

Catalunya Cristiana

setmanari popular d'informació i de cultura religioses

Dijous, 18 de juny de 1992

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Director: Joan E. Jarque i Jutglar

Any XIII - Núm. 665 175 ptes.

AFINANT...

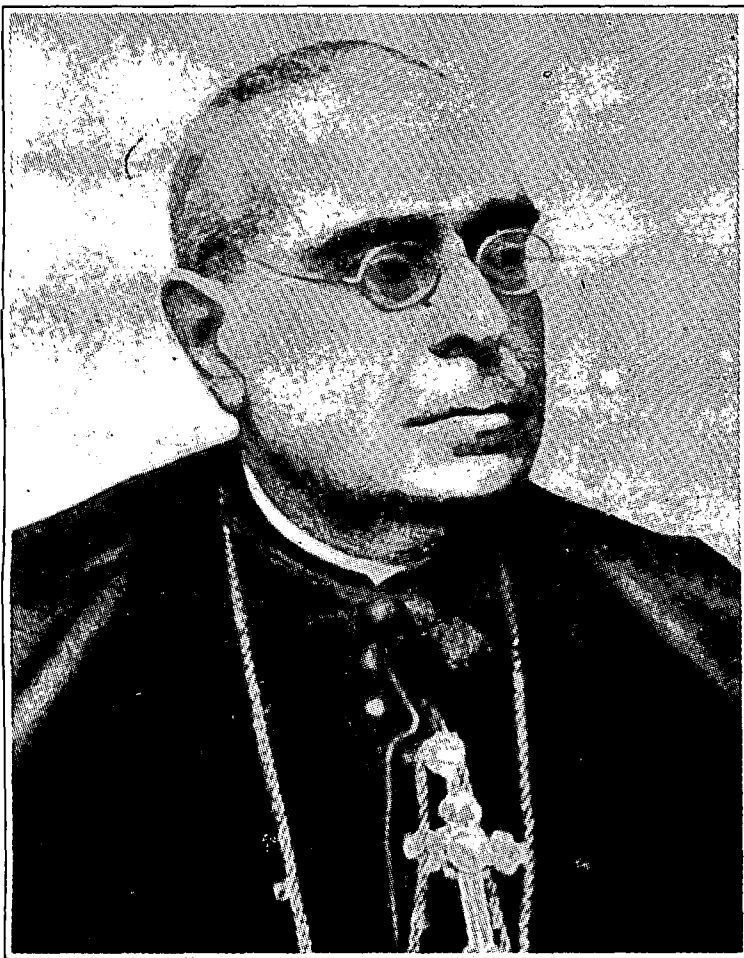
El foc olímpic i el venerable Torras i Bages

La flama olímpica ja és aquí, com digué l'alcalde de Barcelona, ja recorre els camins de Sefarad. Aquest foc que esperona l'atleta a saltar més amunt, a ser més fort, a córrer més llest, —"altius, fortius, citius"— no és pas l'èmul del de la Pentacosta, n'és un besllum que el reclama. Aquest davalla al cor de cada dona, de cada home que confessa que Jesús és el Senyor i fa assequible, fins al pobre i al desvalgut, el Déu altíssim, tres vegades fort, Amor infatigable. Pau de Tars, que qui sap si petjà la nostra Empúries no en runes sinó en el seu moment d'esplendor, fa la il·lació entre l'olimpisme del cos i el de l'esperit: "¿Qué no ho sabeu, que els qui corren en l'estadi, prou que corren tots, però només un s'emporta el premi? Doncs bé, correu talment a fi que guanyeu el premi. Tot atleta se sotmet a un entrenament dur: ells per obtenir una corona que es marceix; nosaltres una d'immarcescible". Torras i Bages diria a la nostra Catalunya que encara cerca camins de renaixença: "No negarem a la gentil Grècia i a la grave Roma, que en l'ordre natural foren les nostres mares i mestres, una civilització resplendent... El mite a Grècia no era un símbol com ara és en l'Art modern; era una cosa vivent de significació i expressió directa... ells volien expressar religiositat, amor i patriotisme... el grau màxim del foc artístic d'un poble, és quan poble i artista es confonen, quan tothom és artista, com succeí a Grècia en les festes dels seus temples i en els seus jocs olímpics..." I fitant Montserrat al cor de Catalunya ens recordaria: "Maria, la Verge hebraica, vencé les deesses i les ninfes gregues esplendents d'humana bellesa; perquè Maria és una gràcia divina".

Joan E. Jarque i Jutglar

El Papa promulgà el decret de virtuts heroiques del qui fou bisbe de Vic

Torras i Bages, camí dels altars

ROMA.— El propassat dissabte a la sala Clementina del Vaticà, el Sant Pare presidí l'acte de promulgació del decret pel qual es reconeix l'heroïtat de les virtuts de Josep Torras i Bages (1846-1916), que fou bisbe de Vic, considerat el patriarca espiritual de la Catalunya moderna.

Segons el postulador de la causa, el vigatà monsenyor Valentí Miserachs, "amb aquest pas queda obert el camí de la beatificació, que podria ser en un termini relativament breu. Cal ara un miracle ben documentat realitzat per la seva intercessió."

Monsenyor Miserachs afegí: "Des de Vic em diuen que existeixen nombrosos favors singulars concedits per Déu per intercessió de Torras i Bages, però fins ara no existeix una curació miraculosa documentada i presentada a la Congregació per a les Causes dels Sants."

La causa de beatificació del bisbe Torras i Bages ha estat molt complexa i ha durat gairebé seixanta anys (1927-1992). A més, ha estat interrompuda en alguns períodes. Es va reprendre l'any 1980, quan l'aleshores bisbe de Vic, monsenyor Ramon Masnou, ho va demanar expressament al Papa.

Grècia i Alemanya, dos focs per les Olimpíades

El Dr. Salvador Pié, en la benedicció de la fosa

El foc fou el gran protagonista olímpic el propassat dia 5 de juny.

Mentre la deessa grega Hera, filla de Cronos i germana i esposa de Zeus encenia el foc dels Jocs del 1992, en presència dels estaments olímpics presidits pel Sr. Pasqual Maragall, Alcalde de Barcelona, a Alemanya el forn de la Casa BACHERT fonedora de campanes, cremava amb ardorosa fúria per obtenir la fusió del bronze que a les tres de la tarda d'aquell divendres es convertiria en la campana més grossa de Catalunya.

La campana per l'Anella Olímpica de Montjuïc que sobrepassarà els 7.000 kgs.

Passa a la pàgina. 4

Us anticipem les nostres...

PROPOSTES DE VIATGE PER A PASSAT L'ESTIU

¿Voleu descobrir ben amicalment el país més ufanós i extens de tot el Nou Món?

BRASIL

Del 13 de setembre al 2 d'octubre

Podeu fer-vos pelegrins de la Paraula seguint de prop les petjades de Jesús

TERRA SANTA

Del 14 al 21 d'octubre

Veniu, si no, a satisfer la curiositat de veure un món plural, exòtic, ancestral...

L'ÍNDIA

Del 9 al 28 de novembre

Podeu convertir les vacances nadalengues en una vivència al bressol mateix del cristianisme

TERRA SANTA

Del 27 de desembre al 3 de gener

O bé preferiu dedicar-les a aprofundir sobre el terreny els coneixements bíblics?

SINAÍ / JORDÀNIA

Del 27 de desembre al 5 de gener

**AMPLIACIÓ DEL
NOMBRE DE PLACES**

TERRA SANTA

Del 9 al 18 de juliol

VISITANT, COM A "PELEGRINS DE LA PARAULA" LA JUDEA I LA GALILEA:

Jerusalem (sant sepulcre, via Dolorosa, cenacle, muntanya de les Oliveres, esplanada i mur occidental del Temple, etc.) i el seu entorn (Betània, Ain Karem, etc.), Betlem, Jericó, la mar Morta i el riu Jordà, el llac de Tiberiades, el mont Tabor, Cafarnaüm, Canà de Galilea, Natzaret, el mont Carmel, etc.

Una vivència inoblidable, pas a pas amb el Nou Testament, seguint les directrius i la tradició transmesa per l'Escola bíblica de Montserrat.

DEMANEU INFORMACIÓ

PER A INFORMACIÓ ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Pelegrinatges i viatges: Plaça Urquinaona, 11 3er. A. 08010 Barcelona - Telèfon: **301 37 18**

EDITORIAL

Actualitat del bisbe Torras i Bages

Dissabte passat el papa Joan Pau II va signar la declaració de virtuts heroiques del bisbe Josep Torras i Bages, de santa memòria, nascut a Les Cabanyes, comarca del Penedès, el 1846, i mort a la seva seu episcopal de Vic, el 1916. Així el procés de la seva beatificació, anhelada des del seu traspàs per tantes generacions de cristians de Catalunya, enfila la recta final.

Arran mateix de la seva mort, ja esclatà un veritable plebiscit de reconeixement de la seva santedat. El pare Ignasi Casanovas explicava amb emoció com Enric Prat de la Riba se li atansà per dir-li: "És un sant. Que diguin d'ell totes les magnificències que vulguin; mentre no li diguin sant, no diràn res que expressi tota la real grandesa de la seva persona". El cardenal Vives l'anomenà "Angel de Vic" i "sant pare dels temps moderns". El canonge Josep Mª Llovera el considerava "filòsof de l'ordre integral cristià". Segons Jaume Bofill i Matas, va ser "l'apòstol de la nostra Renaixença". El canonge tarragoní Josep Dachs el descrivia com "un asceta i un doctor en la divina ciència de la bellesa". I tants altres testimoniatges com podriem citar: "Un ésser fonamentalment místic", segons el pare Miquel d'Esplugues; "Doctor teàndric", li deia el doctor Lluís Carreras, i mossèn Eudald Serra l'anomenava "el patriarca espiritual de Catalunya". El Capítol de la Catedral de Vic inicià els primers tràmits del procés, amb nomenament de postulant i vicepostulant, el 1931... Però el camí seria llarg i accidentat. Finalment, hem arribat al reconeixement oficial de les seves virtuts. És un fet memorable.

En el bisbe Torras hi trobem un tarannà pastoral que el distingeix inconfusiblement. Vegem-ne dos trets essencials.

És un prevere diocesà que va cercar la santedat des del seu ministeri. La seva vocació, doncs, mirava la globalitat del poble de Déu. Res més allunyat de l'esperit de Torras i Bages que el cultiu d'una singularitat espiritual. Era home d'Església, de tota l'Església, i vivia profundament la realitat de la diòcesi. Tan enamorat estava de la diocesanitat, que fins i tot la presentava a la societat com a model d'organització regionalitzada. Va ser consiliari d'artistes i escriví sobre la pagesia. En arribar a l'episcopat, sobretot, recorregué amorosament tots els camins de la seva diòcesi a la recerca del contacte directe amb el poble cristià: les visites pastorals —concretes, personalitzades— i les cartes pastorals —d'orientació més àmplia, conscient com era del mestratge que li assignava tota l'Església de Catalunya— van ser els eixos bàsics de la seva acció episcopal.

Seguint la línia iniciada per Lleó XIII, que amb la "Rerum novarum" portà l'Evangeli al cor de la qüestió social, Torras i Bages portà el missatge de la fe al cor de la Renaixença nacional catalana. Ara fa cent anys inicià aquest compromís amb la seva pàtria, essent prevere, i el mantingué essent bisbe. Aquest és un tret torrasià que distingeix el seu camí cap a la santedat del de tants altres eclesiàstics contemporanis seus, també sants, que no entraren, tanmateix, en la realitat històrica i cultural d'aquest país. Prevere i bisbe compromès, és a través, precisament, d'aquest carisma que surt del cercle clos del debat domèstic d'una bona part dels catòlics del seu temps i engega un dinamisme que ha arribat fins a nosaltres. La vigència actual de Torras i Bages ve d'aquí. Més que la forma concreta del seu compromís, necessàriament lligada a les circumstàncies de la seva època, ens convé recollir el seu fons: la fe viscuda i anunciada en plena vida. En la vida d'un temps, d'un lloc, d'una cultura, d'una terra: els nostres.

En aquest moment del procés de beatificació del bisbe Torras prenen nova actualitat les paraules pronunciades pel pare Casanovas a l'assemblea sacerdotal de Balaguer, el 2 de juny de 1928: "Preguem a Déu i fem pregar perquè la santa Església, si ha d'ésser per a la glòria de Déu, proposi el doctor Torras a la imitació i a la devoció dels cristians; i com que per això és necessària la realització de miracles que siguin testimoni de la seva santedat, demanem també aquestes gràcies extraordinàries per la seva intercessió."

No són pures coincidències la Cimera de Rio sobre el medi ambient i les declaracions del Dr. Carey, l'arquebisbe de Canterbury, primat de l'Església anglicana. En tot cas és més casual que el vídeo que el meu amic J.

Fosch em va enviar des de Lincoln amb un programa de TV gravat —un concert fet a Pont Theatre, Dublín, per commemorar el 250 aniversari del *Messies* de Händel—, tingués a continuació un altre programa televisiu titulat *Una mena de guerra*. El programa és una coproducció del Canadà, l'Índia i Anglaterra.

A quina guerra es refereix? Des dels anys 60 el govern de l'Índia amb l'ajut de fundacions i agències nord-americanes empeny programes de control de natalitat que inclouen esterilitzacions.

El pla pel quinquenni del 85 al 90 n'inclou 31 milions, amb ofertes i incentius que no solien complir, segons apareix en les declaracions que fan els afectats. En el mateix programa un grup d'homes manifesta que la policia va arribar al seu poble amb camions carregats d'armes i gasos lacrimògens. Empesos i arrossegats, 512 homes foren trans-

El Dr. Carey, Rio i la 'Humanae Vitae'

portats a una estació de policia i, des d'allí, en grups, foren portats a Mankola, on els feren violentament la vasectomia, com si fossin bestioles.

Per la reacció dels homes i la derrota electoral, el programa s'orientà vers les dones. Aquestes expliquen els seus problemes de salut a causa dels contraceptius, especialment el Norplant, el DIU i les esterilitzacions. El programa abunda en imatges que mostren com van a caçar les dones, a convèncer-les, com les porten en llargues files cap als centres hospitalaris i es veu en imatges com les esterilitzen ràpidament l'una darrera l'altra, introduint-los un aparell tubular poc més avall del melic.

Com s'acostuma a fer en els programes televisius, un grup de dones índies, guiat per una de més madura que fa de líder, analitza al final tota aquesta qüestió. La síntesi dels seus raonaments queda resumida en una frase lapidària de Gyarsi Bai que vull citar en l'original anglès: "They're killing the poor, not poverty" (maten els pobres, no la pobresa).

Les dades indiquen que la producció d'aliments per càpita està creixent més de pressa que la població mundial. Aquí tenim els nostres pàgins angoixats perquè els fan parar, els jubilen abans d'hora. Sobre aliments. Les imatges més feridores de la fam ens vénen de països com el Sudan, Somàlia o Etiòpia, que fa anys que estan en guerra. Allí la doctrina catòlica de la *Humanae Vitae* poc la coneixen. Allà on hi ha inestabilitat política, mala

gestió econòmica, manca de capitals i corrupció, les coses van malament tant si la població creix com si disminueix. El creixement de la població és només un factor. El diòxid de carboni el produeixen els rics.

Hauria estat una bona ironia que la Conferència de Rio per reduir els clorofluorcarbòns s'hagués orientat cap a la disminució de la població i no cap a l'abús de la naturalesa. La caca és adob biodegradable i els pobres poca en fan.

Llavors, com és que el Dr. Carey poc abans d'anar a visitar el Papa el passat dia 25 va fer aquelles explosives declaracions contra la *Humanae Vitae* i la doctrina catòlica pel que fa al control de la natalitat? La nostra posició en aquesta matèria vol assegurar un ordre moral objectiu a favor de la vida. Diu que l'obertura a la procreació no ha de ser artificialment tallada, encara que no nega pas la primacia de l'amor ni la paternitat responsable que pot trobar recursos naturals i sobrenaturals.

Llavors, per què deia el Dr. Carey que no entén la *Humanae Vitae*? La seva Església en això té una altra posició, com la té també en la primacia del Papa o en l'ordenació de les dones. I és això, per una part. El fet de voler subratllar les diferències anglicanes com a part de la seva identitat abans d'anar a veure el Papa, ell que dins de l'anglicanisme pertany a la branca evangèlica, més allunyada de Roma.

Però n'hi ha més. Sembla que acabava de tornar de Nova York i allí es va assabentar que una colla de països, especialment de l'Amèrica Llatina, per

influència de l'arquebisbe R. Martino, delegat del Vaticà a les NNUU, havia aconseguit que a la Cimera de Rio no es tractés de la política de la població sinó del medi ambient global. Anglaterra, sempre tan pròxima a la política dels EUA, hauria preferit desviar l'atenció cap als problemes de població. I això és el que ha fet sempre EUA, el més gran embrutador de la Terra.

Però encara hi ha una altra cosa. L'ecumenisme està verd, llegeixo en l'editorial del darrer *Catholic Herald*. Després d'anys de bon treball ecumènic de l'ARCIC, el passat mes de desembre Roma va donar una resposta oficial als seus documents i amb això el Dr. Carey va rebre un cop desagradable.

Quan el Dr. Carey deia que no entenia la *Humanae Vitae* volia dir, també, altres coses.

Encara sort que la visita al Papa s'ha fet malgrat tot. I li ha regalat un bon calze d'or, que porta la inscripció: "Com a símbol de la pregària i de l'esperança que compartim pel do de la plena unitat." Tant de bo.

Però, qui havia de pensar que es poguessin ajuntar la Conferència de Rio, la *Humanae Vitae* i l'ecumenisme anglocatòlic? Les grans institucions, com els Estats, tenen la seva política, la seva estratègia, encara que siguin esglésies. I cal cercar sempre el sentit amagat d'algunes declaracions.

■ Joan Martí i Alanis

Bisbe d'Urgell
(De "AVUI")

RESPIR

No m'ho imagino

No en conec ni nom, ni cognoms, ni adreça, ni telèfon, ni dades personals... Això és una manera de dir que no sé de quina escola es tracta, i, si he de ser franc, més m'estimo no saber-ho, i per això no ho vaig preguntar, perquè el que me n'han explicat, no em penso que l'afavoreixi gaire. M'ho va comentar la mateixa persona a qui va passar la cosa, una persona que feia classe en aquesta escola. Un bon dia va tenir un problema amb un dels seus deixebles i el va haver de renyar, cosa que resulta molt normal en tota escola. Allò que no ho resulta tant és que, al cap d'uns quants dies, el director cridés aquella persona i l'advertís que vigilés molt perquè no tornés a passar una cosa semblant. Davant l'estranyesa d'aquella persona, que intentà d'explicar la cosa amb la màxima objectivitat possible, el director li digué, tallant: "Miri, pensi que si mai un pare presenta una queixa, sempre tindrà raó, perquè, tingui-ho ben present, els pares són els nostres clients! Ja m'ha entès, oi?"

■ Miquel Estradé

Director: Joan E. Jarque i Juglar

Sots-directors: Francesc Maltosa Riera i Mons. Joan Carrera Planas.

Redacció i col·laboradors: Núria Albert, Montserrat Albert, Josep M. Aragonès, Joan d'Arquer, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmàjor, Oriol Camps, Pere Campàs, Salvador Cardús, Rosa Collé, Francesc Gamissans, Núria Giral, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Pau López, Enric Graupera, Jaume Mora, Antoni Munné, Francesc Nicolau, Núria Oriol, Albert Pera, Antoni Plaja, Tomàs Puntí, Jordi Roigé i Solé, Joan Salvador, Pere Tena, David Vidal, Pere Vives, Manuel Valls, Miquel Estradé, Francesc d'A. Picas, Pere Saumell.

Corresponsals: Leonard Santacana, CERVERA; Carme Frigola, FIGUERES; M. Caballé, GIRONA; Josep Nadal, IGUALADA; Jaume Montaña, LLEIDA; Enric Badosa, ROSES; Joan Boronat, TARRAGONA; Norbert Miracle, TORREDEM-

BARRA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Joaquim Blanch, TORTOSA; Enric Benavent, VILANOVA I LA GELTRÚ; Antonio Gil, ANDALUSIA i SUD D'ESPANYA.

Disseny: Josep Samper.

Compaginació: Carlos Aguado

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 9.100 Ptes.

Resta d'Europa: 17.732 Ptes. □ Amèrica: 21.892 Ptes. □ Àfrica: 21.892 Ptes. □ Àsia: 30.732 Ptes. i Oceania: 30.732 Ptes

Edita: FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Redacció, administració, publicitat i autoedició:

Edifici de la Parròquia de la Mare de Déu dels Angels, c/ València, 244, 2^a. Telèfons: 215 27 39 / 215 27 84.

Fax 215 28 05 - 08007 BARCELONA.

Impresora: Publiagraf, S. A. L. Passatge Valeri Serra, 30, Tels. 454 16 30 / 17 77 BARCELONA.

D.L. B.14.387/79

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

ARA MATEIX

La processó de Corpus

Fa un parell d'anys i a partir d'una experiència parroquial modesta però reeixida, vaig gosar escriure, aquí mateix, quatre ratlles a favor d'una reconsideració de les processons de Corpus. Ara apunten signes diversos de represa d'aquesta tradició, allò on havia estat abandonada o molt reduïda. Una represa, no cal dir-ho, que no consisteix en la reproducció mimètica de les processons d'abans, sinó, més aviat, en la seva recreació. El tema és prou suggestiu... Com anirà, per exemple, diumenge que ve, la petita sortida de la processó de Barcelona a la Rambla i la recuperació —revisada— dels seus elements folklòrics?

Una de les qüestions implícites en el tema de les processons és la de la secularitat ambiental. D'una banda, aquesta pot resultar tan densa que arribi a buidar de sentit als ulls de la majoria el gest d'acompanyar el Santíssim Sagrament pel carrer i a fer que els mateixos que van a la processó se sentin incòmodes... Però, de l'altra, a còpia d'eliminar signes exteriors, ¿no contribuïm a augmentar encara més aquest clima? Amb el nostre excessiu retraïment, no ens fem massa invisibles? No serà contraproductiu deixar la ciutat sense cap presència suggeridora de la fe, ni que sigui molt de tant en tant?

Val a dir, també, que s'han produït algunes variants que canvien força la situació actual en comparació amb la de fa vint-i-cinc anys. De ser una manifestació privilegiada enmig d'una societat que tenia prohibides les manifestacions, la processó de Corpus ha passat a ser una de tantes ocasions en què grups de ciutadans surten al carrer per expressar-se col·lectivament. De significar una certa prepotència —aquelles autoritats, les forces d'aquell "ordre públic" fent escorta a la Custòdia, els soldats acordonant els carrers...— hem passat a caminar més a peu pla i fins, potser, a inspirar una certa commiseració als nous prepotents de torn.

Tot això té lloc en un context socio-religiós en el qual trobem més indiferència que agressivitat. Ens sorprenen, fins i tot, en alguns ambients, demandes d'actes religiosos populars pels quals molts creien que ja ningú no tenia interès. La processó de Corpus té el gran avantatge del seu caràcter cristocèntric, de la seva articulació amb la celebració de l'Eucaristia. L'Església en té la iniciativa i compta, al mateix temps, amb una gran tradició popular. Això permet de fer-ne una forma d'expressió de la fe que uneix el nodriment substancial de la litúrgia amb expressions senzilles i corpòries. Precisament aquest nom de "Corpus", que resta en el llenguatge viu, porta un missatge de catolicitat no gens puritana, plàstica, capaç de barrejar: la ginesta amb la pregària, la custòdia amb el setial del Rei Martí, la salmòdia amb l'ou com balla, l'esperit i amb el cos, Déu amb l'home. Un missatge, al capdavant, d'encarnació. Josep M. López-Picó tocava aquesta arrel quan escrivia:

*La primera custòdia del Pa
fou vostre humil consentiment, Maria.
L'amor d'Aquell que, avui ens ve a trobar
obri, per Vós, la processó que guia*

*la cantadora joia dels carrers
sonorejats per la vivent corrua...*

■ J. Carrera Planas

Que el planeta Terra sigui el protagonista de tota una cimera mundial, no és cosa que ens hagi de deixar indiferents. Ni tampoc s'hi val a esmunyir-nos amb l'excusa que hi ha països que s'hi han girat d'esquena. Es tracta d'un esdeveniment de gran importància, i convé fer-ne algunes reflexions.

Primerament. La preocupació pel medi, la preocupació ecològica, acostuma a remetre de forma immediata i simplista als qui tenen la culpa més directa de la seva degradació. Però, aquí pot haver-hi una actitud hipòcrita soterrada, perquè, de fet, tots els qui habitem en països en major o menor grau desenvolupats, obtenim els nostres avantatges i les nostres comoditats com a resultes dels mateixos factors contaminants que denunciem. I, per contra, la gent que pateix inanició endèmica a l'anomenat Tercer Món, ben poca importància deuen donar al monòxid de carbó i al forat d'ozó, mentre tinguin els estómacs buits i visquin en condicions infrahumanes.

És per això que, potser més important que la

La cimera de la Terra

qüestió merament ambiental, han estat les deliberacions entorn dels desequilibris Nord-Sud i les propostes, encara no ben concretades a l'hora d'escriure aquestes línies, sobre la destinació d'un percentatge, del 0,7 o del que sigui del PIB, per ajudar el desenvolupament dels països pobres. I dic, "més importants", no pas perquè no sigui important la preocupació pels problemes ambientals, sinó perquè, en definitiva, sembla haver prevalgut la consciència que la fam i la misèria són problemes molt més inquietants que els derivats de la contaminació. De res no ens serviria tenir un planeta ecològicament impecable, però ple de gent que es mor de gana. La primera espècie que cal preservar és l'espècie humana, en tota la seva diversitat.

Segonament. S'ha tornat a insinuar la responsabilitat de la tradició bíblica, judeo-cristiana, en la degradació del planeta. Aquest argument

s'acostuma a basar en anàlisis superficials, però, podem acceptar-ne el repte i fer una auto-crítica exempta de prejudicis. És veritat que només la tradició bíblica contempla l'home com a senyor i dominador de tot l'Univers creat; i és veritat que només la tradició bíblica podia donar origen a la civilització anomenada impròpiament "occidental". Però, també és veritat que només a través de la tecnologia generada per aquesta civilització, l'home ha pogut adonar-se dels perills generats per la seva pròpia expansió tècnica i demogràfica, i ha pogut elaborar un pla autènticament "planetari" d'actuació. Els nostàlgics del "paganisme" més o menys encobert, haurien de recordar que la selecció natural i la conservació del medi auspiciada pels déus sempre ha estat a base de sacrificis cruentos, en el si d'una Mare Terra tirànica que exigia sang: només el Déu d'Israel ha pogut dir, de forma inèdita en la història, "Misericòrdia vull, no sacrificis".

Això no vol dir pas que s'hagin de rebutjar ni menystenir les tradicions ancestrals dels pobles que les han sabut conservar. Ben al contrari, sempre he dit i repeteixo que l'evangelització s'ha de considerar com l'encontre harmònic

entre la tradició bíblica i les tradicions locals. Així va ser a Europa, així va ser a Amèrica, amb totes les deficiències que comporta la condició humana. I és en els santuaris marians on precisament els pobles evangelitzats han plasmat tradicionalment aquesta harmonia entre la tradició cultural i la novetat evangèlica (sobre aquest punt penso que és de gran inspiració per part de mossèn Josep Dalmau, la seva idea d'una "Mare de Déu

de l'ecologia" a Gallifa). La importància del culte marià com a nexa d'unió entre allò antic i allò nou dels pobles de tradició cristiana, no ha estat prou escatada pels teòlegs catòlics, potser per pudors mal dissimulats; en canvi autors profans, com Octavio Paz, ho han tractat amb tota exquisitesa.

Benvinguda sigui, doncs, aquesta iniciativa per tractar els problemes de la Terra com un tot, i defugir els vells esquemes de les importàncies purament estratègiques que sempre havien presidit intents d'aquesta mena. Per modestos que siguin els resultats, la simple convocatòria ja ha estat tot un èxit. I, com a cristians, no podem menys que recordar les paraules que l'evangelista Joan posa en boca de Jesús, en la seva pregària al Pare celestial: "Que siguin u com Nosaltres".

■ Jordi Bassas i Ribalta

(Ve de primera pàgina)

Grècia i Alemanya, dos focs per les Olimpíades

Mentre el foc olímpic es dirigia a Atenes, el bronze fos corria ardent per la fassera cap al motlle presidit per una imatge de Crist Crucificat.

A Grècia un ritu pagà. A Heilbronn un ritu cristià. Quant el motlle quedà curull de bronze ardent, un centenar llarg d'assistents resà el Parnostreial final tots corejaren el "Te Deum". "Grosse Gott wir loben Dich".

A l'acte foren presents autoritats del Baden-Württemberg, de la ciutat de Stuttgart i de la de Heilbronn, representants de l'Associació alemanya de Campaners i diversos estaments i molts invitats.

En representació de l'Alcalde i l'Ajuntament de Barcelona hi foren presents els senyors

Albert Batlle, Regidor de l'Àmbit de Relacions Ciutadanes i el Sr. Jaume Badia, del Gabinet de l'Alcaldia de Barcelona, i per l'Arquebisbat de Barcelona el Dr. Salvador Pié.

Després d'unes paraules del Sr. Albert Bachert, el Dr. Pié dirigí una salutació en alemany. Acte seguit beneí la fosa en català segons el ritual propi i amb textos bíblics acuradament seleccionats i referents a l'acte que se celebrava.

La informació de l'acte fou transmès per tres cadenes estatals d'aquell país i de privades i per serveis de ràdio i premsa que ja aquell vespre mateix difonien per la televisió la fosa de la gran Campana Olímpica de Barcelona, espectacle d'una

gran bellesa i emotivitat.

La Flama Olímpica arribà a Empúries per mar i la Campana Olímpica arribarà a Barcelona conduïda per les ales de la companyia de línies aèries alemanyes LUFTHANSA solcant el cel d'Europa fins a destí. Un gest de deferència a la Ciutat. Quan la Flama Olímpica arribi a Montjuïc la gran campana, nascuda al cor de la vella Europa, omplirà l'àmbit amb la seva carismàtica veu en una abraçada sonora que embolcallarà el Foc Olímpic símbol de la cultura helènica.

En definitiva la nostra cultura occidental és filla de Grècia, de Roma i del Calvari.

■ Gaspar Villarrubias
i Codina

Corpus i la ginesta florida

Avançat el maig floreix la ginesta. La seva groga flor anuncia la festa del Corpus. Una florida que remet a un esdeveniment religiós: la joia per la presència del Crist en l'Eucaristia. L'olor boscana de la ginesta desvetlla, en molts cristians, el record d'un dia festiu popular profundament religiós. La diada té una característica especial: la processó amb l'Eucaristia.

"Corpus" és un mot llatí que vol dir cos. El títol sencer de la solemnitat és "Corpus Christi". Traduït és el "Cos de Crist". Just la mateixa expressió que diu el sacerdot en lliurar-nos l'Eucaristia. Aquesta festivitat, iniciada el 1193, fou estesa a tota l'Església, pel papa Urbà IV, el 8 de setembre de 1264. La seva celebració es fixà pel dijous després de l'octava de la Pentecosta. La primera ciutat d'Espanya que organitzà la processó fou Barcelona (1319). La major part dels textos de l'ofici del dia fou escrita per sant Tomàs d'Aquino.

Les nostres viles i ciutats llueixen les màximes gales en aquesta jornada litúrgica. Els carrers s'ornamentaven amb flors, s'aixecaven altars des d'on eren beneïts els fidels amb el Santíssim Sagrament, la gent anava a la processó endiumenjada i amb ciris. Encara hi ha indrets on la celebració de la processó —l'originalitat d'aquest dia— es manté viva i florida. En d'altres la seva celebració va esdevenint reclamada i volguda.

El sentit

La litúrgia sempre ha mantingut viu el sentit de la solemnitat del Corpus. Mostra que Crist ens ha deixat un sagrament admirable com a memorial de la seva Passió, que ens connecta amb el misteri de la seva mort i resurrecció. Ell mateix, realment present en l'Eucaristia, esdevé la nostra vida. Es fa pa que nodreix l'existència dels vianants, fills de Déu. L'objectiu, doncs, és fer créixer la devoció dels cristians als sants misteris del Cos i de la Sang de Crist. Per tal que visquem els efectes de la

nostra redempció. Perquè ens comportem com a redimits, gent animada per la caritat del Déu que és Amor.

Corpus fa valorar l'Eucaristia, instituïda per Crist la nit abans de morir. El Senyor se'ns hi lliura totalment. Ho digué en realitzar-la: "Això és el meu cos, entregat per vosaltres", "Aquesta és la meua sang, de l'aliança nova i eterna, vessada per vosaltres i per tots els homes en remissió dels pecats". Ho féu en el patíbul del Calvari. I l'Eucaristia és memorial —realitat de gràcia ara— de la seva mort per a glòria de Déu i salvació dels homes. En el sagrament roman a la nostra disposició. Hi és present per a nosaltres. Per tal que entre Ell i nosaltres hi hagi comunió. A fi que, identificats amb Ell, la nostra existència adori el Pare celestial i estimi els germans.

Els cristians, el dia de Corpus, donen gràcies pel "misteri de la fe". Saben que és el cimal i la font de la vida cristiana. Professen la certesa que Crist és present en l'Eucaristia. Assaboreixen el goig de la missa dominical. I es comprometen a rebre l'Eucaristia i estimar-la. Volen viure també eucarísticament, és a dir, entregats.

La processó

Corpus té, com a característica especial, la processó. És testimoni públic de fe i pietat vers el Santíssim Sagrament. Aquest caminar junts, fent Església, subratlla l'agraïment per la presència del Senyor Jesús en l'Eucaristia. És un gest de fe responsable. Recorda com la vida és camí i que per fer-lo amb èxit es necessita la fortalesa del Pa de vida. És lloanç i pregària. I proclama-

ció que només Crist és el camí, la veritat i la vida.

L'Església, que camina litúrgicament amb el seu Senyor, es compromet públicament a ser servidora, amb l'esperit de l'Eucaristia, dels germans. Sortir al carrer equival a estar al carrer, al costat dels qui necessiten pa i sentit per a viure. Finalment, és també professió d'esperança: un dia estarem en la processó de l'Anyell vivent i degollat, on el veurem cara a cara i l'aclamarem sense el vel de la realitat sacramental.

Conseqüències de la festa

L'Eucaristia és el sagrament de l'Amor. Això requereix que fructifiqui en comunió. És a dir, en unió amb Déu i el proïsme. Celebrar Corpus, doncs, és tenir clar que s'han de compartir els béns. La diada ens presenta també els pobres en qui Crist se'ns fa trobadis. Una conseqüència seriosa, connectada amb la veracitat de la fe i amb el judici salvador.

Festejar el Cos i la sang de Crist és semblantment exigència d'unio entre els membres de la mateixa Església, cridats a formar l'únic cos de Crist. Una bona tasca la del manteniment de la caritat eclesial.

Viure i cantar Corpus és buscar l'amor i la pau familiars. Compromís de famílies que, imitant l'entrega de Crist als homes, malden per estimar-se, perdonar-se, viure unides i ser fogars de caritat on els seus membres esdevinguin homes i dones profitosos per a la ciutat i l'Església.

Corpus ha de ser també una pregària confiada i insistent per tal que no manquin a l'Església i al món els sacerdots que llesquin el Pa de la vida.

El color groc de la ginesta ens porta més enllà dels records. Obre noves perspectives. Assenyalat el Crist, fet Eucaristia, que ens posa a l'abast el solc de la caritat a Déu i al proïsme. Ens fa recordar la grandesa del sagrament dels sagraments i, en l'acció de gràcies i la imitació, el gest del Senyor rentant, el Dijous Sant, els peus dels deixebles.

■ Joan Guiteras i Vilanova

• CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES • CARTES •

◆ Als nostres "germans" lladres

Sr. Director:

Som les religioses franciscanes del monestir de la Divina Providència d'Olot.

La nit del 12 al 13 de maig 92, ens varen visitar els germans lladres. Emprem la paraula "germans", amb un sentiment de fraternitat. A més, és expressió de nostre pare sant Francesc d'Assís.

Deixant a part el terror experimentat per part nostra, volem expressar la nostra estranyesa, germans lladres, pel vostre mal gust, d'empendre semblant aventura, ja que vàreu exposar la vostra vida, donat el perill que comportava l'entrada, i sortida, (lloc dels fets) tan arriscat tot.

Per tot plegat, germans lladres, us vàreu esforçar molt i molt i vàreu "cobrar" poquíssim...

Us voldríem convèncer, germans lladres, (si un altre raonament més sublim no l'accepteu de moment), que tant al Col·legi, com al Convent, no hi teniu res a guanyar... Només hi trobareu austeritat i pobresa, (ja donem per suposat que nos interessen ni les nines ni altres joguines).

De totes maneres, us volem agrair, germans lladres, ja que malgrat haver accedit a l'habitació d'una germana, (un de vosaltres), us vàreu comportar, (dintre de tot), amb cortesia...

Volem dedicar, unes paraules de pregon agraiement als Agents de la Policia Municipal, i Guàrdia Civil, sobretot per als qui d'una

manera directa varen actuar en aquest afer. Rapidesa, perícia, noblesa de sentiments, eficàcia.

No podem eludir, en aquest context, els nostres mots d'agraïment, al nostre Pare del Cel, perquè d'aquest fet, (el robatori) que és en si, negatiu, n'han brollat grans fruits de vida eterna: fortaleza, caritat fraterna, i més intensa pregària entre els membres que formem la Comunitat. Molta col·laboració i bondat per part de les professores del Col·legi. Vàrem procurar que la mainada ni se'n adonessin, del nostre estat d'ànim... La Pregària d'aquells moments tingué un relleu especial:

SOR MARIA MASSANA
Olot

◆ Agraïment a l'arquebisbe de Tarragona

Sr. Director:

Permeti'm dues ratlles per agrair al Sr. Arquebisbe de Tarragona el seu escrit sobre el treball social, publicat a la secció Fets i Criteris de CC del dia 28 de maig.

Penso que és molt important tenir en compte sempre la persona i més quan es tracta de realitzar una tasca de voluntari o treballador social.

La Federació Catalana de Voluntariat Social està aquests dies convidant tothom a participar en aquesta tasca de tots. Els interessats poden adreçar-se a

qualsevol dels diferents punts informatius o trucar al 93-458 99 06.

LLUÍS MARTÍ i BOSCH
Barcelona

◆ A la senyora Rosa, de Torelló

Sr. Director:

Sobre el fràgil suport d'un cognom que sona forà, sense encomanar-se a ningú, s'entesta la senyora Rosa a confegir tot un seguit de ridícules i gratuïtes suposicions. (C.C. núm. 654).

Doncs bé, non'ha encertat ni una! Però permeti'm que li faci avinent una reflexió: Sàpiga, Sra. Rosa, que són actituds i paraules com les seves les que ajuden a mantenir viva l'errònia i mala imatge que els catalans i Catalunya seguim tenint aquí i fora d'aquí. Paga la pena que hi pensi una mica.

FERNANDO GONZALEZ SOLÉ
Barcelona

◆ "Melodies Angelicals"

Sr. Director:

El propassat 30 de maig, al volt de les dues de la tarda a casa van engegar el televisor, on vaig acudir en sentir unes antifones gregorianes magníficament interpretades. Em va agafar un calfred. Vaig quedar astorat, confós, avergonyit i indignat en arribar a l'aparell i veure

que aquella sintonia acompanyava una passada de models de vestits de bany femenins, que el Canal TV5 donava a la publicitat. No cal esmentar, que les noies escollides i professionals complien bé el seu ofici, i aquelles peces, ben intencionalment dissenyades, guanyaven relleu al ritme de les valquiriques formes anatòmiques amb la cadència gronxadora de la salmòdia monacal.

En aquells moments —malgrat no compartir-ho— vaig entendre la condemna a mort dels fonamentalistes islàmics de l'autor dels "Versos Satànics". (D'ací el títol de la carta).

A mi em va sublevar més no pas el fet irreverent al significat religiós del cant (que no es limitava a la tonada, sinó que era clarament intel·ligible el text, del tot inapropiat) sinó a la manca d'ètica, de cultura, de civilització que retrata la qualitat del país.

capaç d'arribar a tals nivells. Des de l'aspecte confessional, fins diria que és reconfortant, perquè demostra que els preocupa i captiva allò que "farden" no creure, i en "passen".

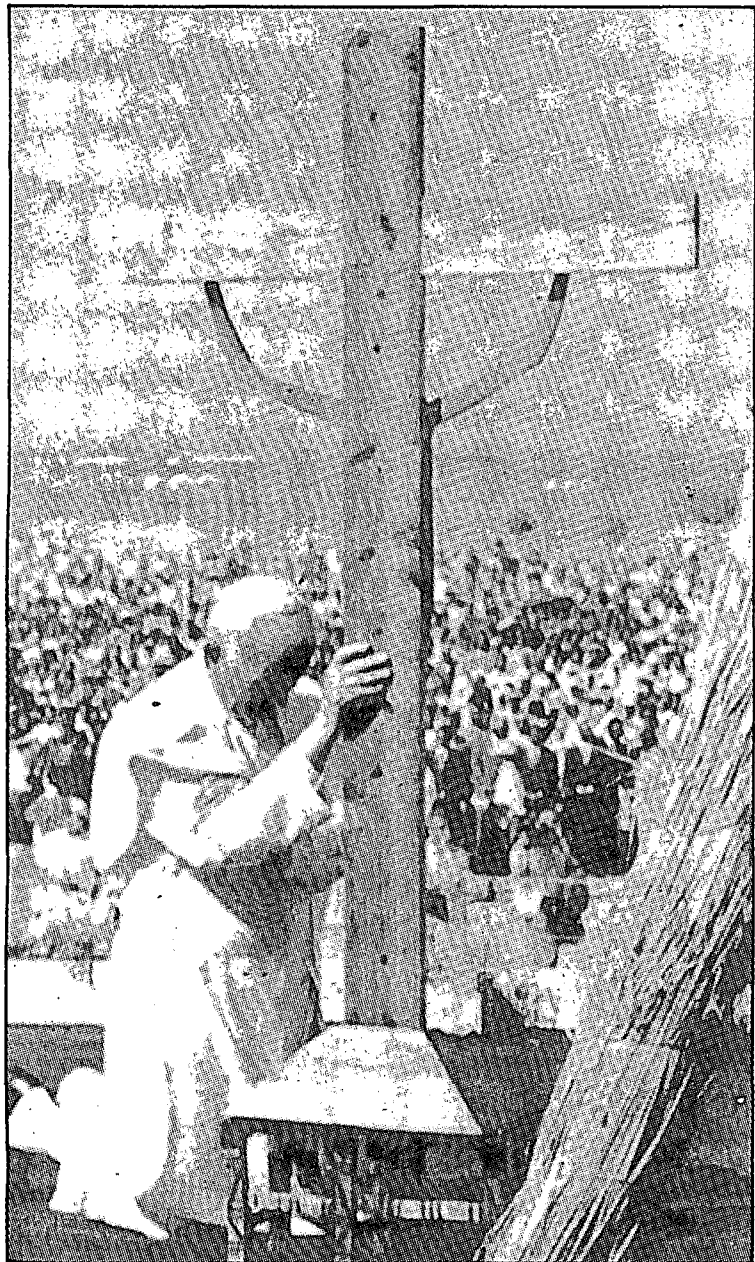
Pregaria al Sr. Ministre de Cultura de la més alta instància i que del càrrec en proclama la seva imprescindible necessitat, es preocupés un xic d'aquest tan poderós mitjà de comunicació i de culturalització. Sols el sotmeto a reflexionar el sentiment que li hauria generat, quan ell, temps ha, seguia els nostres pobles fent enardits mitings del P.S.U.C., se li hagués muntat a contrarrelleu una xarlotada al ritme de "la Internacional" (dit de passada no pas qualitativament i musicalment comparables). Tal vegada la reacció dels aiatolàs hauria quedat curta.

A. GENDRAU
Berga

ACUDIT

El papa Joan Pau II ha estat a Angola del 4 al 10 de juny

A Lugango, Joan Pau II besa una creu de fusta que presidia una litúrgia de la paraula a la plaça de Lubango

Un país màrtir amb setze anys de guerra

"Mai més la guerra. Pau a Angola, pau a Angola per a tothom. Demano per a vosaltres l'ajut internacional que urgentment necessiteu, però heu d'ajudar-vos a vosaltres mateixos a través del treball, la reconciliació i la solidaritat". Aquestes paraules resumeixen tot el missatge de Joan Pau II que ha difós en la seva visita pastoral a Angola, São Tomé i Príncipe, que ha durat una setmana, del 4 al 10 de juny, i que amb ell s'arriba al número 55 de viatges del Sant Pare a l'estranger, i el novè al continent africà.

econòmica, sinó també moral i espiritual. Que l'esperit de la unitat i de la pau us concedeixi la gràcia d'enderrocar les muralles que us separen i de cooperar en bloc en la reconstrucció del país."

També li correspon, afegí, "l'acció a favor de la família amenaçada per ideologies i campanyes que atempten contra la seva unitat i la seva indissolubilitat". Per últim, el Pontífex recordà en la seva homília "l'horror del sagnant passat i l'aterridora destrucció durant la guerra civil", així com els milers d'infants i joves que van perdre una o dues cames.

La cerimònia eucarística va tenir fortes ressonàncies de l'ànima africana, del seu ritme vital, la seva música i el seu folklore, que va induir a la participació activa dels fidels, convertits en el cor més multitudinari que hagi visitat la "Platja del Bisbe".

Una religiosa anglesa, Cristiana Maria, franciscana, de la província oriental de Luanda,

amb quaranta-cinc anys de vida religiosa, declarà "la seva imensa joia i emoció per tenir l'oportunitat de veure per primera vegada en la meua vida el Sant Pare en persona".

A la seva arribada a la platja, el Papa va trencar el protocol oficial donant la mà als infants i a les dones que l'esperaven.

HUAMBO

Es reuneix amb el president angolès i els líders de l'oposició

Huambo, a diferència de Luanda, té un clima continental gràcies a la seva altitud, de 1.700 metres sobre el nivell del mar, i compta amb molta aigua, líquid summament apreciat a Angola, on la part central i sur de la qual pateixen freqüents i prolongades sequeres.

L'Arxidiòcesi d'Huambo té una població de 1,7 milions d'habitants, i fou una de les primeres d'Angola, creada el 1940,

i abraça províncies veïnes.

A la seva arribada a la ciutat, on encara són visibles les empremtes de la destrucció causada per la guerra entre el Moviment Popular d'Alliberament d'Angola (MPAA), en el poder, y el moviment UNITA, el Papa fou rebut per l'Arquebisbe, monsenyor Vitti, que l'acompanyà a l'estadi de futbol a través de barris sencers encara en runes pels desastres de la guerra. Segons estadístiques oficials, la majoria dels vuitanta mil mutilats de guerra viu en aquesta zona.

En la seva homília, començada a llengua ovimbundu, el Pontífex s'ha adreçat "a totes les víctimes de la lluita ideològica i de la guerra" i ha llançat un missatge de pau i de reconciliació.

El Papa es reuní amb el president angolès, José Eduardo dos Santos, en la residència oficial del Cap d'Estat. També ho féu, gairebé immediatament després, amb els líders de set

A Angola són catòlics el 65 per 100 dels deu milions d'habitants, protestants el 20 i la resta animistes. Després de l'abandonament del marxisme per part del MPAA, el partit que governa el país, les relacions de l'Estat amb l'Església catòlica van millorant. El Govern ha començat a tornar els béns expropiats després de la independència. El nou clima de relacions ha estat subratllat en la trobada que el Papa ha tingut amb el president José Eduardo dos Santos.

LUANDA

"Desitjo que pugueu tenir un país lliure i solidari"

El Papa arribà a una Angola que acabava de sortir d'una guerra civil de 16 anys de durada i, Joan Pau II ha parlat sobre la tolerància religiosa catòlica a Àfrica, així com sobre la tornada de la democràcia al país, on viuen gairebé sis milions de catòlics d'un total de deu milions.

Aquest és el viatge papal per l'estranger número 55 i té lloc 500 anys després de l'arribada dels primers missioners portu-

guesos al país.

"Sóc aquí com un amic", digué el Pontífex en les seves primeres paraules de salutació al poble angolès, desitjant —afegí— que vosaltres pugueu tenir un país lliure i fraternal".

El fil conductor de la visita queda així recollit en les seves primeres declaracions. El Papa ha fet des del primer moment una crida a la reconciliació, tasca que es presenta difícil.

La vida de l'Església catòlica a Angola va començar a normalitzar-se després que el MPAA, partit en el poder, abandonés el marxisme. Durant la persecució foren assassinats trenta-sis sacerdots, religiosos i seminaristes. Des de fa uns mesos el Govern va començar a tornar béns eclesiàstics expropiats en els darrers anys. Les primeres eleccions lliures estan previstes per al proper mes de setembre.

A Luanda, en adreçar-se a les més de tres-centes mil persones que assistien a la missa celebrada a la "Platja del Bisbe", el Papa digué que als laics "els correspon la immensa tasca de ser el ferment viu de l'Evangeli en totes les estructures de la vida social, econòmica i política del país".

"El país us necessita —afirmà— per a la seva reconstrucció no sòlament material i

El papa Joan Pau II, en el centre, visita una de les regions dominada per les guerrilles "cessesionistas" que volen imposar la llei per les armes

partits de l'oposició recentment legalitzats. El líder d'UNITA, Jonas Savimbi, digué que el Sant Pare els va transmetre "un missatge de pau i reconciliació" i afegí que tot el poble angolès "desitja vivament" que la visita del Papa esdevingui en les millors condicions.

LUBANGO

Valors de la família en la cultura africana

El Papa arribà la tarda del divendres, dia 5, a Lubango, procedent d'Huambo, en la qual l'església també pagà el seu tribut de sang, amb la vida, entre altres, d'un famós sacerdot del lloc, Leonardo Sikufunde, assassinat amb una religiosa i cinc laics el 14 d'agost del 1985 quan portava una partera a l'hospital.

A la plaça de la Revolució de Lubango el Pontífex celebrà una litúrgia de la paraula, en portuguès i amb frases en la llengua local, dedicada al tema de la família.

En la seva homilia Joan Pau II destacà el valor que sempre tingué la família per a la cultura africana, institució que a Angola ha sofert setges interns (la guerra civil, que delmà les famílies, separà els fills dels pares, així com l'exòde rural) i externs, que va descriure com la "influència estrangera en els darrers anys", referint-se al marxisme i a l'influx que va tenir en països africans com Angola i São Tomé.

Destacà el respecte a la vida i demanà als angolesos que "refusin decididament la propaganda enganyosa a favor de l'avortament, la criminal eliminació de les persones innocents i indefenses".

"La defensa de la vida — afegí el Papa, aclamat per unes cinquanta mil persones, pràcticament tota la població de Lubango — s'estén a tota ella, des de la seva concepció fins al seu final natural".

SÃO TOMÉ

El trist capítol de l'esclavatge

A São Tomé, on arribà per una visita d'un dia de durada, el discurs del Pontífex se centrà en el trist capítol de l'esclavatge. Parlant davant de milers de fidels, el Papa, deixant de banda el manuscrit original es referí a l'esclavatge com un dels aspectes més cruels de la llarga història de la violació de la dignitat humana dels africans. Des de l'illa foren portats desenes de milers d'esclaus a Amèrica pels conqueridors europeus, sobretot portuguesos, i per això el Papa no va voler condemnar aquesta mena de comerç inicú.

La població de São Tomé va rebre amb entusiasme el Pontífex, que fou saludat a la seva

Cabinda. Una multitud de joves reben el Sant Pare a la seva arribada a la ciutat

arribada pel president de la República, Miguel de Travoada, elegit l'any passat en les primeres eleccions democràtiques realitzades al país, que accedí a la independència de Portugal al 1975.

CABINDA

"La reconstrucció no serà possible sense pau"

Una entusiasta població de la regió anglesa independentista, Cabinda va rebre el Papa Joan Pau II en baixar de l'avió que el portà de Luanda per visitar aquest territori, situat entre els veïns Congo i Zaire. En el seu discurs, el Pontífex no va dubtar a condemnar el camí de la violència i insistí que la pau i el diàleg són l'única via vàlida per resoldre qualsevol tipus de problema.

L'estrada des de la qual el Papa s'adreçà als fidels fou construïda en la plaça de l'aeroport, amb la qual cosa Joan Pau II s'evità el llarg viatge fins a la ciutat de Cabinda.

L'elecció d'aquest escenari es va deure a raons de seguretat, després que el moviment

guerriller Front d'Alliberament de l'Enclavament de Cabinda (FLEC) intensifiqués la seva activitat en suport de la independència del territori respecte de la resta d'Angola.

En el discurs el Papa va insistir que espera que els problemes de Cabinda "es resolguin sense violència, amb pau i diàleg, respectant els anhels del poble, però mirant les necessitats del país sencer".

"El vostre país — afirmà — la gran Angola, necessita treball i solidaritat. La reconstrucció no serà possible sense pau."

Separada de la resta d'Angola per una estreta franja de territori zairès, Cabinda és avui, i ho fou durant 16 anys de guerra civil, la principal font de divises del país gràcies a les seves exportacions de petroli.

Tanmateix, només una petita part dels 1.300 milions de dòlars que el país obtenia anualment d'aquests exportacions eren reinvertits en la província, que avui dia no té resolts els problemes elementals dels seus pobladors, com els d'abastament d'aigua, salubritat, alimentació i ensenyament.

Aquest cúmul de problemes creà el terrefort adobat per a

l'actuació dels separatistes, el grup guerriller que té les seves bases en el veí Zaire.

A la tarda, el Papa anà a M. Bansa Congo (ex San Salvador), capital de la província anglesa de Zair, al nord, i considerada la ciutat amb més patrimoni cultural d'Angola. La diòcesi fou creada aquí el 1596 i és, per tant, el més antic centre d'evangelització de l'Àfrica subsahariana.

El Sant Pare celebrà la missa en un altar erigit sobre les ruïnes del primer temple cristià, construït el 1548 i del qual els missioners partiren per propagar l'Evangeli cap a l'interior del continent.

BENGALA

Agraïment a la legió de catequistes

El Papa arribà a Bengala el darrer dia de la novena gira africana.

Al llarg del recorregut, obrint-se pas entre plataners i cocoters, una bigarrada multitud corria pels marges de la carretera per aclamar el Papa. En arribar a la plaça de Cassaque celebrà la missa.

Més que una plaça, Cassaque, és una extensa planura polsegosa, circumdada per una anella de cabanes de tova, que ocuparen més de 100.000 persones, mentre unes altres desenes de milers seguien la missa des dels turons propers amb una compostura i una atenció admirables.

"En els anys durs de la guerra civil, en què el vostre país va estar dividit, l'Evangeli no fou sufocat", afirmà Joan Pau II en l'homilia de la missa.

Aquesta mateixa idea, el Papa la desenvoluparia més tard en l'acte celebrat a la catedral de Benguela, de recent construcció, on es congregaren uns dos mil catequistes en representació dels més de disset mil d'arreu del país.

Com en altres països d'Àfrica, els catequistes han estat l'exèrcit anònim que va contribuir decisivament a la supervivència de l'Església durant els anys en què diversos règims dictatorials, de dretes o d'esquerres, expulsaren els sacerdots, tancaren les escoles i les esglésies.

El Papa va agrair en nom de l'Església aquest gran sacrifici i comparà els catequistes amb els màrtirs dels primers segles del Cristianisme. "Amb llàgrimes i sang suportaren amenaces i sofriments, sofriren en pròpia pell els horrors de la guerra i aconseguiren mantenir vives les comunitats cristianes, portant l'Eucaristia fins al poble de la jungla amb l'Evangeli sota el braç", afirmà el Papa.

A la tarda, el Papa presidí la inauguració dels treballs d'una de les sessions preparatòries del Sínode dels Bisbes per Àfrica. 32 dels 34 Episcopats africans han enviat ja les seves respostes al qüestionari enviat pel Vaticà.

La reunió que començà el 9 de juny es prolongarà fins a l'11 de juliol i s'espera que en surtin dos importants conclusions: la data de celebració del Sínode i el lloc on se celebrarà.

Així finalitzà la visita pastoral de Joan Pau II a Angola, sense cap incident negatiu.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"En les meves oracions demano al Senyor que els mantingui en la tasca tan formosa que realitzen al servei de l'Evangeli arreu del món." **Fra Juan José Aristi · BOLÍVIA**

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

ANGELINA BUFI BRUTAU GRIJALBA, 324 IBARRA ECUADOR.....	21.892 Ptes.
JOSEP RUBIO CAJA POSTAL 1227-CANMPINAS 024 CEP 09300 MAVA SAO PAULO BRASIL.....	21.892 Ptes.
MARGARITA RIBAS I PADROS COL. M.SALVATORI CARACAS VENEZUELA.....	21.892 Ptes.
P SALVADOR ROMANO MISSION CATHOLIQUE GOUNOU GAYA BP 9 PALA (TXAD).....	21.892 Ptes.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms.....
Direcció..... Tel.....
Població..... D.P..... Província.....
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto ☐ gr postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:
Domiciliació: Banc / Caixa.....
Sucursal n.º.....
N.º compte corrent..... Província.....
Població.....
Prego al Banc / Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població..... Data.....
Signatura:.....

"CATALUNYA CRISTIANA" c/. València, 244, 2.º - 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

ESGLÉSIA I ESCOLA

Una bona resposta

En altres ocasions ja hem recordat que la implantació de la reforma educativa comporta un esforç molt notable dels equips directius i dels professors de totes les escoles, que han de ser capaços d'adaptar els currículums establerts a la realitat de cada centre i a les necessitats educatives dels alumnes.

El resultat d'aquest treball serà el projecte curricular de cada centre, adequat a cada situació, d'acord amb el seu projecte educatiu i tenint en compte el context socio-cultural.

Aquesta, de fet, és la primera de les tasques que hauran de realitzar els equips de professors. A partir d'aquí, elaboraran les unitats de programació i posaran en marxa les noves etapes d'Educació Infantil i Educació Primària i, en el curs 1994-95, la nova etapa d'Educació Secundària Obligatoria.

Per a poder dur a terme aquest treball amb un mínim de garantia per als alumnes i, també, de realització personal dels professors, l'Administració educativa ha de preveure els ajuts necessaris, sobretot en el camp de l'actualització pedagògica i didàctica.

La Subdirecció General de Formació Permanent del Departament d'Ensenyament de la Generalitat no ha escatimat iniciatives i propostes de tot tipus, programant directament i donant suport a cursos de formació per a la reforma i posant-los a l'abast de tots els mestres de les escoles de Catalunya que el curs vinent han d'impartir el Cicle Inicial d'Educació Primària, com també preparant publicacions que puguin ajudar a donar una nova orientació als processos d'aprenentatge i millorar la qualitat de l'educació.

Una tasca de característiques semblants s'ha posat en marxa per als professors

d'Educació Secundària Obligatoria.

La qüestió no pot ser més candent: quina resposta han donat els mestres i professors a aquestes iniciatives de formació per a la reforma?

Segons les dades a què hem tingut accés, la resposta ha estat molt satisfactòria. Els mestres que s'han preparat per impartir l'Educació Primària han valorat molt positivament els cursos de formació en què han participat, i aquesta participació ha estat molt notable, amb poques excepcions.

És més, la tasca de preparació per a la reforma tindrà un moment culminant les primeres setmanes de juliol, amb cursos intensius que es realitzaran a diferents llocs de Catalunya. La resposta dels professors d'Educació Primària i Educació Secundària Obligatoria ha superat totes les previsions.

A aquests cursos, que la Subdirecció General de Formació Permanent ha programat amb la col·laboració d'altres institucions educatives de Catalunya, caldrà afegir les propostes de les Escoles d'Estiu, orientades en la mateixa direcció: ajudar els professors a respondre amb il·lusió i creativitat al repte de la reforma educativa.

És cert que no tots els professors adopten aquestes actituds, i que en algunes escoles la passivitat impedeix l'impuls renovador que necessiten. Però he donat uns fets fàcils de verificar: una gran part dels professors de Catalunya estan donant una bona resposta a les iniciatives de formació per a la reforma.

És un signe esperançador.

■ Francesc Riu

Noces d'Or de fra Just Alcalde, caputxí

Perdona els "germans lladres" que el deixaren mig mort

BARCELONA.— El dia 4 de juny i en el santuari de la Mare de Déu de Pompeia tingué lloc les Noces d'Or de la vestició de l'hàbit religiós a l'orde dels caputxins, fra Just Alcalde i Rebollo amb una solemne Eucaristia presidida pel pare Joan Botam, provincial de l'orde a Catalunya.

Fra Just nasqué a Palència, tot i que als quaranta dies de venir al món, la seva família es traslladà a Catalunya, al poble de Rajadell. Com a membre de distintes fraternitats a les quals fou destinat —a Manresa, a Ntra. Sra. de l'Ajuda de Barcelona i d'altres— fra Just es lliurà sempre a les tasques domèstiques. Fou secretari particular del bisbe emèrit de Colofón, Nicaragua, i també caputxí, fra Maties Solà i Farell.

Fra Just recorda molt bé l'atemptat del qual fou víctima el 21 de gener del 1982. "Jo era l'encarregat d'atendre els pobres que truquen a les portes del convent de Pompeia. Aquest dia entraren quatre individus d'aspecte estranger. Volien diners, i en no trobar-ne, em varen apallissar de mala manera, em despullaren perquè no els pogués perseguir pel carrer, i vaig caure estès a terra, ferit greument. Els altres frares m'auxiliaren i em dugueren urgentment a la Clínica. M'he recuperat força, gràcies a Déu, però encara vaig a rehabilitació per refer-me del tot". Fra Just manifestà que no sent cap aversió als malfactors, atès que com deia el pare sant Francesc, "no deixen de ser els nostres germans lladres".

En la celebració de les Noces d'Or, hi acudiren familiars, parents i un col·lectiu molt nombrós de fidels i amics que volgueren unir-se a la festa d'un germà caputxí, de ment serena i de cor generós, lliurat tota la vida a fer bé als més necessitats.

■ F. G.

Avisos i comunicats

BARCELONA

• **MISSIONERES DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT. CORPUS CHRISTI. PREPARACIÓ.**— Dies 18, 19 i 20 de juny. A les 7 de la tarda, Rosari. A les 8, celebració de l'Eucaristia: Mn. Eduard Bakale sobre, "l'Eucaristia, prova del gran amor de Jesucrist a l'home". Les Eucaristies del dia 21 seguiran l'horari normal. (Passatge Camps Elisis, 8. Tel. 215 42 41).

• **ADORACIÓ REAL, PERPÈTUA I UNIVERSAL AL SANTÍSSIM SAGRAMENT (A.R.P.U.).**— Aplegarà tots els adoradors i simpatitzants la tarda del **dia 25 de juny**, dijous, al Temple Expiatori del Tibidabo, per donar gràcies a Déu pel curs 1991-92. A les 5 de la tarda, meditació per Mn. Albert Torrens. Seguidament, Santa Missa concelebrada i presidida pel nostre consiliari Mn. Àngel Martínez. Acabarà l'acte litúrgic amb Exposició Solemne, Benedicció i

Reserva.

• **CELEBRACIÓ EN CANT GREGORIÀ. FI DE CURS.**— Diumenge XIII durnt l'any. A les 10.30 del matí, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri, (Plaça St. Felip Neri, 5), de Barcelona.

• **FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA. CURS D'ESTIU.**— Tema: "EL DÉU CRISTIÀ". Professors: M. Claustre Solé, José Florentino, Pere Tena, Gaspar Mora, Josep Rius-Camps, Xavier Alegre, Josep Vives. Les sessions de tarda seran dedicades als JJ.OO. i al V Centenari. **Lloc:** Facultat de Teologia de Catalunya, c/ Diputació, 231, Barcelona. Informació i matrícula: Secretaria de la Facultat, c/ Diputació, 231, tel. (93) 454 16 00, de dilluns a divendres, d'11 a 13 h. El Curs d'Estiu és obert a tothom.

• **FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA.**— US CONVIDEN: a l'homenatge al doctor PERE TARRÉS i CLARET que fou: METGE, FEJOCISTA i SACERDOT,

el dia 27 de juny a les 5.30 de la tarda, en commemoració del cinquantenari de la seva ordenació sacerdotal i de la celebració de la seva primera Missa. TAULA RODONA amb Mn. Reventós, P.J. Coll, Josep Baguñà i M. Àngels Papiol. **LLOC:** locals de l'Oratori, c. Sol nº 8. **MISSA:** en l'església del Oratori a les 7.30.

GIRONA

• **JORNADES DE LA UNIÓ APOSTÒLICA DEL CLERGAT DE CATA-**

LUNYA. CONVIVÈNCIA 1992.— Tindran lloc al CASAL DE LA PAU, d'ARBÚCIES, carretera de Viladrau, km. 3, els **dies 30 de juny, 1, 2 i 3 de juliol**. Temari: Exhortació post-sinodal de Joan Pau II sobre la **Formació Sacerdotal. Encíclica sobre la Moral. Catecisme Universal**. Intervindran: Mn. Joan Esquerda, el Bisbe Joan Carrera, auxiliar de Barcelona, Mn. Ramon Oller, Mn. Jesús Garay, el Sr. Joan López. El dia 2 de juliol presidirà l'Eucaristia el Bisbe de Girona, Jaume Camprodon i Rovira. El dia 3, hi haurà exposició i col·loqui sobre: "Camins i futur de la Unió

Apostòlica. Començarà el dia 30 de juny, dimarts, a les 5 de la tarda, i acabarà el dia 3 de juliol, divendres, a la 1 de la tarda, amb el dinar i comiat. Cal dur l'alba, l'estola i la Litúrgia de les Hores. Per informació: (972) 762 00 94 i 284 58 70. • **TEMPLE DIOCESÀ DEL SAGRAT COR DE GIRONA. TRÍDUUM DEL SAGRAT COR.**— Tema: "La força renovadora de l'amor, de l'esperança i de la fe". Predicació a càrrec del P Jordà Gallego, que presidirà l'Eucaristia. Divendres, **dia 26**, a les 7 h. de la tarda; **dies 27 i 28**, a les 6.30 h. de la tarda.

Bisbes de Catalunya a les celebracions del Beat Josepmaria Escrivá

L'Arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard M. Carles, i els Bisbes de Girona, Mons. Jaume Camprodon, de Lleida, Mons. Ramon Malla, i de Vic, Mons. Josep M. Guix, presidiran el proper dijous, 25 de juny, solemnes concelebracions eucarístiques en honor del Beat Josepmaria Escrivá de Balaguer, Fundador de l'Opus Dei, amb motiu de la seva diada. La festa del Beat Josepmaria fou fixada pel papa Joan Pau II per al 26 de juny, però aquest any, en coincidir amb la Solemnitat del Sagrat Cor de Jesús, s'avança al dijous 25 gairebé a tot arreu, tret de Girona, que es farà el dia 30.

Aquestes concelebracions, tindran lloc a Santa Maria del Mar (Barcelona), a dos quarts de vuit del vespre; al Carme (Vic), a dos quarts de nou; a la Catedral de Lleida, a les vuit del vespre; i el dia 30, a Sant Fèlix (Girona), a les vuit del vespre. També hi haurà altres concelebracions en honor del nou Beat el dia 25 a Santa Eulàlia de L'Hospitalet del Llobregat, a les vuit del vespre; a l'Oratori de Santa Maria de Bonaigua (Barcelona), a les 11 del matí; a la Catedral de Tarragona, a les vuit del vespre; a Sant Fèlix de Sabadell, a les set del vespre; al Sant Esperit de Terrassa, a les vuit del vespre; a Santa Maria d'Igualada, a les vuit del vespre; i a la Seu de Manresa, a dos quarts de vuit del vespre.

"El pueblo pide sacerdotes santos"

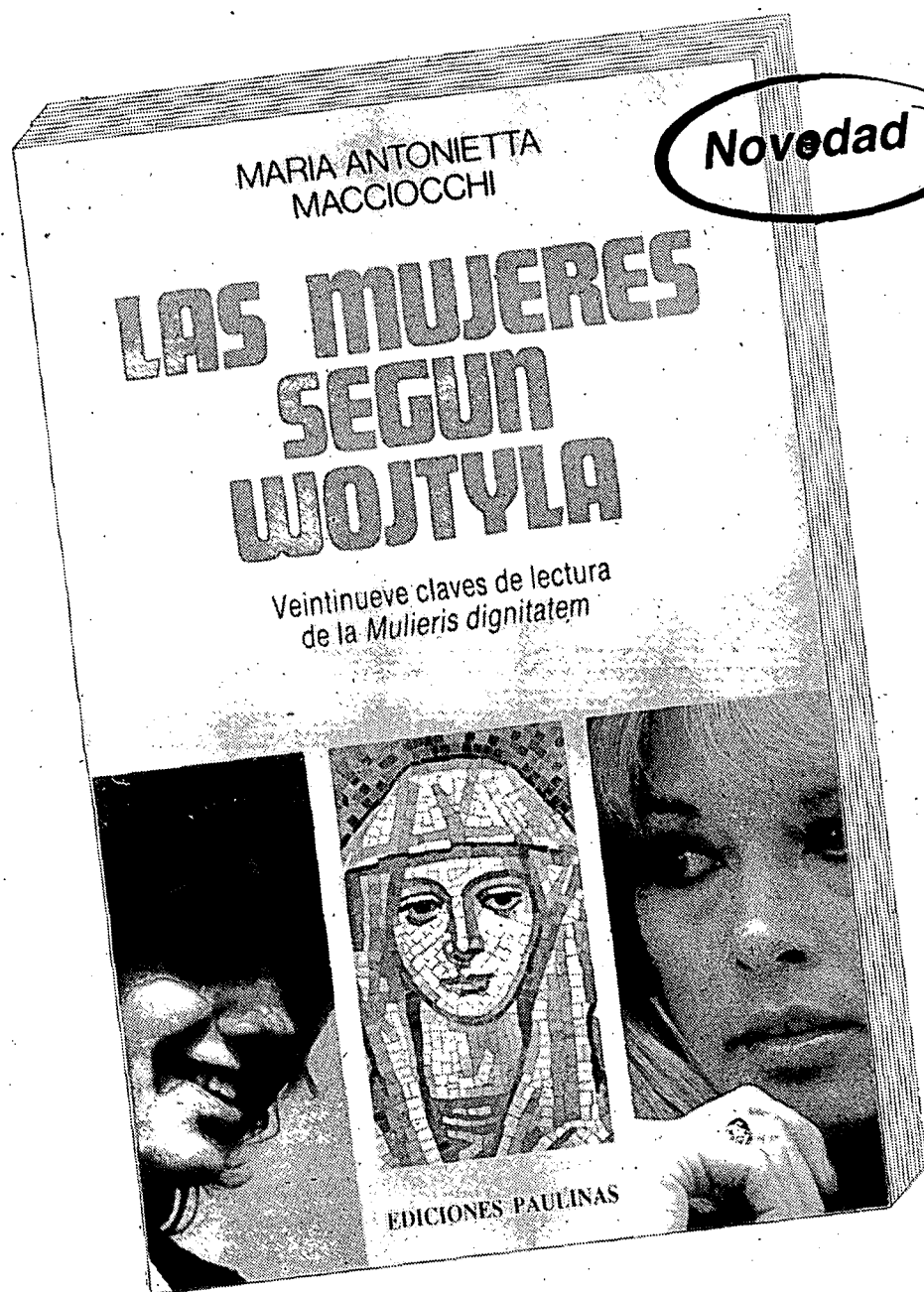
És un llibre de butxaca que pot adquirir a les llibreries pel preu de 100 Ptes.

Per comandes, a l'engròs, distribueix J. Codesal. c/. Recaredo, 44. 41003 Sevilla. Tel. (95) 441 68 09

DIADA DE LES ORGANITZACIONS CATÒLIQUES DIOCESANES

Serà el proper dia 21 de juny, de les 10 a les 14 h., al Col·legi de Jesús Maria de la Bonanova, amb la presència del bisbe Joan Carrera que en presidirà l'Eucaristia. És una trobada massiva de les organitzacions, testimoni de la força del laicat de Barcelona

Un gran debate a varias voces sobre la mujer

María Antonietta Macciocchi, en una de las dos entrevistas que mantuvo con Juan Pablo II

LAS MUJERES SEGUN WOJTYLA

Esta obra ha sido preparada por M^a. ANTONIETTA MACCIOCCHI, ex comunista y ex parlamentaria europea socialista, con las reflexiones aportadas sobre la "Mulieris dignitatem" por 29 escritores en gran parte mujeres teólogas e intelectuales de diversa orientación sociopolítica -como Cory Aquino, Victoria Camps, M^a. Lourdes Pintasilgo, Kari Vogt, Rosetta Loy, Elisabeth J. Lacelle- y hombres de peso -como Giulio Andreotti, el cardenal Martini, Francesco Cossiga y Albert Decourtray, los escritores católicos Carlo Bo y Jean Guitton- entre otros. 384 págs. 1.950 ptas.

De la misma colección "Caminos":

1. EL CIELO EN PALABRAS TERRENAS, J. María Cabodevilla.
2. LOS COMIENZOS DE LA FE, Conf. Europea de Catecumenado.
3. EL POBRE DE NAZARET, Ignacio Larrañaga.
4. LA SANTÍSIMA TRINIDAD ES LA MEJOR COMUNIDAD, L. Boff.
5. PASTORAL PENITENCIARIA, Evaristo Martín Nieto.
6. ZEN Y MÍSTICA CRISTIANA, H. M. Enomiya-Lassalle.
7. FIELES A DIOS Y AL HOMBRE, Kolvenbäch-Giacomelli.

8. UN CAMINO DE EVANGELIO Y LIBERTAD, Javier Garrido.
9. ¿QUÉ HACEMOS CON LOS GITANOS?, Jesús Iribarren.
10. JESUCRISTO, EL SANTO DE DIOS, Raniero Cantalamessa.
11. VISIÓN FRANCISCANA DE LA VIDA COTIDIANA, J. A. Merino.
12. MARÍA, ESTRELLA DE LA EVANGELIZACIÓN, J. A. Domínguez.
14. LA NUEVA EVANGELIZACIÓN, F. Martínez Díez.
15. LA AVENTURA DE LA UNIDAD (Chiara Lubich), F. Zambonini.
16. EN CASA (Nueva mística del hogar), José M^a. Cabodevilla.

Conjuntament amb les Caritas de les diòcesis

Els bisbes catalans patrocinen un centre d'ajut als toxicòmans

TARRAGONA

Els bisbes conjuntament amb les Caritas de les vuit diòcesis catalanes patrocinen el projecte comú de l'Església a Catalunya per combatre la droga en el Centre Català de Solidaritat d'Ajut als Drogaaddictes, inaugurat a Tarragona el 24 de setembre de l'any passat i que acull actualment 25 persones.

El centre posa l'accent a preparar aquestes persones per tornar a la societat de la qual han fugit mitjançant la droga. En opinió del director general del Centre, Santiago Soro, es tracta que "la persona accepti la seva realitat i creï un projecte de vida positiu a base de valors universals com la llibertat, molt lligada amb la responsabilitat".

El programa de reintegració dels drogaaddictes que es realitza al Centre, està dividit en tres fases: la d'acolliment que dura 6 mesos i en la qual s'ha de rebutjar la droga i la violència; la fase de la comunitat terapèutica fora de la ciutat en règim d'internat (9 mesos); i la fase de la inserció social, és a dir, la preparació per trobar feina i restablir les relacions normalitzades amb la societat.

En aquest moments, 15 persones es recuperen de la droga en la primera fase i 10 continuen la segona. La tercera està per estrenar. La majoria dels

drogaaddictes aollits pel Centre, provenen, segons explica Santiago Soro, "de barris perifèrics, són castellanoparlants, fills dels immigrants de fa 30 anys". La seva recuperació està encomanada a un equip interdisciplinari de 9 operadors formats en l'Escola d'Operadors Sòcio-Terapeutes.

El Centre Català de Solidaritat d'Ajut als Drogaaddictes és patrocinat i finançat per la fundació "Sense Cadenes", integrada pels bisbes i les Caritas catalanes i presidida pel bisbe de Vic, Josep M. Guix.

Els bisbes catalans, en la seva 113ena reunió a Poblet, celebrada entre els dies 4 i 6 de maig, van concedir a aquest programa de reintegració per als drogaaddictes 15 milions de ptes. repartides en subvencions de 5 milions de ptes. durant tres anys

consecutius. Aquesta subvenció, més 5 milions de ptes. per a iniciar el projecte, van ser l'únic suport econòmic que el Centre de Solidaritat d'Ajut als Drogaaddictes ha rebut fins ara.

● M.C.T.

Ho recorda Mons. Camprodon, bisbe de Girona

"Durant les Olimpíades moriran un milió de persones"

GIRONA. - El bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, ha publicat un article en el Full Parroquial en el qual afirma d'entrada que "les Olimpíades són un esdeveniment universal i històric, impregnat de valors humans molt remarcables: la fraternitat dels pobles que hi participen, la noble emulació dels esportistes, l'estímul constant a superar la pròpia marca, etc.". Monsenyor Camprodon afegeix: "Esperem que Catalunya en surti més coneguda i reconeguda en la seva personalitat diferenciada".

Amb tot, el bisbe de Girona també recorda que "durant aquests quinze dies un milió de persones moriran de fam, no pas a conseqüència dels Jocs, sinó pel desordre mundial permanent en la participació de la riquesa del planeta". Mons. Camprodon adverteix que no escriu això "per tirar aigua al vi de la festa, sinó perquè no ens tanquem en els nostres horitzons càlids, tot i que siguin universals, i perquè ens obrim a una pluralitat més àmplia i a un futur de més transcendència".

Segons el bisbe gironí "els desequilibris econòmics són un exponent que quelcom de fonamental no funciona a escala internacional i, si és veritat que cada persona sola no pot canviar aquesta situació, també ho és que no podem oblidar-la". I afegeix: "No podem tirar una cortina de fum entre el Tercer Món i nosaltres, ja que només fent un esforç per mantenir viva la memòria d'aquesta situació, començarà a ser possible canviar-la".

Per últim, mons. Jaume Camprodon afirma que "mentre cada any continuïn morint de fam quaranta milions de persones la pau del món estarà amenaçada, i amb raó". I acaba: "El camí de la pau, que les Olimpíades fomenten, passa per aquests països desnodrits i per cada home i dona d'aquests pobles".

■ M. Caballé

FETS I CRITERIS

Cloenda del IX Centenari

El proper diumenge, dia 28, a les 6 de la tarda, a la nostra Catedral, amb una Eucaristia concelebrada que serà presidida pel Sr. Cardenal Eduardo Pironio, i amb la participació de tots els Bisbes i Abats de les diòcesis catalanes, celebrarem la cloenda del IX Centenari de la Restauració de la Seu Metropolitana de Tarragona.

S'inaugurarà el Centenari el diumenge 30 de juny de l'any passat a Vic, amb una concelebració que commemorava especialment el fet eclesial de la butlla enviada pel Papa Urbà al bisbe d'Osona, Berenguer Seniofred de Lluçà, al qual nomenà Arquebisbe de Tarragona i concedí el palli, amb l'encàrrec de restaurar la Seu Metropolitana.

Enguany, en celebrar els 900 anys d'aquest esdeveniment històric hem remarcat el seu profund significat eclesial. De fet, des de la seva creació al s. V i des de la seva restauració (s. XI), la Seu Metropolitana de Tarragona ha exercit el servei de la comunió eclesial entre les Esglésies de la Tarraconense.

Entre els diferents actes del IX Centenari, com poden haver estat les conferències, els concerts i les representacions escèniques, excel·leix l'exposició d'art sacre que s'inaugurarà aquesta setmana. En un ordre més espiritual i evangèlic cal que remarcuem els actes que amb motiu de la Trobada de cristians dels nostres arxiprestats celebrarem tant a l'amfiteatre com a la Catedral. La interpel·lació "Què diu l'Esperit a l'Església de Tarragona?" fou intensament viscuda i ens mogué a un compromís més intens de vida cristiana.

La trobada del Clergat de les diòcesis de la

Tarraconense, presidida pels Bisbes i Abats de Catalunya, que se celebrà a Poblet el 4 del proppassat mes de maig, fou un testimoniatge de comunió eclesial. L'anunci de la convocatòria d'un Concili Provincial era el fruit madur de tot l'any del Centenari i expressava la voluntat de reforçar la unitat pastoral de les diòcesis catalanes.

Fa tot just dues setmanes que a la Catedral s'interpretà per segona volta l'oratori "Pontifical de flames", obra de dos canonges de la Seu Metropolitana, el poeta Mn. Melendres i el músic Mn. Tàpies. La música i la lletra són recordança d'aquella triple foguera en la qual els màrtirs tarraconins, Fructuós, Auguri i Eulogi, ofrenaren llur vida en honor de l'augusta Trinitat.

La nostra Església, d'arrels paulines i regada amb la sang de Fructuós, manté vius i estrets, des dels seus orígens, els lligams amb el successor de Pere, lligams que, si a Déu plau, diumenge vinent ens faran encara més palesos amb el missatge que Joan Pau II ens adreçarà i amb la presència del Sr. Cardenal Pironio, representant de la Santa Seu.

De les celebracions d'aquesta efemèrides ens en quedaran, a més a més, dos records ben preuats: l'edició facsimil de la butlla "Inter primas Hispaniarum" i una medalla commemorativa.

Els actes de la cloenda s'escauen en la vigília de la festa dels apòstols sant Pere i sant Pau. Que la seva intercessió ens ajudi a ser fidels a l'Evangeli del Senyor.

■ † Ramon Torrella i Cascante

Arquebisbe de Tarragona i Prímat

Vacances 1992

Exercicis espirituals en complet recés Mètode ignasià - Pares cooperadors parroquials de Crist Rei

PER A HOMES (més grans de 17 anys)

Juliol: Del dilluns 6 (a les 20 h.) al dissabte 11 (a les 18 h.)

Agost: Del dilluns 10 (a les 20 h.) al dissabte 15 (a les 18 h.)

PER A DONES (més grans de 17 anys)

Juliol: Del dilluns 13 (a les 20 h.) al dissabte 18 (a les 18 h.)

Casa d'exercicis Ntra. Sra. de Montserrat
Caldes de Montbui (Barcelona) Tel. (93) 865 00 96

Uns torns de colònies i un campament engrescadors i renovats

AINA: 15 anys al servei dels joves d'Andorra

URGELL

CANILLO.— AINA, les Colònies Populares de Canillo, celebra enguany els 15 anys de vida. Les colònies i el campament protagonitzen la vida d'AINA i moltes altres activitats la completen i reafirmen. Les colònies formen un marc de treball dins el qual hi ha una àmplia programació d'activitats: curses de formació, esports de muntanya i de neu, trobades, etc. Sempre la presència de monitors responsables que, amb iniciativa i dedicació, programen, organitzen i animen. També la comunicació amb les famílies perquè col·laborin i donin suport a una tasca educativa amb identitat cristiana. Un nombre tan gran de persones relacionades amb AINA obliga a parlar d'una acció amb els joves d'Andorra.

Per celebrar el seu 15è. aniversari AINA vol oferir als joves i infants d'Andorra uns torns de colònies i un campament "engrescadors i renovats". El programa, segons els monitors, "recollirà tot el bo i millor de la nostra breu però fecunda història". Els més petits tindran tres torns de colònies a la casa d'AINA, els adolescents tres torns més a les Bordes d'AINA i els joves assistiran a un campament.

Dins el programa especial s'han organitzat uns actes populars perquè pares, monitors i simpatitzants d'AINA participin en l'efemèride. El dia 23 de maig s'obrirà al públic una exposició de fotografies sobre els "15 anys de Colònies Populares de Canillo". Al vespre Joan Rigol, President d'UDC, pronunciarà una conferència sobre "Joves, voluntariat i Fe". Els nens i nenes de colònies, el 30 de maig, amb els seus germans i amics, han participat en una festa i en una gi-

AINA: al fons, un casal acollidor, al centre, l'infant, els objectius: humanitat i fe

mkama, amb xocolatada i, al vespre, Manuel Pal, delegat diocesà de mitjans de comunicació social, ha presentat el film "El club de los poetas muertos".

Ramon Rosell, rector de Canillo, va ser el creador d'AINA i ara impulsa aquesta institució d'Església al servei de l'educació cristiana dels infants mitjançant el joc i la convivència. Amb ell un equip de monitors col·labora, amb iniciativa i treball, per aconseguir els objectius de la institució. El diàleg i la responsabilitat qualifiquen la pedagogia d'un centre marcat pel servei a la fe i al país.

El factor humà ha anat acompanyat d'una infraestructura que ha facilitat el treball. AINA és propietària d'uns locals, amplis i moderns, construïts expressament per a la finalitat a la qual són destinats. Al costat dels edificis, els camps d'esbarjo enmig d'una naturalesa privilegiada que totes les èpoques de l'any, ofereix atractius singulars. Ben a prop d'AINA, i encara més de la seva família, el casal de Nostra Senyora de Meritxell, la Mare que vetlla, suggereix i impulsa. L'ànima d'AINA.

■ Antoni Mirabet

Jornades sobre la Sagrada Família en el centenari de "Neminem fugit"

BARCELONA.— La Congregació de Religiosos Fills de la Sagrada Família Jesús, Maria i Josep organitzarà, del 8 al 11 de setembre a Begues (Barcelona), unes jornades d'estudi i reflexió sobre la Sagrada Família en ocasió del centenari, del breu apostòlic de Lleó XIII "Neminem fugit".

Aquestes jornades, que portaran el títol de "La Sagrada Família en els primers setze segles de l'Església", consistiran en ponències i comunicacions que faran un recorregut de la presència de la família de Natzeret al llarg de les escriptures, de textos apòcrifs, patristics i d'autors cristians dels segles XIV-XVI, de l'art i la literatura, de l'espiritualitat, i de la teologia.

També es farà una visita al "Centre Nazarenium"

i al Temple de la Sagrada Família de Barcelona. El darrer dia l'arquebisbe emèrit de Barcelona, Narcís Jubany, presidirà la celebració de l'Eucaristia que conclourà les jornades.

Els Fills de la Sagrada Família van ser fundats pel beat Josep Manyanet a finals del XIX; al 1928 Pius XI els va confiar el Secretariat de l'Associació de la Sagrada Família, i al 1987 Joan Pau II va aprovar els nous estatuts de l'Associació, tot declarant-los en sintonia amb el Concili Vaticà II i el Magisteri Pontifici. Per més informació, hom es pot dirigir al carrer Entença 301 de Barcelona, telèfon 439 43 05.

■ Guillem Farré

CARTA DOMINICAL

Un blat de què tot viu, i on tot viu

"Entre l'absurd o el misteri, he optat pel misteri", vaig sentir que deia un pensador en iniciar unes reflexions sobre la seva fe. Tots els qui creiem hem optat, no pas per l'absurd d'una vida que no porta enlloc, sinó per la professió de fe, que és on comença el misteri. "Déu s'amaga —digué sant Agustí— perquè tinguem ganes de trobar-lo. És immens; perquè, un cop trobat, no parem de cercar-lo." Paral·lela a aquesta és la seva afirmació que "creure és com agafar-se amb Algú, però de nit".

Avui —Corpus Christi— és el dia en què els catòlics venerem d'una forma especial aquest Algú en el misteri de l'eucaristia. I hi trobem molts motius d'esperança.

La presència del seu cos perfila l'arribada del cel nou i de la terra nova (Ap 21:8). Això no és pas una esperança sense fonament. El cos de Jesús ressuscitat es com la primera cèl·lula de l'home nou. L'home nou —cadascun de nosaltres— ha de créixer "fins que ens trobem constituint tots l'home perfecte, l'home que arriba a la talla de la plenitud del Crist" (Ef 4:13). Tots som convidats a participar en la gènesi d'una humanitat salvada i reunida, tot esperant el dia en què Déu serà "tot en tots" (1C 15:28).

En ell, l'Esperit ha pres ja possessió de la matèria, tal com farà amb tota la creació, quan Crist reunirà totes les coses en ell, ja que és també com la primera cèl·lula del món nou. El pa i el vi de l'eucaristia, "fruit de la terra i del treball dels homes", eleven cap a Déu amb ells, simbòlicament, tot l'univers i tota la història de la humanitat, de la qual són fragments. L'eucaristia és el signe i l'inici real de la transformació del món.

Perquè, si bé el blat es converteix en el cos de Crist, juntament amb el blat han arribat a l'altar l'aire i el sol, les pluges, tot el paisatge que envolta el blat daurat, els ocells que el sobrevolen, les mirades dels homes que l'han contemplat, els estels que han centellejat damunt seu de nit... d'alguna manera, tota la creació és present en el pa i en el vi. Així és com signifiquen que el futur darrer del món és en relació amb el Crist glorificat, "gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers" (Fl 3:21). És l'esdevenidor del món.

No podem marginar el fet que Jesús no transforma els grans de blat ni de raïm en el seu cos i la seva sang, si no han acceptat de ser triturats i convertits en farina i en vi, i d'unir-se totalment els uns als altres. Jesús no pot viure i actuar en qui vol mantenir la seva individualitat, sense que l'afectin les necessitats de la vida dels altres, sinó en qui està obert realment —és a dir, amb obres— als germans.

Els barris i els sectors socials on no acaba d'arribar prou l'evangelització són una part viva —en carn viva— de la nostra Església —cos de Crist— a cada diòcesi.

Els barris i els sectors socials que pateixen marginacions greus —avui és també el Dia de la Caritat— són igualment una part del cos de Crist, i, per tant, pel fet que ens sentim Església, una part de nosaltres mateixos.

■ † Ricard M. Carles

Arquebisbe de Barcelona

IMPROMPTU

La flama olímpica

Ja ha arribat a la nostra Empúries la flama olímpica encesa en terra de déus i semidéus seguint una estricta litúrgia morta fa milers d'anys i revifada amb els moderns Jocs Olímpics.

Des d'Empúries la flama farà camí per totes les terres d'Espanya pregonant els Jocs Olímpics de Barcelona'92, i acabarà la seva carrera a l'Estadi Olímpic on presidirà la gran manifestació esportiva.

Durant uns dies viurem obligadament immersos en aquest esdeveniment sens dubte important pel nostre país. No ens en podem sostreure, i és natural que així sigui.

Perquè les proeses dels herois olímpics ens impressionaran i ens admiraran, i les celebrarem com a pròpies...

L'última cerimònia potser serà trista: la flama s'estingirà, i tot passarà a formar part del record...

Haurà acabat la litúrgia particular d'un temps de déus i semidéus. Potser aleshores podrem pensar en la gran cursa que cada un de nosaltres ha de córrer amb l'esperança de poder assolir la victòria final.

■ Oriol Camps

Retorn simbòlic de dos cartoixans després de 157 anys

El Priorat recupera la cartoixa de Scala Dei

Els cartoixans efectuaren un recorregut pel recinte, rebent explicacions i donant-les...

El Prior de Montalegre va remarcar el goig que sentia pel fet que uns altres cartoixans tornessin...

Una diada realment emotiva i plena de significat es va celebrar fa pocs dies al redós de les ruïnes de Scala Dei, la primera cartoixa que es va fundar a l'Estat espanyol, a finals del segle XII, i que va haver de ser abandonada pels religiosos cartoixans a resultes dels fets revolucionaris del 1835. Els béns del monestir van ser venuts a particulars com a fruit de la desamortització de Mendizábal. Ara, i després de 157 anys d'absència, per primera vegada han tomat a posar els peus en aquells llocs curulls d'història uns cartoixans: el Prior de la cartoixa de Montalegre P. Jesús M. Arbolí, acompanyat del Germà Procurador Robert M. Casteig, i amb motiu de la presentació del llibre **Història de la Cartoixa de Scala Dei**, obra de l'historiador medievalista Dr. Ezequiel Gort i Juanpere, editat per la Fundació Roger de Belfort.

Els actes van començar amb una solemne eucaristia concelebrada pel P. Prior Dom Jesús M. Arbolí, l'arxiprest de Cornudella i altres cinc rectors de les parròquies prioratines, i el rector de Constantí, invitat especial, amb assistència d'un crescut nombre de fidels. L'homília, molt emotiva, va anar a càrrec del Prior de Montalegre que va remarcar el goig que sentia pel fet que uns altres cartoixans tornessin a un lloc on durant més de sis-cents anys s'havien santificat tants germans seus, tot afegint que aquesta visita havia estat un fort estímul per les seves vivències de vida religiosa. L'acte litúrgic tingué lloc a l'antiga Hostatgeria del cenobi coberta provisionalment.

Després de la missa i davant el gran arc d'entrada al recinte, tingué lloc un brillant

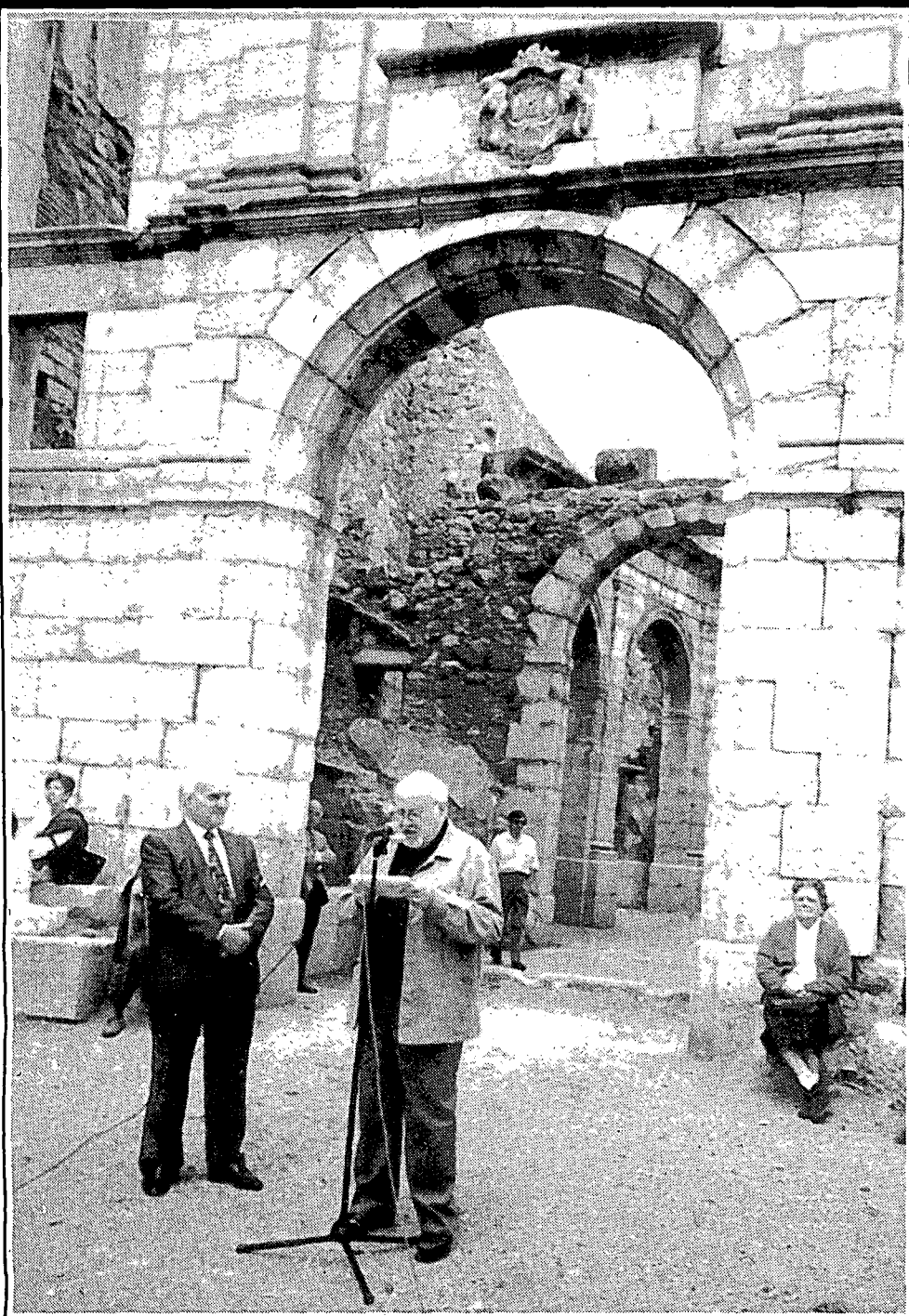
recital poètic a càrrec de diversos autors, tots els quals van ser presentats pel president de la Fundació, senyor Manuel Aragonès.

Un cop enllestit el recital, tots els presents s'encaminaren a la part que era el claustre dit del rei Alfons, on a l'entorn de la creu de ferro que presideix el recinte, el P. Prior digué un respons i invità els presents a resar un parenostre en memòria i sufragi dels quasi set-cent cartoixans que es calcula que es troben enterrats allí. La cerimònia, breu i colpidora per la presència per primera vegada d'uns cartoixans en el que fou el seu cenobi, imprimí a tots els presents una elevada emoció. Abans d'aquest seguit d'actes que enumerem, i guiats per la primera directora de les excavacions que s'han dut a terme, Mariona Abelló, (que permeten la contemplació d'allò que fou la cartoixa de Scala Dei), i pels propietaris que l'han cedit a la Generalitat, els monjos cartoixans efectuaren un detallat recorregut pel recinte, rebent explicacions i donant-les, bo i admirant la disposició que guardaven les cel·les dels seus antics germans.

Presentació del llibre "Història de la Cartoixa"

Seguidament els presents es traslladaren al centre cívic de la Morera de Montsant en el qual es va celebrar l'acte cultural de la presentació del llibre **Història de la Cartoixa de Scala Dei**. En la presidència hi havia el director general del Patrimoni Cultural de la Generalitat, Eduard Carbonell; el cap de serveis territorials de Cultura, Joan Tortajada; el president de la Fundació Roger de Belfort, Manuel Aragonès; el vice-president del Consell Comarcal del Priorat, Jaume A. Vallès; l'autor del llibre, Ezequiel Gort, amb l'alcalde de la població, Josep Miró, d'amfitrió i conductor de l'acte.

En els parlaments, el senyor Aragonès va recordar els actes celebrats durant el matí i va fer menció de la generosa donació del recinte de Scala Dei feta per les famílies Peyra i García Faria a la Generalitat i va acabar fent un

Davant el gran arc d'entrada al recinte, tingué lloc un brillant recital poètic...

elogi a la tasca feta per Ezequiel Gort en la redacció del llibre, tot donant-li les gràcies per l'esforç realitzat. Aquest, en el seu torn en l'ús de la paraula, va explicar com havia concebut i dut a terme l'obra presentada, fruit d'una intensa investigació en arxius i fons bibliogràfics.

El vice-president del Consell Comarcal, i alcalde de Cabassers, Jaume A. Vallès, va expressar en un breu parlament la voluntat de pervivència dels priorats i que la institució que representava, el Consell, era una eina i un pont entre el passat i el futur en una visió esperançada, sempre al servei del Priorat.

El director general del Patrimoni Cultural va dir que l'objectiu de la Generalitat respecte de Scala Dei, era la consolidació de la memòria de la mateixa obra arquitectònica. Agraïr als donants del recinte monacal, el que representa la primera fase de consolidació, tot fent que la Generalitat pensa en jardinar-lo i posar-hi una oficina informativa que ajudi i promogui la visita i va acabar anunciant que es crearia un Patronat del monestir, el funcionament del qual miraria de cara a reforçar i consolidar el monument, per la qual cosa hi haurà assignats uns 80 milions de pessetes. Com a primer intent, es farà una cel·la i possiblement l'església de la Car-

toixa, a fi que els visitants puguin fer-se una idea aproximada de com era la vida dels cartoixans mentre el monestir va desenvolupar la seva vida ordinària.

El llibre d'Ezequiel Gort, "Història de la Cartoixa de Scala Dei", un volum de quasi cinc-centes pàgines, és un magnífic estudi històric i documental del cenobi,

de la consulta del qual no creiem que ningú no pugui prescindir en endavant quan es tracti de voler saber quelcom de com era la Cartoixa i dels monjos que l'habitaven.

■ Josep Salceda i Castells

Fotos: Francesc Boqueras

A la dreta del Prior, els rectors de Poboleda i Cornudella; a la seva esquerra, Manuel Aragonès i Virgili

Monument emblemàtic

ha iniciat el compte enrera vers la seva recuperació simbòlica. La pregària dels preveres fent pinya a l'entorn del Prior de la Cartoixa de Montalegre concelebrant l'Eucaristia, encetà la memorable jornada, de la qual tots els qui tinguérem la sort de viure-la en guardarem un record inesborrable.

I diem això del **compte enrera**, perquè els temps han dut unes mutacions en el context global de la sort de Scala Dei i un convenciment d'entesa de les parts interessades, que no pot conduir a altra cosa que a la recuperació, no total, perquè cal que posem els peus a terra de que això, de moment, no és possible ni aconsellable, però sí d'una forma simbòlica i de la màxima dignitat.

La deixa, una sortida

Fins ara les ruïnes de Scala Dei afeixugaven els esperits sensibles dels qui n'eren considerats propietaris. Notaven el pes de la responsabilitat d'aquell bé que, per una banda, no podien abastar, i per l'altra l'estimaven com a propi, però no d'una absoluta propietat, per més que els papers cantessin que allò els pertanyia. Era una situació d'una perenne provisionalitat o, diguem-ho d'una altra manera, d'una propietat a precari, perquè entenien que aquell patrimoni mai no els podia correspondre del tot, ni molt menys tirar pel camí del mig d'un consentit malmement, preludi de la gradual i progressiva desaparició de les ruïnes per acabar en una pila de pedrots i terra, que el temps i la pluja, haurien convertit en el que gairebé era: el no res.

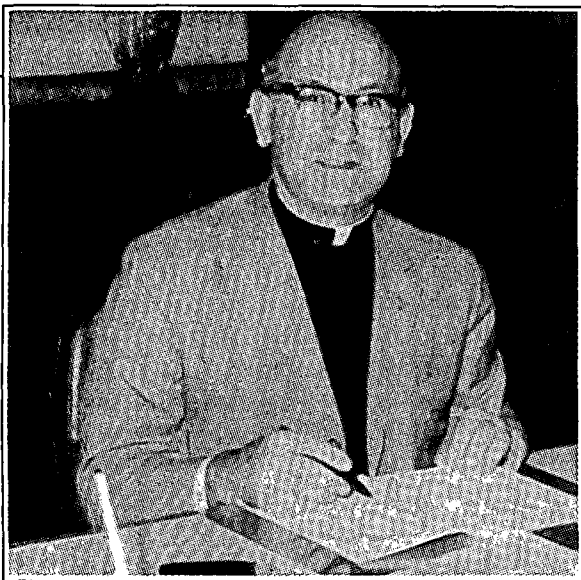
L'alliberament de la runa i un llibre

Abans de la cessió de Scala Dei a la Generalitat, venturosament, ja hi havia el principi d'entesa entre aquesta i els propietaris. D'aquesta concòrdia prèvia n'eixí la possibilitat de convertir l'indret en Centre de Treball per a joves que volien dedicar el seu esforç, de moment, per treure l'alçada de terra que feia incomprendibles uns arcs supervivents. En arribar a la rajola del sòl aquests arcs adquiriren la seva lògica estètica. Fou una primera tasca lenta, amorosida i generosa, perquè els permeté anar descobrint unes escales; uns racons impensats; les estructures de les cel·les dels monjos; el paviment i parets mestres del claustre, etc. Era el primer pas per evitar una degradació total.

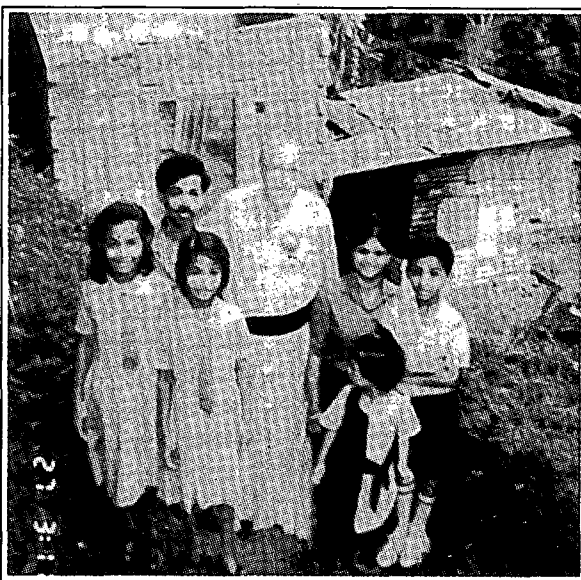
El segon pas prendria un camí diferent: calia escriure la història d'aquesta Cartoixa. Això facilitaria i justificaria la vàlua de la seva recuperació i donaria sentit a l'esforç que la Direcció General del Patrimoni de la Generalitat es proposava dur a terme. Un llibre seria un camp operatiu per desenvolupar-hi amb eficàcia i seguretat l'oportunitat de fer revivre unes ruïnes; sense ell, només per elles soles, s'hauria hagut d'operar en una espècie de buit irreal, perquè la història i els testimonis són evidents, però ara el llibre assenta la tasca en unes bases sòlides i excepcionals.

La comanda d'escriure'l la rebé el doctor Ezequiel Gort i Juanpere, expert en història medieval, per part de la Fundació Roger de Belfort, amb l'alè enfervorit de l'Assumpció Peyra, que veien en el llibre l'eina eficaç per prestigiar l'esforç de la Generalitat de fer seva la Cartoixa i dotar a aquesta del text d'un treball fet a consciència, d'un esforç d'investigació i d'anàlisi que contribuís a situar en el context de la història allò que s'anava descobrint. El resultat, un llibre dens i amè, voluminós i exhaustiu, d'allò que era història en la vida d'uns homes, la màxima preocupació dels quals era viure intensament el silenci, la solitud i la pregària. L'ha realitzat a Reus **Impress Gort**, i fou l'eix fonamental de la festa.

■ Francesc Boqueras

El jesuïta italià, P. Giuseppe Pittau, nomenat nou rector de la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma

El P. Pio Ciampa, amb una família de Sri Lanka, on porta a terme una extraordinària tasca de promoció humana i missionera

Milers de refugiats de Birmània es dirigeixen a Bangladesh per intentar sobreviure

9, dimarts

Sarajevo: atac salvatge i resistència numantina

Les autoritats sèrbies estan decidides a ocupar **Sarajevo**. Des del diumenge la ciutat és bombardejada ininterrompudament des de les muntanyes que envolten **Sarajevo** i escamots de les milícies sèrbies s'han infiltrat ja pels barris de la ciutat, on es lluita carrer per carrer i casa per casa. Per altra banda, ahir, les forces de **Bòsnia** van llançar una forta ofensiva contra les milícies sèrbies en un intent desesperat de trencar el setge serbi. El **Consell de Seguretat** de les **Nacions Unides** ha decidit portar a terme una operació de protecció de l'aeroport de **Sarajevo** que permetés fer arribar a **Sarajevo** ajut humanitari. Després dels acarnissats bombardejos contra **Sarajevo**, en aquesta ciutat no hi ha ni aliments, ni medicaments, ni material sanitari, ni aigua, ni electricitat, etc. El pànic i el caos es va generalitzant. Quina vergonya, oi, què a les portes del s. XXI, les persones per solucionar els nostres conflictes, hàgim de recórrer a la força bruta.

París: assassinat el responsable de seguretat d'Al-Fatah

Atef Bseiso, encarregat de la seguretat dels líders palestins a **França**, fou assassinat a **París** la nit del diumenge al dilluns a la porta de l'hotel on s'hostejava. L'OAP ha acusat els serveis israelians d'intel·ligència, el **Mossad**, com a responsables de l'atemptat. **Israel** ha rebutjat aquestes acusacions, i ha atribuït l'atemptat a dissensions internes de l'OAP.

Praga: podria salvar-se la unitat

Els analistes polítics creuen endevinar en les mesures i prudents declaracions dels guanyadors de les eleccions a les **Repúbliques txeca i eslovaca**, la voluntat de no trencar la unitat del país i trobar una estructura política, potser de caire confederal, que respectant les diferències, mantingui una certa unitat territorial de **Txecoslovàquia**. **Klaus** i **Meciar**, es reuniran avui per començar a preparar les negociacions.

10, dimecres

Luxemburg: sí, al pla de convergència espanyol

El pla elaborat pel govern central per assegurar-se l'entrada a la unió econòmica monetària de bracet amb els països d'**Europa** econòmicament més forts, fou aprovat ahir i elogiat pels membres de la **CE** en la seva reunió a **Luxemburg**. Tanmateix no deixen d'assenyalar tres punts febles o discutibles: l'absència d'un acord en matèria salarial; optimisme excessiu en les perspectives de creixement; comptar amb els ingressos que li reportarà el **Fons de Cohesió**, acordat a **Maastricht** i encara pendent d'aprovació.

Praga: "la federació està perduda"

Així ho digué ahir, **Václav Klaus**, líder txec, després de sis hores de reunió amb el líder eslovac, **Vladimir Meciar**. L'alternativa a una **Eslovàquia** independent, seria una estructura federal limitada a la defensa i a l'economia. També s'ha plantejat la possibilitat d'un referèndum general a tot el territori txecoslovac perquè els habitants decideixin quina estructura socio-econòmica desitgen. Una solució transitòria seria la ràpida formació d'un nou govern i del **Parlament** federal, abans de l'elecció de nou president a primers de juliol.

Sarajevo: segrestats 24 religiosos

Ahir, els representants de **Croàcia** i **Bòsnia-Hercegovina** varen denunciar al **Consell de Seguretat** de l'ONU el segrestament per part de les milícies sèrbies de 15 religiosos franciscans i 9 monges de convents de **Sarajevo**. Per altra banda, el president de **Bòsnia-Hercegovina** va demanar ahir la intervenció militar dels **EUA**, ajuda militar urgent, després que durant més de setanta-dues hores les milícies sèrbies continuen bombardejant **Sarajevo**. El ministre d'**Afers** estrangers de **Bòsnia-Hercegovina** va demanar també ahir a **Helsinki** l'enviament de tropes de l'**OTAN**, per posar fi a les matances, les violacions i les tortures dels terroristes serbis.

11, dijous

Sarajevo: situació dramàtica

300.000 ciutadans de **Sarajevo** viuen una situació límit afectats per la fam, la misèria i la desolació. Ahir, després de penes i treballs, dues organitzacions internacionals, **Farmacèutics sense Fronteres** i **Metges del Món**, varen aconseguir fer arribar a la ciutat tres tones i mitja de medicines. És probable que avui hi arribi un comboi d'ajuda humanitària de l'ONU formada per vint-i-cinc camions. Mentrestant, un grup de 50 observadors de l'ONU encapçalats pel general canadenc, **Louis Mackenzie**, intenta aconseguir la reobertura de l'aeroport de la ciutat, que posteriorment quedaria custodiat per un miler de cascos blaus, per tal d'assegurar l'ajuda humanitària a la ciutat. Ahir corria el rumor que l'aviació sèrbia bombardejava amb gasos i bombes de fragmentació. Per altra banda sembla que la situació política del president serbi, **Slobodan Milosevic**, és cada vegada més delicada.

Trípoli: estrany joc polític

Ningú no s'explica com és possible que el diari **Al-Jamahiriya** i l'agència oficial de notícies **Jana**, s'atreixin per primera vegada a plantar cara al coronel **Gaddafi** retraient-li la seva antioccidentalitat i el seu panarabisme que ha resultat inútil per al poble. Alguns hi veuen un exponent de les diferències entre **Gaddafi** i el seu segon, **Jallud**. Però la majoria creu que és una maniobra del mateix **Gaddafi** abans de la reunió del **Congrés General del Poble** que s'ha de pronunciar sobre l'extradició dels libis acusats del desastre de **Lockerbie**.

Bangkok: el rei sorprèn el país

Parlamentaris i militars han quedat sorpresos per l'inesperat nomenament, per part del rei **Bumibol Adulyadej**, d'**Anand Panyarachun** com a primer ministre, després que el **Parlament** havia votat la reforma segons la qual el primer ministre ha de ser elegit entre els parlamentaris, que havien elegit l'ex-militar **Somboon Rahong**. El **Parlament** també havia aprovat bona part de les reivindicacions de democratització del règim. Ara falta esperar la reacció del poble i dels militars.

12, divendres

Nova York: preocupació a l'ONU per Bòsnia

La situació a **Bòsnia** i a la seva capital **Sarajevo**, preocupa no solament l'ONU sinó també els polítics i tota l'**Administració** nord-americana. Malgrat que el president **Bush** ha reiterat que "els **Estats Units** no són la policia del món", des de la mateixa **Casa Blanca**, des del **Congrés** i des del **Senat** s'aixequen veus demanant una intervenció militar dels **EE.UU.** a **Bòsnia** contra **Sèrbia** a la qual es considera responsable de la tràgica situació. Cal aturar el bany de sang que ja ha causat 6.000 morts. Les iniciatives dels polítics topen amb el **Pentàgon** on es creu que és massa arriscat enviar tropes als **Balcans** on podria produir-se una situació semblant a la que hi havia al **Vietnam**.

Brussel·les: renegociació del Tractat de Maastricht?

El "no" de **Dinamarca** al **Tractat de Maastricht** planteja seriosament si s'ha de procedir o no a una renegociació del **Tractat** per aclarir les coses. La màxima por dels danesos, i no són sols, és perdre la pròpia personalitat. Això porta a considerar el que poden dir els **Estats** que, com **França**, procediran a la consulta popular. I caldria preguntar què pensa cada un dels pobles de la **Comunitat Europea**. I com en totes les coses importants, cal donar temps al temps.

Washington: les eleccions abasseguen tot l'interès

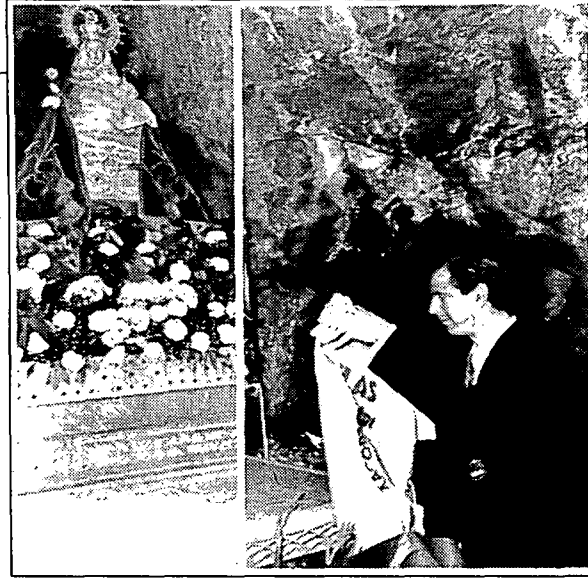
En les eleccions primàries de **Califòrnia**, **Bush** ha obtingut la victòria pels republicans i **Clinton** pels demòcrates. Tots dos ja poden considerar segura la seva nominació per part dels respectius partits. Però hi ha el tercer en discòrdia, l'independent multimilionari **Ross Perot**, que encara no es decideix a presentar la seva candidatura, i que dia a dia veu augmentar les seves possibilitats perquè és l'únic que pot representar un canvi en la política general nord-americana.

El Papa, a Angola, clausurà el Vè centenari de la seva evangelització. Aquí el veiem amb Mons. Félix Blanco, delegat apostòlic a Angola

Un prevere de l'Església greco-catòlica ucraïnesa celebra la missa a l'aire lliure per a un nombrós grup de fidels

El ciclista suís, Tony Rominger, guanyador de la Volta a Espanya, ofereix el maillot groc a la Verge de Covadonga

13, dissabte

Viena: anunci d'un altre alto-el-foc a Sarajevo

El president de la República sèrbia de Bòsnia, Radovan Karadzic, va prometre ahir un alto-el-foc a partir de dilluns al matí, a tota la República. Si així fos, seria possible que els observadors de l'ONU poguessin passar a controlar l'aeroport, cosa que permetria l'arribada d'ajuda humanitària tan necessària a Sarajevo. Però ja es veurà què donarà de si aquesta promesa de Radovan Karadzic.

Londres: reunió Baker-Kozirev

El secretari d'Estat nord-americà, Jamer Baker i el ministre d'Afers Estrangers rus Andrei Kozirev es reuniren ahir a la capital anglesa per tractar sobre futures reduccions en l'armament nuclear. No arribaren a cap acord efectiu, traspasant a Bush i a Ieltsin, que es reuniran la setmana vinent, les decisions sobre el tema.

Praga: possible referèndum sobre la unitat txecoslovaca

Va prenent cos la idea de celebrar un referèndum sobre la unitat de Txecoslovàquia, vist el fracàs de les converses entre Václav Klaus, del Partit Democràtic Cívic i cap del govern, i Vladimír Mecliar, líder del Moviment per a una Eslovàquia Democràtica. Cada dia es veu més difícil mantenir l'actual estructura, vist que l'aspiració d'Eslovàquia és esdevenir Estat independent, encara que Mecliar, en unes declaracions, ha dit que desitja una "coexistència profitosa" entre les Repúbliques que formen l'actual Txecoslovàquia.

Bonn: s'espera l'alliberament de dos ostatges al Líban

El govern alemany està convençut que els dos ciutadans alemanys segrestats al Líban l'any 1989 seran posats en llibertat la propera setmana. Un ministre del govern Kohl empen viatge demà al Líban per preparar el viatge de retorn dels dos ostatges. Oficialment es diu que el govern alemany "no ha cedit al xantatge" dels segrestadors.

14, diumenge

Empúries (Alt Empordà): arribada de la flama olímpica

Unes 30.000 persones assistiren ahir a l'arribada de la flama olímpica que presidirà els Jocs Olímpics de Barcelona. Des d'Empúries iniciarà el recorregut per totes les terres d'Espanya, per arribar el 25 de juliol a l'Estadi Olímpic de Montjuïc. A la solemne arribada hi eren presents el president Jordi Pujol, l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, el ministre del govern central, Javier Solana i el president del COI, Joan Antoni Samaranch.

Sirte (Líbia): continua l'estrany joc polític

Després de les crítiques dels diaris libis al president Gaddafi, ahir es va reunir el Congrés General del Poble per debatre l'extradició dels dos acusats de prendre part en l'atemptat de Lockerbie. El president del Parlament en un to absolutament antioccidental va dir que la seva llei no permet les extradicions. Això no implica una absoluta negativa líbia. De fet, sembla que es vol iniciar un apropament a Occident per alleujar i anul·lar, si és possible, les sancions dictades per l'ONU contra Líbia.

Viena: la crisi dels Balcans

Segons notícies, la majoria dels ciutadans de Sarajevo temen que l'anunci d'alto-el-foc no arribi a ser realitat. Entre l'anunci de treva i el moment d'iniciar-la (dilluns a les 6 del matí) no han cessat els bombardeigs. Són innombrables els obstacles que l'ONU troba per organitzar la protecció de l'aeroport, en mans de les milícies sèrbies, i els cascos blaus es queixen de la pèrdua de temps que representa. Per altra banda, a Belgrad s'han produït manifestacions de milers de ciutadans que protesten per la situació i demanen la dimissió del president Slobodan Milosevic, el qual, segons sembla, encara no veu "necessària" la seva dimissió.

15, dilluns

Rio de Janeiro: punt final a la Cimera de la Terra

172 Estats han participat en aquesta convenció mundial promoguda per les Nacions Unides per tractar de la salut del planeta Terra. Paradoxalment allò que emmalalteix la Terra és la cruel disbauxa consumista dels seus fills. El gran servei que la Conferència sobre Medi Ambient i Desenvolupament ha fet al món, ha estat plantejar clarament els problemes de degeneració física i biològica que afecten la Terra i la Humanitat, i marcar les pautes d'un camí a seguir. La gran qüestió, però, ha estat l'atenció al Desenvolupament i a la problemàtica Nord-Sud. La majoria dels països participants han acceptat el compromís de destinar abans de l'any 2000, el 0,7% del seu PIB com a ajuda als països més pobres. La Carta dels Drets de la Terra que s'ha aprovat enumera 27 principis medioambientals que cal tenir en consideració perquè desenvolupament i ecologia no siguin antagònics sinó harmònics. Tot i que és difícil, cal esperar que tots plegats tinguem seny i siguem capaços de mesurar les nostres apetències.

Sarajevo: un nou alto-el-foc (!)

Això ja sembla el conte de mai acabar. Quan arribarà l'alto-el-foc vertader? Ahir, les dues parts en conflicte signaren per separat un nou acord que avui ha d'entrar en vigor. Ahir la ciutat de Sarajevo va viure hores de relativa calma, i un comboi d'ajut humanitari ONU-UNICEF va poder entrar a la ciutat per ajudar a pal·liar la tràgica situació de milers dels seus ciutadans.

Nagorno-Karabakh: creix la violència

Segons fonts fidedignes l'enfrontament entre àzeris i armenis ha provocat aquests últims dies centenars de víctimes entre morts i ferits. Tant l'exèrcit àzeri com els grups d'autodefensa armenis han intensificat les seves accions bèl·liques en accions de defensa i d'atac, de pèrdua i recuperació de localitats i llocs estratègics. Avui comencen a Roma negociacions per endegar el conflicte sota els auspicis de la Conferència sobre la Seguretat i Cooperació a Europa.

El virus danès i l'europrudència

No va ser un metge de renom ni tan sols un home de ciència. Un alt diplomàtic va batejar la malaltia. El virus va aparèixer per sorpresa. N'estaven previnguts però la vacuna va fallar.

El virus danès té la particularitat que s'estén amb una gran velocitat, sense necessitat de contacte sexual ni tan sols físic. Es transmet a través de les ones hertzianes, de la lletra impresa o de les maletes dels diplomàtics i dels polítics.

Els primers símptomes són uns calfreds acompanyats d'una lleugera depressió, però passatgera. Quan el virus agafa confiança al nou medi té la poderosa virtut de canviar les mentalitats i crear estat d'opinió.

És el virus danès que en menys de dues setmanes s'ha estès per tot el continent europeu. Però val a dir que on ha fet més de mal és dins de les fronteres de la Comunitat Europea.

Els danesos van rebutjar el tractat de Maastricht el 2 de juny. El dia 18 hi ha un altre referèndum a Irlanda, i d'ençà del NO danès, les intencions negatives dels irlandesos han pujat amb celeritat. A la mateixa velocitat amb què han baixat les positives.

França ha convocat una altra consulta, i els sondejos són fluctuants i comencen a ballar capriciosament, com ho van fer els danesos abans del referèndum.

Els euroescèptics, els que no volen més poders per la Comunitat, viuen dies d'eufòria. I per evitar el seu embat, els euroentusiastes de tota la vida practiquen un nou esport: l'europrudència.

El president de la Comissió Europea, Jacques Delors, entusiasta de la Unió, ha fet recentment un mea culpa sonat. "Cal que siguem inventors de simplicitat" ha dit, encaixant les acusacions de buròcrata i obscurantista.

Els discursos dels responsables europeus deixen clar, ara, que la Comunitat no vol imposar res, només proposa. És cada estat membre, cada país, el qui ha de decidir sobiranament. Cal respectar les diversitats culturals i polítiques de cadascú. Un discurs ben diferent del passat mes de desembre, quan es va aprovar el Tractat de Maastricht, la Unió Europea.

I aprofitant el virus danès, els països rics refemen la negativa a augmentar els pressupostos comunitaris i a transferir recursos als països més pobres per aconseguir la cohesió.

■ Jordi Roigé i Solé

Els astres i l'astrofísica

*El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet
les seves mans.*

(Salm 18)

L'enigma del magnetisme solar amb les taques que produeix ha fet rumiar molts astrònoms que s'han esforçat per trobar-hi solució. Però per ara tots els intents d'explicació han resultat insatisfactoris. Ja el 1865 **Faye** va voler explicar les taques per remolins de gas que pujaven en vertical, però, és clar, no donava raó de l'enorme magnetisme que s'hi produeix, que aleshores encara no se sabia. **Bjerkness** el 1926 proposava uns corrents circulars a l'interior i al voltant de l'astre que emergien per certs punts fent-hi les taques, però no deia què causaria aquells corrents. **Alfvén**, més ençà, ho ha volgut explicar per uns remolins circulars que es formen interiorment per un magnetisme induït i que van pujant fins a la superfície, però, encara que això tingui força versemblança, no soluciona com s'indueix aquell magnetisme. I més difícil encara seria trobar l'explicació del període undecennal i la formació sempre a una latitud molt semblant, a uns 40°, per baixar després i fondre's a uns 4° abans d'arribar a l'equador. I la de les "erupcions" violentes que tot sovint acompanyen les taques... L'únic que hi podem dir és que no podem pas considerar el Sol com un astre estàtic sempre igual! Però no s'acaba aquí la variabilitat del Sol; encara té més canvis que segueixen altres ritmes. Concretament l'oscil·lació del seu volum; cal que en parlem:

La descoberta de 1974

Durant l'estiu de 1974 un equip d'astrònoms soviètics de l'observatori de Crimea, sota la direcció de **Severni**, van descobrir que en el Sol s'hi produïen unes autèntiques polsacions globals cada 160 minuts. La comparança millor que s'hi trobà, per explicar el fet, és dir que ressonava com una campana; la fotosfera era la superfície de vibració. Aquesta troballa dels soviètics ha estat plenament confirmada per altres observatoris,

52. Les oscil·lacions del Sol

concretament amb gran precisió per **Brookes** i els seus col·laboradors a Anglaterra.

D'on poden provenir aquestes oscil·lacions de tan baixa freqüència? Sembla que l'única explicació possible és que provenen de capes profundes de l'astre i que arriben a la superfície amb una certa lentitud, potser a 2-3 m/s. El que ignorem, és clar, és per què es produeixen.

Aquestes polsacions no s'han de confondre amb unes oscil·lacions, trobades també recentment per l'astrònom americà **H. Hill**, que són irregulars i van de 5 minuts a 3 hores. No són aquestes autèntiques fluctuacions del diàmetre solar, com es va creure en un principi, sinó petites variacions de lluminositat que en el perfil de l'astre fan la impressió d'augment o minva de volum.

L'eclipsi del 31 de juliol de 1981

La troballa dels de Crimea va causar sensació: un nou interrogant sobre el mecanisme de funcionament del Sol! Però encara es va complicar més la cosa set anys més tard. I va ser la simple observació òptica que va donar la inesperada novetat. Després de tantes tècniques que s'han ideat per estudiar el Sol: espectrografia molt sofisticada, radioastronomia interferomètrica, receptors de raigs X i ultraviolats posats a bord de satèl·lits artificials, resulta que és encara la visual la detecció que ens dona la sorpresa:

Ja se sap que sempre que hi ha un eclipsi total de Sol es mobilitza molta gent per observar el fenomen, i entre ells els astrofísics per fotografiar la cromosfera i la corona solar. Hom recordarà prou la multitud concentrada a Mèxic per l'últim

eclipsi total que hi ha hagut, el ue l'11 de juliol de l'any passat; l'eclipsi del segle, se n'ha dit, i és que feia més de cent anys que no n'hi havia cap de tanta durada: 6 minuts. Però la novetat que ens ocupa no ve d'aquest últim eclipsi sinó d'un anterior: el del 31 de juliol del 1981, que va ser a Kazakhstan (URSS), on es reuniren gran munió de científics i curiosos. Entre ells hi havia uns astrònoms americans que hi anaven preparats per fer una observació molt diferent de totes les que els altres pretenien. Eren de l'observatori de grans altituds de Boulder (Colorado). Havien treballat sobre un conjunt de dades que remuntaven el 1715. A partir d'elles i amb el que havien observat amb el seu coronògraf ja havien arribat a la conclusió provisional que el Sol s'encongia a una velocitat d'uns 75 km. per segle; però ara volen obtenir encara una prova més precisa amb una bona fotografia de l'eclipsi.

Els encara no havien volgut publicar el resultat dels seus treballs, per por de suscitar polèmiques inútils, i havien esperat l'ocasió d'aquest eclipsi per poder mostrar al públic científic una demostració més convincent. I les nombroses fotografies que prengueren amb una precisió rigorosa van ser estudiades amb més precisió encara i no és fins a primers del 1983 que ja es van atrevir a publicar els seus càlculs, comparats amb altres anteriors. La redacció definitiva a la revista "Nature" és feta per l'anglès **John Parkinson** (de la University College de Londres). És clar l'eclipsi del 1981 no podia ell tot sol confirmar la teoria, però en fou un contribuent notable. Amb les dades de l'eclipsi de 1980 a Kenya, i mesures preses del pas últim de Mercuri davant del Sol,

amén de les observacions anteriors, la cosa ja es veia bastant provada.

El resultat que s'exposava a l'article de Parkinson era que el Sol varia de diàmetre però no solament encongit-se, com creien primer els americans, sinó també dilatant-se en un període de 80 anys. Concretament entre 1924 i 1925 va arribar a la grandària màxima i va ser a continuació que es va anar arronsant, i segons sembla seguirà fent-ho fins al 2005, any en què tornarà a dilatar-se lentament. La variació del màxim al mínim és només de 750 km., o sigui unes 5 deu mil·lèsimes del diàmetre solar. Essent de tan poc ja es veu que les mesures que van fer van haver de ser meticulosíssimes.

Alguns astrònoms reberen la notícia amb un cert escepticisme: una variació tan petita és difícil que sigui exacta i, per petita, té poca importància. Però sembla que la cosa s'ha confirmat i encara que sigui de poca amplitud aquest canvi de volum, no es pot negar que planteja també un interrogant important. Les dades de Parkinson han estat posteriorment confirmades per Sebastiano Sofia del "Goddard Space Flight Center" de Maryland, i també pels treballs de la "Computer Science Corporation" i de l'"U.S. Naval Laboratory" de Washington. Els càlculs d'aquests organismes, concentrats en el període de 1925 al 1979 porten a la conclusió que l'escurçament del diàmetre solar ha estat de 375 km. durant aquest temps, cosa que lliga del tot amb el resultat obtingut per Parkinson.

Cal afegir aquí que, curiosament, ja el 1862 **R. Wolf** havia proposat que hi havia d'haver un supercicle de les taques solars, en la variació dels seus màxims, d'uns 80 o 90 anys de durada. No podria ser que aquest supercicle guardés relació amb els 80 anys de Parkinson? Heus aquí una altra qüestió oberta i prou interessant...

■ **Francesc Nicolau**

Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya

SUBSCRIVIU-VOS A CATALUNYA CRISTIANA!

Catalunya Cristiana

València 244, 2n.
08007 Barcelona

Nom Població D.P. Tel
Adreça
Se subscriu a exemplar (s) ^{català} del setmanari **Catalunya Cristiana**.
L'import anual, 9.100.- ptes. es liquidarà de la forma següent:

☐ domiciliació bancària ☐ xec nominatiu que adjunto
(En aquest cas vulgueu emplenar l'ordre de domiciliació) ☐ altra forma de pagament
(indiqueu-la)

Data

Signatura

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa Agència.....
Adreça

Senyors,

Els prego que d'ara endavant, fins nou avís, paguin els rebuts que els presentarà **FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA**, amb càrrec al meu ^{compte corrent} _{llibreta}

Data

Signatura

Entitat Oficina Compte

Carme Ferrer: 100 anys de vida cristiana

Fa uns dies es va celebrar a la casa de les Germanetes dels Pobres del carrer de Casp, de Barcelona, l'aniversari de Carme Ferrer, una de les ancianes de la residència que va complir 100 anys. A l'acte assistiren, a més de tots els residents i les germanetes de la casa, el bisbe Daumal que va oficiar la missa, l'actual mossèn de Pineda d'on Carme és filla i un grup de persones de totes les edats que es van desplaçar des de Pineda per felicitar Carme. Una banda de música va oferir un concert als jardins del recinte.

Vàrem tenir oportunitat de parlar amb les germanetes de la casa que tenen cura dels ancians i amb la mateixa Carme. Ella, ens va explicar, amb els seus 100 anys és una senyora molt activa. Ella mateixa s'arregla i sense cap ajuda es fa el seu llit. Col·labora a les tasques del taller de treballs manuals que un cop a l'any, a la tardor, s'exposen a la vista del públic per, amb la seva venda, recollir diners per les missions.

En preguntar-li a Carme sobre els treballs manuals que fa ens explica que ara ha perdut molta vista però que havia fet moltes puntes de boixets, ja que quan era petita en va aprendre. Recorda com algun cop s'havia queixat a la seva mare perquè mentre les altres nenes s'anaven a jugar ella havia d'anar a aprendre boixet: "Ves, —li deia sa mare—, potser que algun dia te n'hagis de guanyar la vida". I així va ser durant la guerra, cosa que no es podia pensar pas que arribaria a passar.

—Com era la vida per una nena com vostè en aquells dies?

—Doncs eren uns dies molt feliços, els dies més feliços de tots. No tenia cap preocupació i la mare vetllava per mi sempre. Mai ningú no ens estima tant com ho fa la mare. Ningú mai no ens té un amor que dóna tant i a canvi no demana res. Érem una casa feliça. Erem tres germans, dos nois i jo. Ara ells ja són morts. Jo sols pensava a jugar o passejar per

l'hort. Anar al col·legi m'agradava molt i les monges eren molt bones.

—Algun record de la infància en especial? Alguna joguina?

—Tenia una nina que me l'estimava molt. Sempre la duia a tot arreu fins que ja de gran, de casada, uns parents em van dir que la regalés. Em va doldre, tot i que jo ja era casada. Era una nina que m'havia portat "el tió". Després als divuit anys deixaves de

labors que feia.

—Quan va esclatar la guerra jo vivia al carrer Llúria, tocant a la Diagonal. Recordo tots els aldarulls. El meu marit va ser molt perseguit. Era alcalde de barri i formava part del sometent. Quan el van venir a buscar, ell va tirar la seva xapa d'identificació pel balcó i un cop a Montjuïc, com que no li van trobar res el van deixar marxar. Sinó, l'haurien afusellat.

Als cent anys és encara una persona molt activa

portar les faldilles fins als genolls i et vestien de llarg, fins als turmells.

—I com va ser que es va traslladar a Barcelona?

—En casar-me m'hi vaig traslladar. Tot era diferent. Els pares eren propietaris d'una casa i teníem vinyes i oliveres, així que oli i vi no n'haviem de comprar. En viure a Barcelona tot va canviar.

—I com recorda la Barcelona d'aquells anys, cap el 1913?

—Era força diferent. Ara ja no la coneixeria. Els tramvies eren arrossegats per cavalls. Hi havia la moneda d'un i de dos cèntims i si li donaves a un pobre ben content que se n'anava. Per estiu no anàvem massa lluny. El meu marit i jo vivíem a Barcelona però l'estiu el passàvem a una torreta al Guinardó.

—Digui'ns alguna cosa més sobre el fet d'haver-se de guanyar la vida venent les

—I vostè no es va considerar mai que estava en perill?

—Ja ho crec que sí que vaig estar en perill. Com que a casa no m'hi trobava segura vaig anar a un convent on vaig passar uns mesos. Allà em van venir a buscar "la vamos a llevar para dar un paseito", em van dir, però jo m'hi vaig posar forta i els vaig dir que sense permís del metge no se'm podien endur. I se'n van anar. El que van fer amb les monges va ser vergonyós. A moltes se les van endur al Govern Civil i les van exposar, despullades del tot, al carrer, a la gent que passava, fins que un home que va passar es va treure la bata que portava de la fàbrica i la va donar perquè es tapessin. Però un record molt punyent per mi és el de mossèn Joan. Estava a casa seva, amb la seva mare, esmorçant. Van venir a buscar-lo, de fet ja portaven

quatre frares d'un convent de Calella de la Costa. Mossèn Joan es va aixecar de la taula i quan la seva mare li va demanar per què no s'acabava el cafè ell va respondre: "No els vull fer esperar". Ja li dic jo que ho he vist tot, tant de bo com de dolent, ho he vist tot.

—Després van venir anys molt dolents...

—Sí, de moltes privacions. Quan jo era petita pensava que mai res no m'havia de faltar i va resultar que les paraules de la mare es van complir. Una amiga venia les puntes de boixets que jo feia i amb això anava passant.

—De fet, vostè continua ajudant les religioses en allò que pot.

—Ja ho crec. Jo sempre he seguit una dita que és:

Qui no treballa no menja ni va bonic el diumenge per això vaig fent allò que puc. Cada dia menys, perquè dia a dia em minven les forces i ja no hi veig bé.

—Senyora Carme: Què els diria a tota la gent que llegiran aquestes paraules? Què aconsellaria al jovent i a tothom en general?

—A les monges dominiques que jo anava, sovint entrava a classe la superiora. La recordo com una dona molt seriosa, que infonia molt respecte però també

molt amor. La vèiem poc, perquè ella tenia altres feines, però sempre ens aconsellava el mateix: "Perquè es vegi que sou ben educades, mai que entreu en un lloc després d'obrir la porta la deixeu oberta. Si trobeu una porta oberta, l'heu de deixar oberta. Si la trobeu tancada, l'heu de tancar. I sobretot, no digueu mai cap mentida. No heu de mentir mai". Totes dues coses les he procurat fer sempre. Les Germanetes em diuen que sóc molt de ben educada, perquè sempre en entrar a un lloc tanco la porta. I he procurat no mentir mai, perquè no hi ha res com la veritat. Allò que a mi em van aconsellar és allò que jo aconsello.

Carme Ferrer i Serrallonga, "com el bandoler", ens diu ella, és un testimoni de perseverança en la vida cristiana. Els seus 100 anys respiren serenitat i la seva persona desprèn una entranyable calidesa que convida a quedar-se al costat. És el testimoni d'una llarga vida viscuda dins el testimoni de la fe, per superar aquells mals tràngols que sovint maldeten l'home i per gaudir dels moments de repòs que de tant en tant la vida ens ofereix. Carme és un exemple de la vida seguida dins la cristiandat.

Feliç aniversari, Carme!!!

■ Magda Revetllat i Barba

Se celebrarà a Montmeló

Trobada Nacional de Bastoners

El proper 27 de juny, se celebra a Montmeló la Trobada Nacional de Bastoners, que aplegarà més de 1.700 persones d'arreu de Catalunya. L'organització va a càrrec de la Colla de Bastoners de l'Esbart Dansaire de Montmeló. Hi col·laboren el Departament de Cultura, l'Ajuntament, Òmnium i l'empresa Aigua del Montseny.

El ball de bàstons és una mostra més del ric

folklore del nostre país. Aquesta nova Colla ha treballat de valent perquè la Trobada se celebrés enguany a la seva ciutat.

Entre els objectius que persegueix la Trobada, cal destacar la creació d'uns lligams entre les diferents Colles i la projecció a l'exterior d'aquesta manifestació folklòrica.

Residència Geriàtrica BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si estrobasola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i video, dirigit per psicòloga col·legiada. COSM. Balmes, 64, 3^a, 2^a. Tels. 487 71 80 - 487 71 18. Pref. Concertar entrevista.

Si desitja col·laborar en apostolat reparador l'esperem. Truqueu als tels.:

428 38 77
215 38 57

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 08010 Barcelona - Tel (93) 301 08 87

NOVA EDICIÓ

LA BÍBLIA DE MONTSERRAT

Versió dels textos originals i notes pels Monjos de Montserrat

6ª edició, 2.912 pàgs., tela, format gran (12,5 cm x 18,5 cm) P.V.P. 3.975 ptes. (Existeix una edició enquadernada amb pell)

Nova edició de
LA BÍBLIA DE MONTSERRAT

"L'oferim a tots els catalans, creients o no creients, a fi que tots puguem trobar en la Bíblia la llum necessària per a la recerca de la Veritat. Perquè és justament aquesta Paraula "viva, eficaç, més tallant que cap espasa" (Hebreus 4:12), que ens alliberarà de la pretensió de posseir la Veritat i, en canvi, ens emplenarà a tots —creients i no creients— d'un anhel comú de ser posseïts per ella". (Del pròleg de Cassià M. Just).

Editorial CASAL I VALL

Distribució: EDITORIAL CLARET

M. Teresa Llach, secretària general del SIC

“La catequesi ha de recollir el repte de la nova evangelització”

Fa un any, en una de les reunions ordinàries del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), va nèixer la idea d'iniciar un Congrés de Catequesi per a Catalunya i les Illes. Un cop dibuixades les línies bàsiques d'aquest, es va presentar el projecte als bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, que van donar-li el vist-i-plau. Els bisbes inviten, especialment els catequistes, a col·laborar en aquest Congrés, del qual “Catalunya Cristiana” va fer un resum en el nº 662. Per parlar-ne hem entrevistat M.

Teresa Llach, secretària general del SIC. Aquest primer Congrés de Catequesi es desenvoluparà en diverses etapes: començarà el 17 d'octubre d'enguany i es clourà la primavera de 1994.

—Com va nèixer aquesta idea?

—Doncs, mirant allò que passa. D'una banda tenim un extens voluntariat, que són els catequistes, i una certa consolidació de la mateixa catequesi fruit d'una llarga reflexió en els diversos àmbits eclesials i de l'esforç acumulat dels responsables, durant una colla d'anys. D'altra banda es detecta: primer, un desencís en els catequistes, com una manca d'il·lusió, per raons diverses, entre les quals no és la més petita el fet de tenir sovint, uns catequitjands que, un cop rebut el sagrament de torn desapareixen; segon, una necessitat que el contingut i l'estil de la catequesi sigui més de punta, faci diana en l'essencial del missatge, en la manera adequada per a connectar i interessar els destinataris; i tercer, és urgent prendre una millor consciència de tota la realitat ambiental que constantment creem, modifiquem, patim o fruïm i que afecta tots i tot —activament i passivament— els agents de la catequesi, els destinataris i els accents de la Bona Notícia, que cal dir sempre, perquè sempre és bona i sempre ha de ser nova.

—Què pretén el congrés?

—Aquesta radical novetat, enfront d'uns temps nous, de canvis profunds i accelerats, demana una Evangelització Nova, en el seu dinamisme, en els seus mètodes i en la seva expressió, com ha dit Joan Pau II. Aleshores veiem que la catequesi ha de

recollir aquest repte, posat que té una importància prioritària per consolidar la vida interna de la mateixa Església i per impulsar la seva activitat externa com a missionera, enviada. Tot això vol dir que el Congrés haurà de ser un revulsiu que provoqui els canvis necessaris perquè la pastoral catequètica, dins de la pastoral de conjunt, impulsi els creients cap a una fe més madura, una fe adulta, que sap què creu, ho viu, ho celebra i ho testimonia. Ras i curt “Per a uns nous temps, noves respostes”, que és el lema del Congrés —assenyala somrient.

—Quan se celebrarà?

—És un Congrés de llarga durada. Això és a causa de la importància que donem al treball i a les aportacions del catequistes, i per tant, demana temps. El dia 17 d'octubre amb una matinal a Montserrat, iniciarem el Congrés. Si confiar a la Mare de Déu els esforços i els resultats del Congrés, per si mateix ja és bo, tant més significatiu és fer-ho invocant-la justament a Montserrat i amb doble motiu enguany, tot celebrant el IV Centenari de la Dedicació de la basílica que, ben encertadament ens recorda que “som una Església de pedres vives”. El caire d'aquest Congrés farà que s'allargi fins la primavera del 94.

—Quins seran els temes del Congrés?

—Tenim força avançada una temàtica amb tres grans blocs de treball: LA CATEQUESI; EL CATEQUISTA; I EN QUIN MÓN FEM LA CATEQUESI.

Sota aquests apartats es pot trobar la reflexió del Magisteri en els darrers anys sobre la fonamentació de la pastoral catequètica i les grans línies de la catequesi avui. Així amb coneixement de causa, es podrà fer la confrontació amb la realitat coneguda i, amb els seus reeiximents i

S'està treballant a fons, perquè el Congrés de Catequesi doni resultats positius

les seves mancances i tractar, aleshores, d'imprimir-hi la renovació necessària.

—De quina manera es desenvoluparà aquest treball?

—Aquests blocs congregaran els catequistes a treballar en els seus cercles habituals, normal-

ment la parròquia o centre respectius. El primer bloc i segon bloc de treball podran fer-se durant el curs 1992-93; el tercer durant el primer trimestre del 93-94. Hi haurà, naturalment, debat, recollida de dades, estudi i, finalment, a la cloenda, es farà el

lliurament als bisbes del recull, propostes, etc., que desitgem que sigui operatiu i realista. En la fase de debat i estudi serà valuosa l'aportació dels catequistes dels professors de les Escoles de catequistes. En tot cas, la participació dels capellans, dels religiosos i religioses, a banda dels catequistes laics, creiem que ha de ser una aportació indispensable i molt rica.

—La perspectiva del Concili Provincial pot aigualir l'interès pel Congrés o coincidir-hi?

—Sembla que no hi ha risc de coincidència —afirma en un to convençut—. Perquè el Concili, pròpiament dit és preveu que no comenci abans del 94. Pel que fa a l'aigualliment, més aviat crec que el treball del Congrés pot pujar de qualitat. Pot ser estimulants i també estimulat per una mobilització més àmplia de l'Església a Catalunya.

■ N.O.P.

Estrena de l'obra “La penúltima illa”, al Club Helena de Gràcia

El talent literari de Muntané

L'espaiosa sala del gracienc Club Helena va quasi omplir-se amb motiu de l'estrena de **La penúltima illa**, de Miquel-Lluís Muntané. Un seguiment atent de la representació em va suggerir algunes conclusions que tot seguit voldria posar a la consideració dels lectors.

Primerament, crec que cal deixar fora de tot dubte el talent literari i dramàtic de Muntané. L'ús elegant, gairebé impecable, de la llengua, no és cap sorpresa per als qui procurem seguir la seva producció literària, i l'habilitat per concebre, desenvolupar i resoldre situacions d'interès per a l'espectador, tampoc no ve de nou a qui ja havia tingut ocasió de conèixer la seva anterior obra teatral, **De portes endins**, estrenada i publicada l'any 1987. En relació amb aquesta, Muntané es referma en un estil força personal, basat en una observació atenta de la quotidianitat, que ell retrata amb un cert distanciament i una fina ironia. A totes dues peces, tanmateix, la quotidianitat no és obstacle perquè l'autor hi faci aflorar els replecs més subtils i recòndits de l'ànima humana.

Tot i això —a aquí vindria la segona de les conclusions— fa l'efecte com si en Miquel-Lluís Muntané, potser per una manca última de convicció en les pròpies possibilitats, potser per una concepció formal del teatre amb alguna reminiscència costumista, no s'acabés de decidir a tirar al dret cap al nucli mateix de la tensió que hàbilment insinua; això el

porta a embolcallar la trama amb un recurs a prescindibles diàlegs de sofà o a freqüents entrades i sortides de personatges corals que poc o res aporten al nus central de la història.

Tercera conclusió: els set intèrprets de **La penúltima illa** van mostrar-se el dia de l'estrena massa tenallats per la responsabilitat (i aventuraria que també per una direcció esteticista, però poc enèrgica). De tota manera, aquests components de la Secció de Teatre del Foment de la Cultura Catalana tenen bon gust i sentit escènic, i de cara a les successives representacions, amb un punt més de serenitat, se'ls pot augurar un resultat esplèndid. Per sobre del conjunt, s'ha de destacar el treball meritori d'Eva Marsal en el difícil paper d'Olga, la protagonista, un personatge emocionalment inestable, fràgil i una mica pervers, perfecte exemple de la capacitat de Miquel-Lluís Muntané per construir personatges “de carn i ossos”.

La penúltima illa, doncs, tot i algun defecte ja apuntat, és una peça dramàtica original i sòlida, reveladora —com he dit— de l'innegable talent del seu autor. Igualment, direcció i intèrprets demostren unes possibilitats superiors a les que van manifestar el dia de l'estrena. A tots ells, mentre els encoratgem cap al repte de la superació, crec que negar-los un notable alt seria una injustícia imperdonable.

■ Anna Maria Vallès

CONSULTOR D'EMPRESSES

- Garantia
 - Seriositat
 - Professionalitat
- Tel. 430 23 21
(Sr. Hernández)

La penúltima illa. Autor: Miquel-Lluís Muntané. Secció de Teatre de l'Agrupació per al Foment de la Cultura Catalana. Intèrprets: Eva Marsal, Maria Arbolí, Lluna Marbà, Jaume Marín, Esteve Eche, Carles Arquimbau i Jordi Centellas. Perruqueria i Maquillatge: Maria Carme Samper. Vestuari: Teresa Meler. Tècnic de llum: Antoni Solé. Tècnic de so: Francesc Mercado. Fotografia: Josep Molina. Escenografia: Sebastià Martín. Coordinació: Hermínia Carballo. Ajudant de Direcció: Núria Mañà. Direcció: Lourdes Guàrdia. Club Helena, de Barcelona. 30 de maig de 1992.

Del 5 al 10 de juny ha tingut lloc el pelegrinatge amb malalts a Lourdes de l'"Hospitalitat" de Barcelona, presidida pel nostre arquebisbe Dr. Ricard M. Carles. Hi han participat uns 800 pelegrins, amb 217 malalts. Ha estat el pelegrinatge número 112, que s'afegeix a una llarga i bella tradició d'acompanyament de malalts minusvàlids i pelegrins a cercar la protecció de la Mare de Déu, en aquell lloc on Ella va voler mostrar la seva estima pels homes, i especialment per tots els qui sofreixen en el cos i en l'esperit.

El lema que per a 1992 i 1993 han escollit els responsables dels pelegrinatges és "**Lourdes, o la crida dels pobres**", recollint el fecund magisteri social del papa Joan Pau II, en especial la seva darrera Encíclica "Centesimus annus", commemorativa del centenari de la "Rerum Novarum". Així, tots els qui visitem Lourdes enguany i el 1993 farem major atenció al fet que la Verge Maria escollís una pobra i humil pagesa de les Valls de Lourdes, a l'Alt Pirineu, que patia en pròpia carn els desajustaments socials, econòmics i culturals que provocava la

Lourdes, o la crida dels pobres

industrialització i les "coses noves" del segle passat, per tal de fer-li conèixer, en la seva pròpia llengua, tan menystinguda pels francesos, "que soy era Immaculada Councepciou", i que volia atreure més i més cap al seu Fill tots els qui sofreixen en el cos i en l'esperit. Un missatge d'esperança per als pobres ple de vigència, que Bernadeta va acollir amb amor i fidelitat, superant moltes contradiccions durant tota la seva vida i que la va dur a servir des dels llocs més humils els petits i els pobres fins a la seva mort.

Aquest missatge continua viu, i continua atraient multituds de pelegrins, amb les nostres intencions i amb les nostres xacres i malalties. I Lourdes continua fent

bé a tot aquell que s'hi acostava amb fe i devoció, perquè ens empenya a una "conversió de mirada" envers els pobres i les causes de les seves pobreses. Cal valorar molt tot l'esforç i l'entrega dels qui preparen els pelegrinatges, i dels qui hi van com a infermeres, brancadiers, ajudants... Tot un esplet de voluntariat, que durant l'any continua també la seva tasca de servei i d'acompanyament.

Enguany el Seminari Major de Barcelona hi ha assistit amb tots els qui han iniciat aquest curs de la seva preparació al sacerdoci. I en endavant volem ser-hi presents habitualment. Per als seminaristes i els seus formadors ha estat una experiència molt evangèlica perquè Lourdes és especi-

alment fecund quan un hi va amb els malalts, i es deixa atreure pel misteri redemptor del sofriment.

Penso que tots els pelegrins de Barcelona no oblidarem els moments bons de pregària a la Gruta i a les piscines, a les basíliques, en el Via-crucis, amb el Rosari a la processó de les torxes i en l'adoració al Santíssim en la processó i benedicció dels malalts. També els moments d'amistat i de festa. Especialment viva i esclatant fou l'Eucaristia de la Pentecosta presidida pel nostre Arquebisbe a la Basílica de St. Pius X, amb tants malalts i pelegrins d'arreu del món, que volíem rebre l'efusió de l'Esperit que ens enfortís i no deixés d'acompanyar-nos cap a la veritat plena. I és que a Lourdes

s'hi va a cercar "la veritat" revelada en el Crist. Veritat sobre un mateix, veritat de la vida, del que té més valor, de l'únic necessari... I els malalts t'hi ajuden tant! Quantes coses canvien, quants problemes semblen insignificants, quanta vida i quanta gràcia hi ha amagada entre els qui sofreixen i que no deixen d'apropar-nos al Crist Viu entre nosaltres!

Aquesta lliçó és la que tots ens hem endut de Lourdes. Estimar més. Oferir tot el que

som, amb Maria, per fer-nos servents humils del Senyor. Treballar pel bé de tots els nostres germans que sofreixen, especialment els més oblidats. Creure més en el valor de la gràcia de Déu i en el valor de les coses gratuïtes que ens podem regalar els uns als altres, especialment pregària, companyia, amiat, suport en les adversitats, esperit d'abnegació en el servei i l'ajuda a tots els qui ens necessiten. Que aquest missatge el sapiguem transmetre a les nostres parròquies i moviments, al nostre Seminari, i que es vagi encomanant a tota la nostra Església diocesana.

Joan-Enric Vives

Rector del Seminari de Barcelona

TRADICIONAL SORTEIG

organitzat per

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE "CATALUNYA CRISTIANA" celebrat davant notari el dia 1 de juny del 1992

1er. PREMI:
cotxe SEAT IBIZA/Olímpic,
3 portes

Núm. 62.840

2n. PREMI:
Una filmadora vídeo PANASÒNIC
NV-G3B (VHS-C.)

Núm. 90.520

3er. PREMI:
Un artístic JOC DE CAFÈ

Núm. 78.000

ALTRES PREMIS;

8 Lots de vídeos, Núms.:

08.062
14.985
40.071
48.714
50.986
61.371
78.346
79.982

10 Lots de llibres, Núms.:

07.864
31.050
35.109
37.850
45.076
54.054
61.193
65.169
87.831
91.356

Número de la COBERTA VERDA: 305

RECTIFICACIÓ

En el número 663 de C.C. en la llista de LOTS DE VÍDEO apareixia com a premiat el número 14.935, quan havia de ser el 14.985 tal com publiquem avui. Preguem que ens perdonin l'error.

LA SARDANA I LA DANSA

Òbit de Josep M. Bernat i Colomina

A Barcelona, a l'edat de 67 anys, va morir el compositor Josep Maria Bernat i Colomina. Havia nascut a Barcelona, el 12 d'abril de 1925. Després d'una dedicació a la música, marcada per un autodidactisme cada vegada més accentuat, havia assolit un notable prestigi en el camp de la música catalana, especialitzada en la cobla, formació que ell admirava i cultivava amb passió.

Persona dotada d'una gran sensibilitat aquesta venia expressada en la seva música, moltes vegades refugi pel seu esperit i, sempre, escrita per gaudi propi, acceptant complagut que pogués ser admirada, però mai no disposat a concessions que el podien haver portat al públic multitudinari.

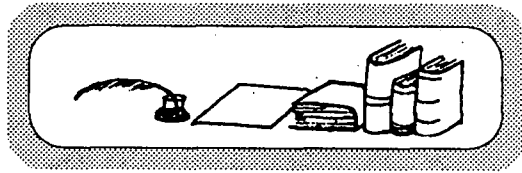
Si bé va començar a escriure completa ja la quarantena, la seva música va interessar ràpidament i va ser precisament la seva primera sardana, "Un racó de claustre", la que li va obrir el camí. N'havia escrit 35 en total, i havia escrit també obres de tema lliure per a cobla: Suite número 1, en tres temps, i una simfonia, la primera escrita per a cobla, que titulava "Quatre moviments en forma de simfonia" amb una durada de 44 minuts. Al moment de la seva mort, que es va produir instantània i, per tant, inesperada, havia acabat una altra suite de la qual el seu mestre, Fèlix Martínez Comín, en dóna les màximes referències, considerant-la com la fita més alta de la seva producció. Havia fet també adaptacions de petites obres simfòniques per a cobla, com Gavotes 1 i 2, de Bach; Largo, de Haendel, i Marxa Nupcial, de Mendelssohn.

Desenvolupava una forta activitat com a director. Tenia sota el seu guiatge les dues cobles de Bellpuig, anomenades Juvenil i Tres Turons, i també la cobla Mediterrània de Barcelona i la Sabadell de la població vallesana.

El moment del seu sepeli va ser molt emotiu, amb representacions vingudes de totes les àrees catalanes ja que Josep Maria Bernat era conegut i estimat arreu del país. Després de la funció religiosa, les quatre cobles que ell dirigia van interpretar conjuntament la seva sardana "Un racó de claustre", com a l'últim comiat a l'amic i artista.

■ **Josep Ventura**

RACÓ DEL LLENGUATGE

La porta closa

Un alzucac prop de casa aviat deixarà de ser-ho, perquè l'Ajuntament enderroca les dues cases que el priven d'enllaçar amb la seva prolongació. El resultat serà l'obertura d'un carrer molt llarg, paral·lel al Camí Ral i servirà per a descongestionar el trànsit, que prou convé. L'enderroc ja està molt avançat i només resta dempeus la fatxada de les dues cases amb les corresponents portes i finestres. Si abans d'acabar de tirar-les a terra, obrissin una porta, els viants ja hi podrien passar i s'estalviarien una bella marrada. Contemplant la porta tancada, no em puc estar de pensar que ara no serveix per a la seva finalitat; no es pot entrar ni sortir d'una casa inexistent.

Les portes que travessem avui dia són gairebé totes rectangulars, però en les cases pairals de pagès o en els casals antics de ciutat encara hi podem veure les portalades de punt rodó, les magnífiques portes adovellades. Però, ¿la porta, què és? L'obertura practicada al mur, o les peces movibles que barren o faciliten el pas? Doncs, totes dues coses, i ja sabem quanta variació hi arriba a haver en les formes i materials que presenten les portes de les cases. Tota la història de l'arquitectura és escrita a les portes, per a qui sàpiga mirar-les. Des de les portes de les velles esglésies romàniques, que són una sàvia combinació de fusta massissa i ferro en forma de pany, frontisses i forrellats, on resplendeix l'art dels mestres anònims genuïnament catalans, fins a les combinacions modernes de vidre i alumini, hi ha tot un ampli ventall de materials i estils que ens marquen l'evolució del temps.

Els quadrilàters que formen la majoria de les

portes actuals tenen uns noms específics per a cada un dels seus elements. Els dos costats verticals, són anomenats brancals o muntants. El travesser superior és la llinda i l'inferior, el que trepitgem, i que en les portes d'accés a la casa sol ser una pedra travessera, és el llindar. La semblança d'aquests dos noms fa possible l'error d'aquell escriptor que feia trepitjar la llinda de la porta a un seu personatge de ficció. Ja ens l'imaginem de cap per avall com en la cambra obscura!

Com tots els mots d'ús popular, el mot porta ha generat un cert nombre de frases fetes al seu voltant: trobar totes les portes obertes indica el bon acolliment rebut; tancades, el refús de què hem estat objecte per part d'altri, en trucar a la porta en petició d'ajut; una malaltia pot portar-nos a les portes de la mort; els diners obren totes les portes; un debat pot fer-se a portes obertes o a portes tancades.

Quant al funcionament, darrerament hem vist aparèixer les portes plegables, les enroillables, les basculants o articulades, les giratòries —que tant de joc donen a les pel·lícules de riure—, les corredisses i les automàtiques —darrer crit— que màgicament ens endevinen la intenció de passar.

Perles ortogràfiques

Bar EL RACÓ, lu millo. Lletres pintades sobre un mirall que regala un client espontani. Bar EL RACÓ, EL MILLOR, aniria més bé. Trencar el mirall, en aquest cas, no portaria dissort, sinó que contribuiria a millorar el llenguatge escrit.

■ **Albet Pera**

Coca de Sant Joan

INGREDIENTS::

400 gr. de farina, 50 gr. de mantega, 2 dl de llet tèbia, 30 gr. de llevat de pastisseria, 1 ou, sal, la pell d'una llimona ratllada.

MASSAPÀ REBAIXAT:

200 g. de llet en pols
d'ametlles, 200 gr. de
sucre llustre, 1/8 l de llet
aprox. per aconseguir una
pasta fluida per poder
estendre.

Decoració: fruites confitades i pinyons.

ELABORACIÓ:

Formeu un volcà amb 200 gr. de farina, en el centre col·loqueu-hi la ratlladura de llimona, la mantega i el llevat dissolt en la llet tèbia, pasteu-ho, que quedi tot ben barrejat, a poc a poc aneu afegint-hi la resta de farina fins que formi una bola llisa i tova.

Empolseu el marbre amb una mica de farina, per treballar la massa i afegiu-hi el sucre, trebal·leu-la bé, copejeu-la i pasteu-la com si rentéssim la roba.

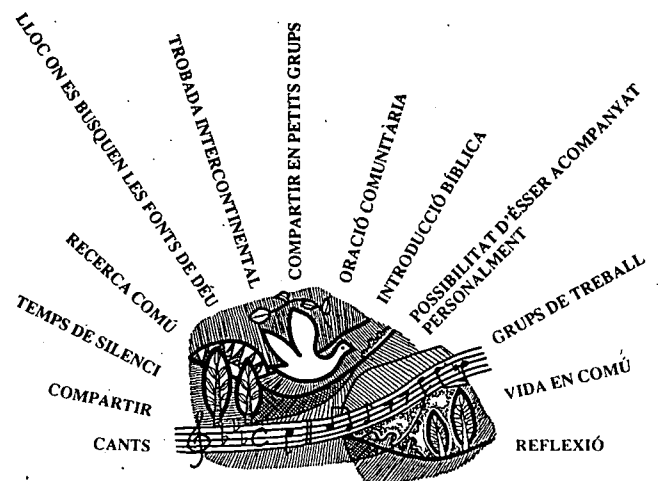
Unteu una llaua de forn amb mantega i col·loque-hi la pasta, aplaneu-la i feu-hi una vorera al voltant. Deixeu-la reposar en un lloc a temperatura caldejada, tapada amb un drap. La pasta ha de pujar el doble. Una vegada que hagi pujat, pinteu-la amb la pasta rebaixada i adorneu-la amb pinyons i fruita confitada, al gust.

Entreu-la al forn prescalfat, uns 30 minuts. Ha de quedar daurada però tova.

■ **Maria Teresa Dachs**

La Comunitat de Taizé t'ofereix:
viure un "pelegrinatge de confiança a través de la terra".

- Cada cap de setmana a partir del 11 de juliol de 1992 fins el setembre de 1992 s'organitza un autocar **BARCELONA - TAIZÉ**. Si teniu intenció d'anar-hi el setembre comuniqueu-nos-ho.
- Sortides des de la Plaça Universitat (Barcelona).
- Per apuntar-se cal fer-ho amb un mes d'antel·lació a la data de marxa. Ajudeu-nos en això. De la vostra col·laboració depèn el viatge de molts altres joves.
- Autocar de 50 persones.
- Per més informació: Tel. (93) 792 22 57, de 9 a 10 del vespre, cada dia. **Francesc**.

- Sortides des de la Plaça Universitat (Barcelona).

• Per apuntar-se cal fer-ho amb un mes d'antel.lació a la data de marxa. Ajudeu-nos en això. De la vostra col.laboració depèn el viatge de molts altres joves.

- Autocar de 50 personas.

• Per més informació: Tel. (93) 792 22 57, de 9 a 10 del vespre, cada dia. Francesc.

" Els qui vulguin sortir amb alguna data tant pel juny com per el setembre o octubre, mentre hi hagi un nombre suficient, l'autocar s'organitzarà igualment"

televisió

Programació del 21 al 27 de juny del 1992

TV
3

DIUMENGE, 21

09.15 Sardanes
09.30 Club super 3
12.10 Marc i Sophie (D)
12.35 Benson (D)
13.00 Amor a primera vista
14.30 Telenotícies - El temps
15.05 Club super 3
15.45 El capità planeta (D)
16.10 Tarda de cine: «King kong»
18.05 Tex Avery
18.35 L'imperdible Parker Lewis
19.05 Magnum (D)
20.00 Gol a gol
20.30 Telenotícies - El temps
21.05 30 minuts
21.40 Dallas (D)
22.25 Gran estrena: «Louisiana»
23.15 Rafael Subirachs
23.45 **SIGNES DELS TEMPS**

ESPAIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:

13.05 La successora (D)
13.35 Veïns (D)
14.00 T/M comarques
14.30 Telenotícies Migdia
15.15 El temps
15.20 Bona cuina
20.20 Bona cuina

20.30 Telenotícies - El temps

DILLUNS, 22

10.00 Club super3
11.30 Mediterrània
12.30 El meu carrer (D)
15.25 El meu carrer (D)
15.55 Com a casa
17.00 Cristòfor Colom
17.55 Club super 3
19.35 2/4 de Bachs
21.05 Actualitat 92
21.15 Betes i films
21.50 Pantalla(D): «Gabriela»
23.35 Telenotícies - Diners
00.20 La dimensió desconeguda

DIMARTS, 23

10.00 Club super3
11.30 Mediterrània
12.30 El meu carrer (D)
15.25 El meu carrer (D)
15.55 Com a casa
17.05 Cristòfor Colom
17.55 Club super 3
19.35 2/4 de Bachs
21.10 Tres estrelles
21.45 Amor a primera vista
23.15 A dreta llei (D)
00.40 Telenotícies - Diners

00.50 La dimensió desconeguda

DIMECRES, 24

11.30 Mediterrània
12.30 El meu carrer (D)
15.25 El meu carrer (D)
15.55 Com a casa
17.00 Cristòfor Colom

17.55 Club super 3
19.35 2/4 de Bachs
21.05 Actualitat 92
21.15 Cinema 3: «Some like it hot»
22.55 L'informatiu cinema (D)
23.25 Telenotícies
00.25 La dimensió desconeguda

DIJOUS, 25

10.00 Club super3
11.30 Mediterrània
12.30 El meu carrer (D)
15.25 El meu carrer (D)
15.55 Com a casa
17.00 Cristòfor Colom
17.55 Club super 3
19.35 2/4 de Bachs
21.10 Teresina, S.A.
21.45 El joc del segle
23.15 Actual
24.00 Telenotícies nit - Diners

DIVENDRES, 26

10.00 Club super3
11.30 Mediterrània
12.30 El meu carrer (D)
15.25 El meu carrer (D)
15.55 Com a casa
16.50 Cristòfor Colom
17.55 Club super 3
19.35 2/4 de Bachs

21.05 Actualitat 92
21.15 La vida en un xip
00.20 Telenotícies - Diners
01.05 Pel·lícula: «Amor i guerra»

DISSABTE, 27

09.15 Sardanes
09.25 Club super 3
12.25 El joc del segle
13.55 Betes i films
14.30 Telenotícies - El temps
15.00 Bona cuina
15.10 Clup Super 3
15.45 Tarda de cine: «Reno, quina por»
17.40 Gran Hawaii (D)
18.40 Kats i gos (D)
18.15 Adderly (D)
19.35 L'espantaocells i la Sra. King (D)
19.05 Hostes vingueren que de casa ens tragueren
20.25 Bona cuina
20.30 Telenotícies
20.55 El temps
21.00 Lotoshow
21.10 Això és massa
22.00 Cine nit: «El cònsol honorari»
23.55 Cinema de mitjanit: «Gent

TV
2

DIUMENGE, 21

07.30 Informativos en lenguas extranjeras
08.00 Prisma
09.30 Economía en la 2
09.00 **SANTA MISSA**
09.45 Documental
10.30 Cine para todos: «Carrusel de las Américas»
11.55 Redacció de la 2
12.00 Domingo deporte
15.30 Barcelona Olímpica
16.00 Cine Paraiso I: «Mística y rebelde»
19.30 Informatiu vespre
19.45 Dias de cine
20.15 Futbol: Campeonato de Europa
22.00 La vida es juego
23.00 Off cinema: «Lucía»
01.00 Glasnost

ESPAIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:

07.30 Informativos en lenguas extranjeras
08.00 Cadena de las Américas
12.45 Ciudad fronteriza
13.10 Clip clap video

DILLUNS, 22

11.00 La película de la mañana: «Los flamencos»
13.30 Atac i gol
14.00 Bellesa i poder
14.30 Menjà bé
15.00 Cifras y letras
15.30 Grandes documentales
16.25 Redacció de la 2

16.30 Primera sesión: «Tabú»
18.55 Urbanitats
19.00 Falcon Crest
20.00 Futbol: Campeonato de Europa
22.00 La estrella es... Burt Lancaster: «Un tipo genial»
00.00 Rápido
00.30 Cine club: «Detrás de la pared»

DIMARTS, 23

11.00 La película de la mañana: «Una mujer destruida»
13.30 Xafarranxo
14.00 Bellesa i poder
14.25 L'apuntador
14.30 Menjar bé
15.00 Cifras y letras
15.30 Grandes documentales
16.25 Redacció de la 2
16.30 Primera sesión: «Cuando tu no estás»
18.55 Urbanitats
19.00 Tendido cero
21.00 L'informatiu vespre
21.15 Punto y aparte
21.45 ¿Quién sabe donde?
22.30 Grandes relatos
00.30 Alicia
00.30 Cine club: «Una chica afortunada»

DIMECRES, 24

10.30 La película de la mañana: «Cuentos de la Alhambra»
12.00 Que bello es nacer
13.30 Xafarranxo
14.00 Bellesa i poder

14.25 L'apuntador
14.30 Menjà bé
15.00 Cifras y letras
15.30 Grandes documentales
16.25 Redacció de la 2
16.30 Primera sesión: «A escape libre»

18.55 Urbanitats
19.00 Falcon Crest
20.00 L'informatiu vespre
20.30 Contrapunt
20.45 Cara B

21.15 Documental
22.00 El supercine de la 2: «Yentí»
00.00 Made in Barcelona
00.30 Cine club: «Pequeña música nocturna»

DIJOUS, 25

11.00 La película de la mañana: «Macario»
13.30 Xafarranxo
14.00 Bellesa i poder
14.25 L'apuntador
14.30 Menjar bé
15.00 Cifras y letras
15.30 Grandes documentales
16.25 Redacció de la 2
16.30 Primera sesión: «La bahia de las esmeraldas»
18.55 Urbanitats
19.00 Tendido ceros
21.00 L'informatiu vespre
20.15 Línea 900
22.00 Jueves cine: «El club de los cinco»
00.00 Metropolis
01.30 Cine club: «Luz de verano»

DIVENDRES, 26

10.30 Hablando claro
11.15 La película de la mañana: «A los cirujanos se les ve la mano»
13.30 Xafarranxo
14.00 Bellesa i poder
14.25 L'apuntador
14.30 Menjar bé
15.00 Cifras y letras
15.30 Grandes documentales
16.25 Redacció de la 2

16.30 Primera sesión: «Paris-Estambul sin regreso»
18.55 Urbanitats
19.00 Que bello es nacer
19.30 Especial
20.00 L'informatiu vespre
20.15 Futbol: Campeonato de Europa
22.15 Literal
22.45 Força Barça
23.15 El Mirall
02.15 Va de cine
02.45 Cine club: «La batalla de China»

DISSABTE, 27

07.30 Informativos en lenguas extranjeras
08.00 Area reservada
09.00 Força Barça
09.25 L'apuntador
09.30 Xafarranxo
10.00 Dibuja 2
10.30 Cien para todos: «Carrusel de las Américas»
11.30 Motociclismo
16.25 Redacció de la 2
16.55 L'apuntador
17.00 Urbanitats
17.30 Cara B
18.00 Especial
19.00 Tletisme: Campeonato de España
22.50 L'informatiu cap de setmana
23.00 Ven al Paralelo
00.15 La tabla redonda
01.00 Opera

canal
33

DIUMENGE, 21

12.15 **SIGNES DELS TEMPS**
13.00 Bicicleta d'Euskadi
14.00 Campionat Internacional de Formula 2000
16.00 Esports
19.55 L'equalitzador
20.45 Thalassa
21.30 Gol a gol
23.45 Canal 34
00.45 Informe mundial CNN

ESPAIS FIXOS DE DILLUNS A DIVENDRES:

22.00 Les notícies del 33
22.15 EL temps

15.00 Tennis Wimbledon
21.55 Mil paraules

DILLUNS, 22

22.00 Les notícies del 33
22.15 EL temps
22.20 Diners
21.20 Ves que diran
22.30 Segle XX: «Els Kamikaza»
23.30 Estudi 8

DIMARTS, 23

22.00 Les notícies del 33
22.15 EL temps

22.20 Diners
21.15 Sorteig super 10
21.20 Ves que diran
22.30 Versió directa
23.30 Star Trek, la nova generació

DIMECRES, 24

22.00 Les notícies del 33
22.15 EL temps
22.20 Diners
21.15 Sorteig Lotto 6/49
21.20 Per determinar
22.20 60 minuts
23.25 Els intocables

DIJOUS, 25

22.00 Les notícies del 33
22.15 EL temps
22.20 Diners
20.45 Motor a fons
21.15 Sorteig Super 10
21.20 Per determinar
22.30 Fila 33: «La porta del cel»

DIVENDRES, 26

22.00 Les notícies del 33
22.15 EL temps
22.20 Diners
21.20 Per determinar

22.30 Tres catorze setze
23.15 Jazz & CO
00.15 Mister ED

DISSABTE, 27

12.00 Zona V
12.30 Sputnik total
13.30 Hidrogen
14.00 Vibria
14.15 Personal i intransferible
22.00 Esports 33
22.10 Flash notícies 33
22.15 Teatre: «Cómeme el coco, negro»
00.25 Estudi 8

TV
1

DIJOU, 21

07.30 Cada mañana
08.00 Informe semanal
09.00 **TIEMPO DE CREER**
09.15 Concierto
10.00 **EL DIA DEL SEÑOR - SANTA MISA**
11.00 **PUEBLO DE DIOS**
11.30 Parlamento
12.00 Hola Raffaella
14.35 Dibujos animados
15.00 Telediario-1
15.35 Erase una vez las américas
16.00 Sesión de tarde: «Los Eternos Tuck»
17.30 Club Disney
19.30 ¡Ah, vida mía!
20.30 Telediario-2
21.05 Juzgado de guardia
21.30 Domingo cine: «Agency»
23.25 Acompañame
00.00 Literal
00.30 Barcelona retalls
01.00 Exposiciones universales, el mundo en Sevilla
02.00 Mucho jazz

ESPAIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

07.35 Cada mañana
08.05 Nuevo día
09.30 Médicos de cabecera
10.30 De par en par
12.00 La dueña
12.55 Avance telediario
13.00 Teleuna
13.30 El menú de cada día
14.00 L'Informatiu migdia
14.30 No te rías que es peor
15.00 Telediario-1
20.30 Telediario-2

DILLUNS, 22

15.35 Mundo de fieras
16.30 Pasa la vida
17.55 Garfield
18.30 Woof
19.00 De tal palo
19.30 Mc Gyver
21.05 Tercera planta, inspección fiscal
21.35 El precio justo
23.20 A debate
00.20 Diario noche
00.40 Punto de vista

00.50 Extraños y hermanos
01.50 Cine 92

DIMARTS, 23

15.35 Mundo de fieras
16.30 Pasa la vida
17.55 Garfield
18.30 Woof
19.00 De tal palo
19.30 Mc Gyver
21.05 Videos de primera
21.40 Sesión de noche con... Clint Eastwood:
23.45 En portada
00.15 Diario noche
00.40 Punto de vista
00.45 Extraños y hermanos
01.40 Cine 92:

DIMECRES, 24

15.35 Mundo de fieras
16.30 Pasa la vida
17.55 Garfield
18.30 Woof
19.00 De tal palo
19.30 Mc Gyver
21.00 Muecas
21.35 ¡Ay, vida mía!

23.00 El hijo de la isla
00.00 Diario noche
00.20 Punto de vista
00.35 Extraños y hermanos
01.20 Cine 92:

DIJOUS, 25

15.35 Mundo de fieras
16.30 Pasa la vida
17.55 Garfield
18.30 Woof
19.00 De tal palo
19.30 Mc Gyver
21.05 Noche de humor: «¿Quién es el jefe?» «Objetivo indistreto»
22.15 El primi-juego
22.30 Estrenos TV
00.25 Diario noche
00.45 Punto de vista
00.55 Extraños y hermanos
01.40 Cine 92:

DIVENDRES, 26

15.35 Mundo de fieras
16.30 Pasa la vida
18.10 Garfield
18.35 Nuestra peli...

21.05 Hola Raffaella
23.20 La ley de los Angeles
00.35 Diario noche
00.55 Alucine
02.15 Cine 92:

DISSABTE, 27

07.30 Cada mañana
08.00 En portada
08.30 Sueños de carretera
09.00 **ULTIMAS PREGUNTAS**
09.30 Médicos de cabecera
10.30 De par en par
12.05 3, 2, 1... contacto
12.30 No te cortes
14.00 Rockopop
15.00 Telediario-1
15.35 Dibujos animados
16.00 Sesión de tarde y aventura:
17.50 La hora Warner
18.55 Juego de niños
19.30 Amigos olímpicos
20.30 Telediario-2
21.05 Informe Semanal
22.00 Sábado cine:
02.40 Deporte noche

antena
3

DIJOU, 21

07.00 Centímetros cúbicos
07.45 3 de Antena 3
08.30 Houdcats: misión imprevible
09.00 Archie i Sabrina
09.30 La guardería del domingo
11.00 Fútbol sala
12.00 P2ton Place
13.00 Polvo de estrellas I: «Jinetes sin ley»
15.00 Noticias
15.30 El programa de Hermida
20.30 Noticias
21.00 Polvo de estrellas II: «Página en blanco»
23.05 Noche de lobos: «La matanza de texta II»
00.30 Entrega de premios del Cine de Terror 1991

ESPAIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

07.00 Noticias
07.25 Aula 3
07.53 La guardería
09.25 Tan contentos
09.30 Viva la salud
10.03 La selva de cemento
11.00 Atrevete
12.03 Santa Barbara
13.00 Bonanza

14.03 Noticias regionales
14.30 Corazón de melón
15.00 Noticias
17.20 Teletienda
17.33 La merienda
19.20 Supermarket
19.53 La ruleta de la fortuna
20.30 Noticias

DIJOU, 21

06.30 Los protectores
15.30 Telecine: «Yor, el cazador del futuro»
19.03 Las aventuras del corcel negro
21.00 El equipo «A»
22.01 La película del lunes: «El chico de los guantes»
00.00 Noticias
00.30 Un hombre llamado Halcón
01.30 Cine para el recuerdo: «Almas sin conciencia»

DIMARTS, 23

06.30 La llamada del Oeste
15.30 Telecine: «Diario de tortugas»
19.03 Somos diez
21.00 Nuevos policías
22.01 Película del martes: «De profesión polígamo»
00.00 Noticias
00.30 La ley de McClain
01.30 Historias de medianoche: «Terror en la clínica»

DIMECRES, 24

06.30 Furia
15.30 Telecine: «Vivo o

preferiblemente muerto»
19.03 Kappatoo
21.00 Cinturón negro: «La última aventura de los Kung Fu Kids»
23.00 Como la vida misma
00.00 Noticias
00.30 Catalunya a fondo
01.30 Cine para el recuerdo: «El soñador rebelde»

DIJOUS, 25

06.30 La llamada del Oeste
15.30 Telecine: «La cruz del diablo»
19.03 Somos diez
21.00 Luz de luna
22.01 Farmacia de guardia
22.30 De tú a tú
00.00 Noticias
00.30 En el calor de la noche
01.30 Antena cine: «Wanda»

DIVENDRES, 26

06.30 Aventuras en el lago
15.30 Telecine: «Solo matan a su dueño»
19.03 El príncipe Bel Aire
21.00 El gordo
22.30 Quedate con la copla
00.00 Noticias

00.15 La clave
02.15 «Cine madrugada: «La noche de las elecciones»

DISSABTE, 27

06.30 La llamada del oeste
07.00 Noticias
07.30 Aula 3. Sala de concierto
07.55 El Barón
08.30 Houdcats: misión imprevible
09.00 Archie i Sabrina
09.30 La guardería del sábado
11.00 Las olimpiadas
12.00 Los gladiadores de América
13.00 Centímetros cúbicos
14.03 Noticias regionales
14.30 Los héroes de Hogan
15.00 Noticias
15.30 Farmacia de guardia
16.00 Quedate con la copla
17.30 Cosas de casa
18.00 Polvo de estrellas I: «Más allá de Río grande»
20.03 Chicas con clase
20.30 Noticias
21.00 3 de antena 3
22.00 Polvo de estrellas II: «Invasión en Birmania»
00.00 «Molly Brown siempre afeitó»
02.00 El programa de Hermida

tele
5

DIJOU, 21

07.20 Entre hoy y mañana
08.00 Superguay del domingo
10.20 Pressing catch
10.50 Que gente tan divertida
11.20 La 5ª Marcha
11.40 Vivan los compis
12.15 Helicóptero
13.25 El sheriff chiflado
14.50 Hablando se entiende la basca
15.30 Cine fiesta: «Star Trek»
17.25 Jóvenes jinetes
18.20 A fuerza de cariño
19.15 Apartamento para tres
19.40 Xuxa Park
21.20 Vivan los novios
22.00 Vip noche
24.15 Entre hoy y mañana
01.10 Petrocelli
02.50 Madrugada pop

ESPAIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

07.20 Entre hoy y mañana
08.00 Desayuna con alegría
08.55 Alicia
09.20 Viente de alquiler
09.55 Vacaciones en el mar
12.45 Telecinco ¿Digame?
12.55 Entre platos anda el juego
13.25 «...A mediodía alegría»
13.55 «Enredos de familia»
14.25 Queridos padres
15.00 Papa comandante
15.30 Manuela
16.40 «María de Nadie»
17.30 Super Guay
19.30 Hablando se entiende la basca
20.00 Hoy
20.05 Su media naranja

20.45 Telecupón
21.05 La loba herida
00.00 Entre hoy y mañana

DILLUNS, 22

10.45 Cine corazón: «La noche de los 100 pájaros»
22.00 Gran pantalla: «La brigada del diablo»

01.40 Mannix
02.40 Arco iris

DIMARTS, 23

10.45 Cine corazón: «Un hombre de ideas»
22.00 Amor, humor y música: «Los guerrilleros»
00.35 Hablando se entiende la gente

01.35 Mannix
02.35 Las chicas con las chicas

DIMECRES, 24

10.45 Cine corazón: «Adulterio a la española»
22.00 Cine 5 estrellas: «Cobra»
00.40 Pressing boxeo

01.40 Mannix

DIJOUS, 25

10.45 Cine corazón: «Cinco esquinas»
22.00 Silencio, se ríe
23.50 Silencio Benny Hill
01.00 Hablando se entiende la gente
02.00 Mannix

DIVENDRES, 26

10.45 Cine corazón: «Canto para tí»
22.00 Sensación de vivir
22.55 Tutti frutti
00.50 Hablando se entiende la gente
01.55 Los angeles de Charlie
02.50 Mannix

DISSABTE, 27

07.15 Entre hoy y mañana
07.55 «Superguay sábado»
10.30 Las chicas con las chicas
11.00 Humor amarillo
11.35 Pressing catch
12.05 El sheriff chiflado
12.50 Telecinco, ¿Digame?
14.50 Hablando se entiende la basca
15.30 Cine fiesta: «Correrías de verano»
17.25 Jóvenes jinetes
18.20 A fuerza del cariño
19.15 Apartamento para tres
19.40 Queridos padres especial
21.05 La loba herida
22.00 Vivan los novios
22.45 Humor cinco estrellas
00.00 Entre hoy y mañana
02.35 Vip noche

COMENTARI TV

Entre la ficció i la realitat

De vegades és difícil saber el que és millor... Si ser molt conegut i famós o viure en l'anonimat envoltat de la pròpia intimitat...

Molts cops, els mitjans de comunicació i la societat en general ens mostren la imatge d'una vida ideal, perfecta, plena de joia i felicitat per part de tots aquells que viuen per dir-ho d'alguna manera de cara a la galeria i que semblen tenir-ho tot. Nosaltres, en canvi, «pobres mortals», ens afanyem dia rera dia amb petites coses i nimietats que ens omplen sovint l'existència de victòries desconegudes i alguna que altre desfeta moral. Així, doncs, ens hem acostumat a valorar la realitat via comparativa. Per saber qui som i a on anem mirem al voltant buscant algun patró que ens pugui fer sentir més valuosos que el veí o que el company de treball...

Per sort sembla que a la llarga i llevat el que hom pugui pensar, el sentit comú pesa més que tots els altres que fan més soroll però que enganyen i distorsionen la realitat.

A la fi tots formem part del mateix món, lluitem per les mateixes coses i cerquem una sola veritat: la felicitat de l'ésser humà...

■ Mercè Pérez i Lorda

Telespectadors Associats de Catalunya
Plató 14, entl. 2ª - Tel: 200 13 39 - 08021 BARCELONA

VARIS

SRA. amb experiència i referències es necessita per tenir cura d'ancians a residència fora de Barcelona. Truqueu al tel. 668 55 52

S'OFEREIX Sr. culte 50 anys do de gent per a treballs auxiliars d'oficina i preferiblement botiga. Experiència, seriositat i referències. Truqueu al tel. 212 54 75 de 2 a 5 i de 21 a 24

NOIA DE 19 ANYS, bon caràcter i temperament, amb estudis, demana per fer de CANGURO o cuidar a una persona. Bones referències. Tel. 211 58 63 de 15 a 16 h. o de 21 a 22 h.

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA, capacitat 12 places, tracte familiar. Cura mèdica. C/. Sant Ulf, 77. Tel. 219 86 00

SRA. S'ofereix a hores de 10 a 14. Tel. 336 61 98. Truqueu a partir 9 h.

NOVA RESIDÈNCIA GERIÀTRICA, assist. mèd. sanitària. Alimentació adeq. vista exc. tracte familiar. Tel. 418 80 76

INFERMERA vol rebre classes italià per professora nativa catòlica. Tel. 490 37 59

ES BUSCA matrimoni per a porteria a Sarrià. Tel. 201 08 46. Gesfinca, Via Augusta, 125, 6a. planta

S'OFEREIX Sra. 43 anys per atendre i acompanyar persona sola anciana o malalta, tardes. Experiència i seriositat, amb referències. Tel. 212 54 75

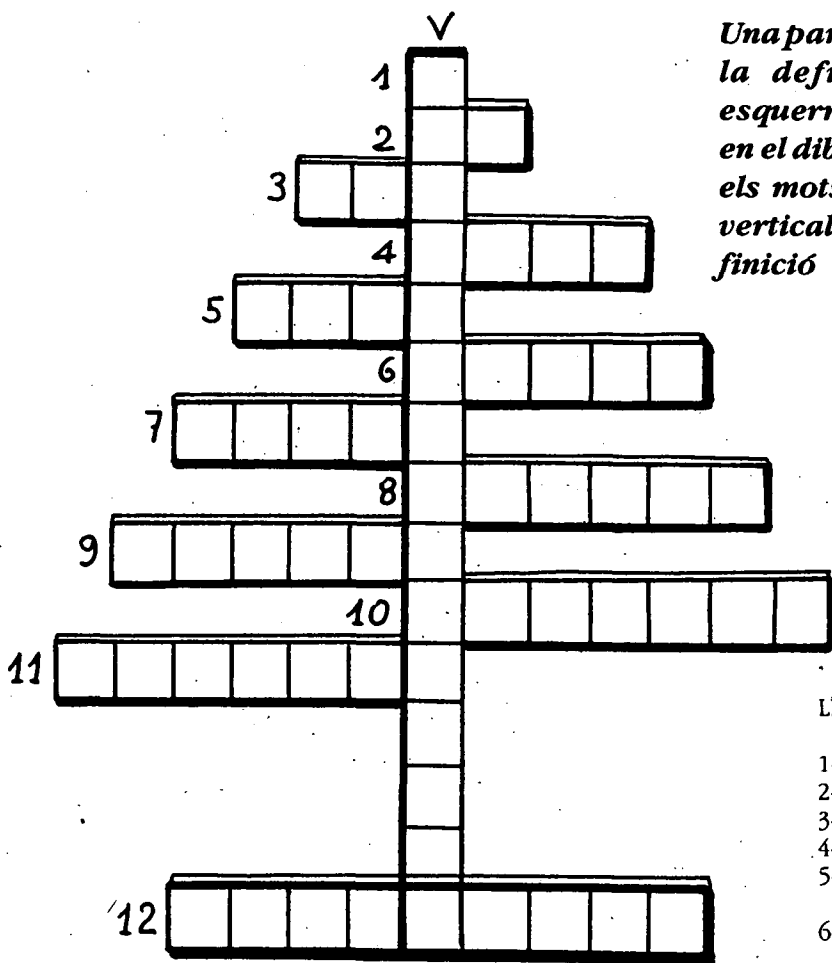
VERGE DE MONTSERRAT ASSIS-TÈNCIA, especialistes en el tracte amb persones grans, infermeres/rs., auxiliars, ventiladors, acompanyants. Servei particular a domicili. Tel. 420 98 34. Barcelona

XICOT solter 33 anys desitja relació afectiva amb noia cristiana edat similar. Escriure a Leandre Coca. c/. Mas Adey, 4. 08221 Terrassa

ENCREUATS

per Rosa Collell

L'AVET

Una paraula vertical, segons la definició i a dreta i esquerra, com es pot veure en el dibuix ban de coincidir els mots amb la lletra de la vertical també segons la definició

LÍNIA VERTICAL: Referent a les multitudes.-

- 1- Mil.-
- 2- Ciutat de Caldea.-
- 3- Pronom personal.-
- 4- Soli.-
- 5- So penetrant llançat per l'home o un animal.-
- 6- Instrument de vent usat pels antics romans, equivalent a l'aulos grec.-
- 7- Per tot arreu.-
- 8- Facultatiu.-
- 9- Acció de dominar o de dominar-se.-
- 10- Nom d'arbre fruiter.-
- 11- Període de temps.-
- 12- Aquell qui passa d'un partit a un altre.-

Solució

1- M.- 2- Ur.- 3- Ell.- 4- Tron.- 5- Cric.- 6- Triba.- 7- Arreu.- 8- Meige.- 9- Domini.- 10- Noguera.- 11- Setmana.- 12- Transfuga.-

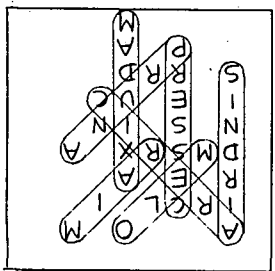
LA VERTICAL: Multitudinàries.-

SOPA DE LLETRES

per Montserrat Albert

BUSCA EL NOM DE 7 FRUITES DEL TEMPS

X I R I T A U L A O
C A R P A O S M A L
Y I R C L O I S E D
E R I E A A D O G A
S D M S R X S A R A
E N E S I I N O N A
M I S E R U C A D A
O S A R R D I D A C
A L P P I A N I T A
L L U I S M E R C E

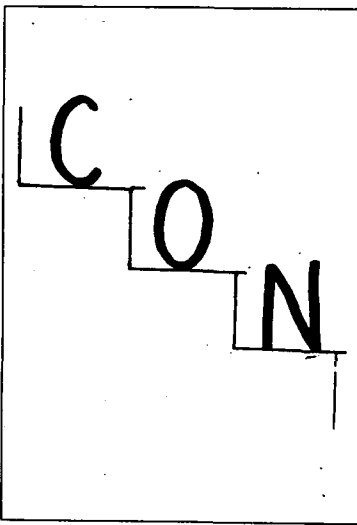

Maduixa - Pruna - Cirera - Meló - Préssec - Ratm - Sindrira.

JEROGLÍFIC

per Núria Albert

ETS MASSA...

Solució al 663

amb més mules
amb més mules

FILATÈLIA

per Enric Graupera

FIDEL DE SIGMARINGEN, màrtir i sant

Segell de Liechtenstein, any 1982. Aquest sant fou jurista alemany a Colmar, anomenat "l'advocat dels pobres". A l'edat de 35 anys fou ordenat prevere, el 1612. Ingressà després a l'Orde caputxí i exercí el seu apostolat entre els germans separats a Alemanya i Suïssa. Fou martiritzat l'any 1627. La seva festa se celebra el 24 d'abril.

ESCACS

per Jaume Mora

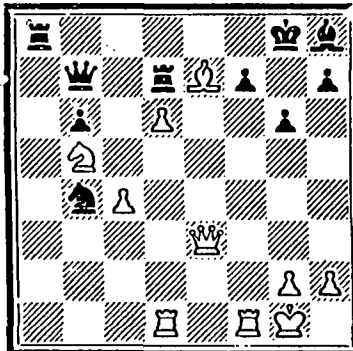
DIAGRAMA 434

Blanques juguen i guanyen

Si us mireu la recomanació del darrer dia, només cal que seguieu el ritme.

Solució al diagrama 433

1 e4-e5 d6xe5, 2 Cd4xe6 1-0

ORGANITZACIÓ INTERNACIONAL DE COOPERACIÓ SANITÀRIA

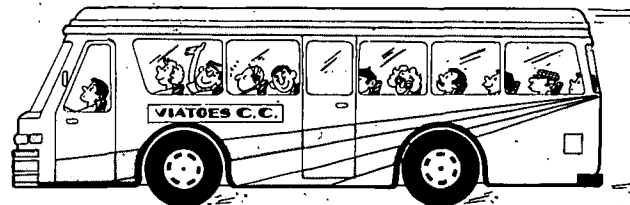
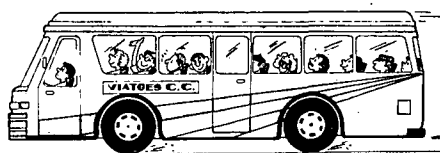
MEDICUS MUNDI
amb
BURKINA FASO

OUAGADOUGOU

CAMPANYA DE LLUITA CONTRA EL DEFICIT DE IODE

per a més informació:

MEDICUS MUNDI
c/ Elisa 14, baixos • 08023 Barcelona
tel. 418 47 62 • 418 48 66

LXXXI Viatge Cultural

Dia 28 de juny

FI DE CURS

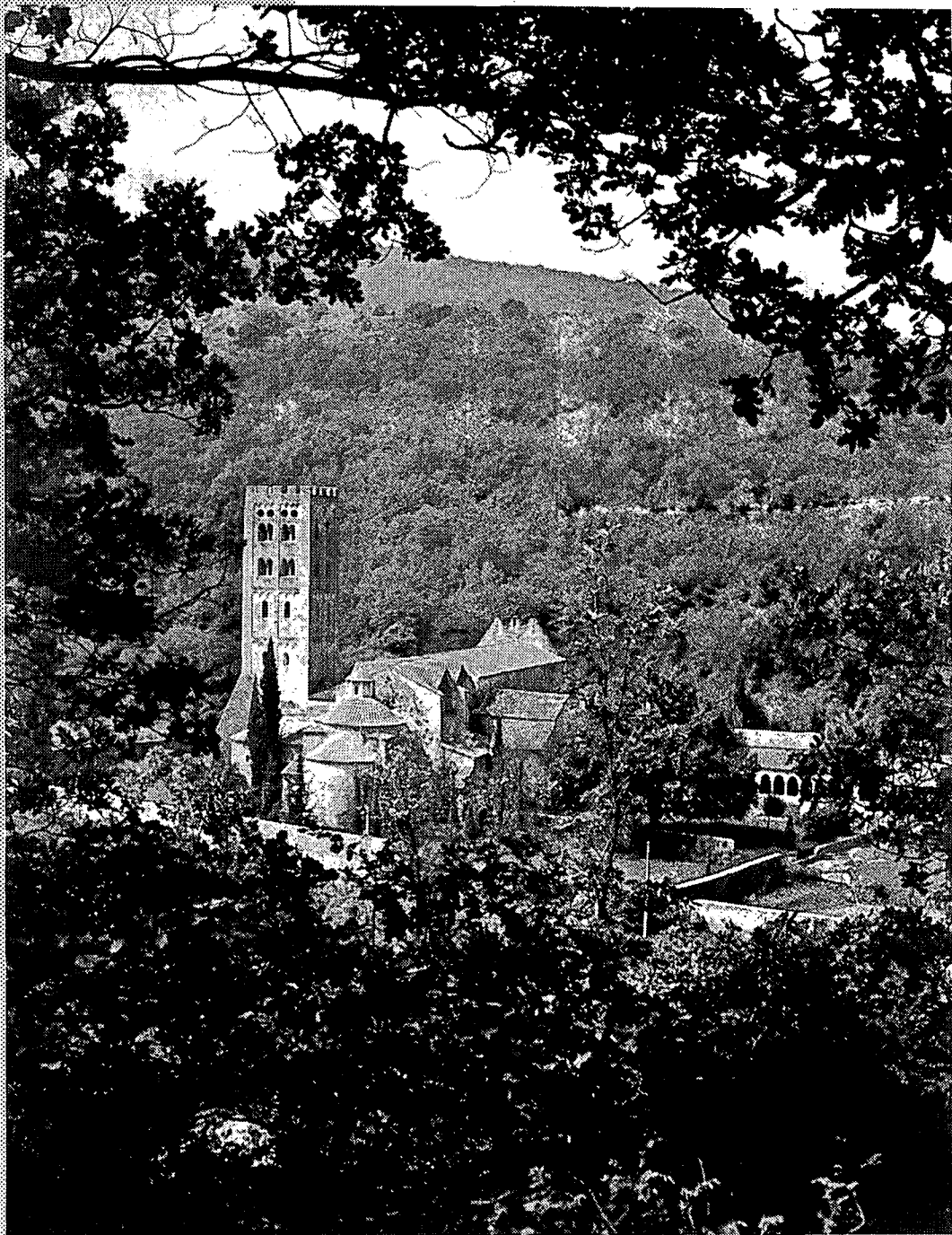
-----ITINERARI-----

**Barcelona - Figueres
- Perpinyà -
Prada - Cuixà -
Montlluís -
Puigcerdà i pel túnel
del Cadí,
Barcelona**

NOTES IMPORTANTS

— Tots portarem un petit regal sorpresa que sortejarem com a prova de germanor i record d'aquesta Diada. (Intercanvi de regals per sorteig)

— Preguem que tots els inscrits portin el seu carnet d'identitat, original i vigent

Dinarem

**A
LES GLYCINES**

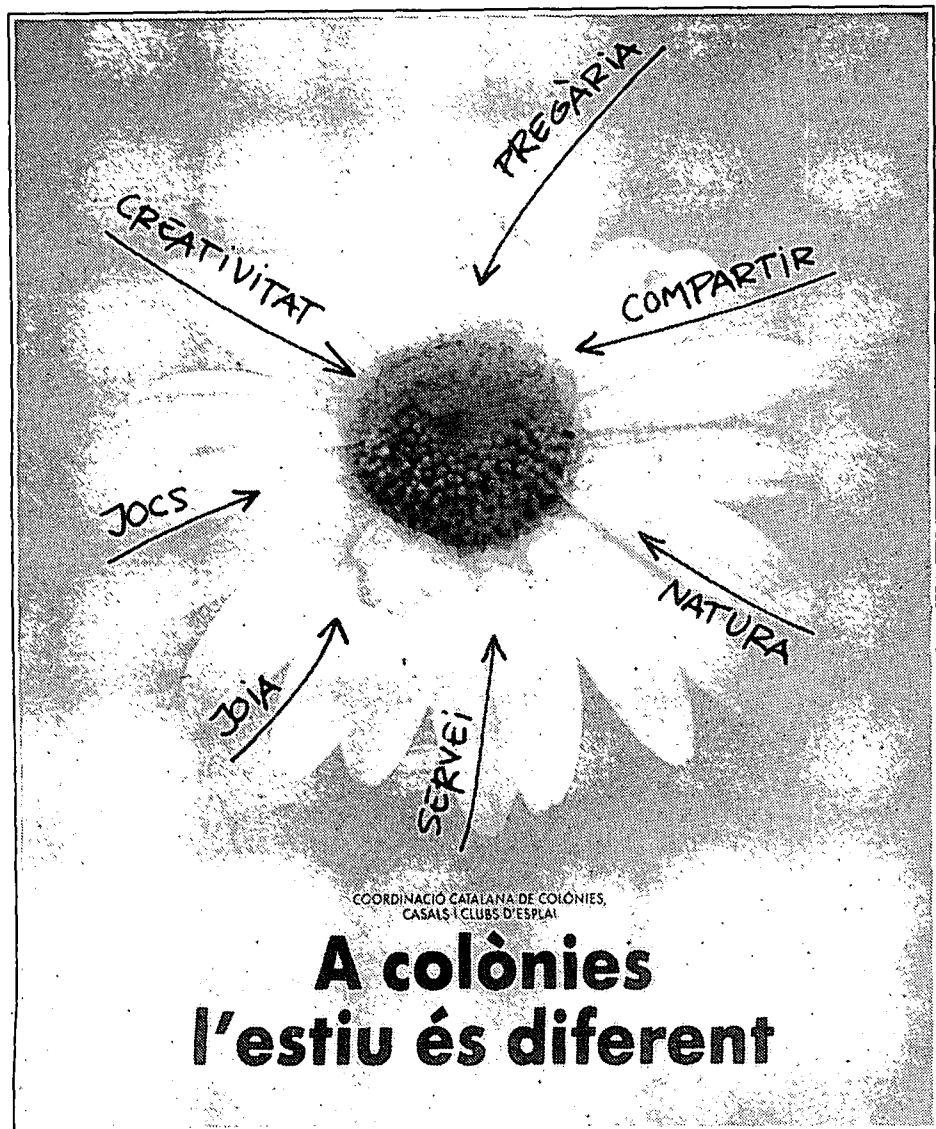
**129, AVDA. GENERAL
DE GAULLE
PRADA**

Preu: 4.000 ptes., comprenent viatges, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant. Sortida a les 7 en punt. Carrer de Balmes-València. Per reserves de places truqueu al tel. 215 27 84 Sra. Roser.

Preguem als participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical.

AVÍS La direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

COORDINACIÓ CATALANA DE COLÒNIES, CASALS I CLUBS D'ESPLAI

Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai és la confederació que agrupa els Serveis Colònies de Vacances, el Moviment de Centres d'Esplai Cristian i les Escoles de l'Esplai de les diòcesis catalanes.

Amb aquesta publicació, realitzada amb el setmanari "Catalunya Cristiana", volem posar a l'abast dels nois i noies de Catalunya les nostres activitats d'estiu (colònies, campaments, casals, rutes...), activitats que volen oferir un temps lliure amb sentit a partir de la vida de grup, el contacte amb la natura... que els permeti assolir valors que són necessaris per a la societat dels nostres dies, valors que no ens cal buscar gaire lluny, que trobem en el mateix Evangeli de Jesús.

A Coordinació Catalana treballem des de la societat civil amb més de 5.000 voluntaris (responsables i monitors) per una educació en el temps lliure que situa la persona com a valor fonamental, amb un estil que ens identifica, amb voluntat de servir tothom i en especial als qui més ho necessiten, amb una acció educativa que vol fer homes i dones solidaris, responsables, compromesos, lliures,... Aquest és el nostre oferiment i el nostre repte!

L'any 1967 la nostra entitat va iniciar el seu camí amb la voluntat de sumar els diferents esforços que es feien des de cada diòcesi en l'educació en el lleure dels infants, adolescents i joves. Així, doncs, enguany celebrem amb joia els 25 anys de servei a l'Església i a Catalunya!

Amics: Bon estiu a tothom!

Josep Lluís Cleries i González
President

COORDINACIÓ CATALANA
colònies
casals
clubs d'esplai
catalana

Una proposta de lleure de l'Església Catalana Activitats Estiu-92

Els Serveis Colònies de Vacances i el Moviment de Centres

Són entitats que agrupen i promouen el centre d'esplai i activitats d'educació en l'esplai sota un mateix projecte educatiu. Ofereixen serveis de diferents tipus per al desenvolupament de l'activitat educativa i per a l'animació.

MOVIMENT DE CENTRES D'ESPLAI CRISTIANS - BARCELONA
C/. Numància, 149-151. 08029 Barcelona. (93) 410 01 00

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES - BARCELONA
C/. Numància, 149-151. 08029 Barcelona. (93) 430 16 06

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES - GIRONA
C/. Portal Nou, 27. 17004 Girona. (972) 21 45 63

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES - LLEIDA
Pl. Sant Josep, 2. 25002 Lleida. (973) 26 93 07

SERVEI DE COLÒNIES I GRUPS D'ESPLAI DE SOLSONA
Casa del Bisbat, s/n. 25280 Solsona. (973) 48 54 13

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES - TARRAGONA
C/. Méndez Núñez, 14. 43080 Tarragona. (977) 23 23 00

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES - L'URGELL
C/. Ramon i Cajal, 5. 25600 Balaguer. (973) 44 69 77

SERVEI DE COLÒNIES DEL BISBAT DE TORTOSA
C/. Ciutadella, 10. 43500 Tortosa

Activitats pàgs.

Les Escoles de l'Esplai

Són centres educatius especialitzats en la formació d'educadors en el temps lliure i d'animadors socio-culturals. Es desenvolupen plans de formació reglada (diploma de monitor, diploma de director, diploma de pedagogia del lleure i animació socio-cultural), especialitzacions i formació permanent.

Són, també, centre de documentació, de recursos i de recerca, amb serveis com biblioteca, assessorament, publicacions i altres.

ESCOLA DE L'ESPLAI - BARCELONA
C/. Numància, 149-151. 08029 Barcelona. (93) 410 16 02

ESCOLA DE L'ESPLAI - GIRONA
C/. Portal Nou, 27. 17004 Girona. (972) 22 02 14

ESCOLA DE L'ESPLAI - LLEIDA
Pl. Sant Josep, 2. 25002 Lleida. (973) 26 93 07

ESCOLA DE L'ESPLAI - TARRAGONA
C/. Méndez Núñez, 14. 43080 Tarragona. (977) 23 23 33

Cursos, pàg. 8

Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai
C/. Numància, 149-151 08029 Barcelona
Tel.: (93) 410 01 00

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General de Joventut

- **RUTA** - és com un campament, però de forma itinerant. Cal estar motivat per caminar algunes hores seguides.

CENTRE D'ESPLAI JOSEPETS ■ 04-13.7 6-10 Vilada
Barcelona ▲ 04-13.7 10-12 Queralbs
Tel. 415 90 64 ▲ Determi. 13-14 Vall d'Incles
Cl Determi. 15-16 A determinar

GRUP D'ESPLAI CORPUS ■ 15-27.7 5-15 Les Lloses*
Barcelona
Tel. 457 21 11

C. D'ESPLAI SANT JORDI ■ 15-30.7 7-16 A determinar*
Barcelona
Tel. 219 90 20 / 630 50 05

C. D'ESPLAI SALAMANDRA ■ 27.6-05.7 6-15 Torà*
Barcelona ● 01-10.8 16-18 Menorca
Tel. 358 56 28

CENTRE D'ESPLAI SHALOM
Barcelona
Tel. 439 99 39

ZONA 4: HORTA-CARMEL-VALL D'HEBRON

C.V. SANT JOAN D'HORTA ■ 20.7-02.8 6-11 Berguedà*
Barcelona ▲ 27.7-09.8 12-13 Cerdanya*
Tel. 213 61 85 ▲ 17-29.7 14-15 Berguedà*

C. JUVENIL MARTÍ CODOLAR ■ 30.6-10.7 7-14 Sant Quirze de Besora*
Barcelona ◆ 29.6-24.7 7-14 Barcelona*
Tel. 429 18 01 ● 11-19.7 15-18 Setcases-Berga*

M.I.J. STA. ENGRÀCIA ▲ 23-28.6 15-18 Martinet
Barcelona ▲ 29.6-05.7 6-12 A determinar
Tel. 354 06 16 ▲ 01-05.7 8-12 A determinar
▲ 27.6-01.7 12-14 Joanetes
▲ Determi. 14-16 A determinar
■ 31.7-10.8 8-12 Muntanyola*

C. D'ESPLAI PEQUE-FESTA ■ 18-26.7 7-14 Montseny*
Barcelona
Tel. 429 57 93

INF.-JOVES S. MAGDALENA ■ 30.6-10.7 8-13 Castellet
Barcelona
Tel. 359 82 62

C. D'ESPLAI LA PINYA VERDA
Barcelona
Tel. 428 02 50

CENTRE D'ESPLAI TORXA ■ 05-12.7 6-16 Moià*
Barcelona
Tel. 358 82 52

C. D'ESPLAI ESCLETXA ▲ 11-20.7 13-17 Toro*
Barcelona
Tel. 353 06 19

C.E. PQ. DE STA. EULÀLIA ■ 25.6-02.7 6-18 Vilalleons
Barcelona
Tel. 339 72 25

C. ESPLAI PICAROL CARMEL ■ 18-23.7 6-11 Fogars de Montclús*
Barcelona ● 27.7-02.8 13-17 Puigcerdà-Queralbs*
Tel. 429 67 26

C.E. SANTÍSSIM REDEMPTOR ■ 20-26.7 6-14 Sant Marçal*
Barcelona
Tel. 235 15 77

ZONA 5: CLOT-SAGRERA-POBLE NOU-SANT ANDREU

SCV. S. PERE CLAVER- CLOT
Barcelona
Tel. 351 60 11

C. D'ESPLAI LA SAGRERA ■ 10-19.7 5-14 Vilanova de Sau*
Barcelona ■ 04-13.7 13-14 Moià*
Tel. 349 27 24 ● 30.6-08.7 17 La Cerdanya*
◆ 10-19.7 16 A determinar*

C. D'ESPLAI LA PINYA ■ 1-10.7 8-13 Bellver de Cerdanya
Barcelona ◆ 26.6-04.7 13-15 Àreu
Tel. 314 20 08

C. D'ESPLAI MOVI POBLENOU
Barcelona
Tel. 309 63 65

S. JOSEP DE CALASSANÇ ■ 02-12.7 6-14 Argentera*
Barcelona
Tel. 340 25 97 / 456 22 24

C. D'ESPLAI SANT PACIÀ ■ 12-18.7 4-7 La Nou*
Barcelona ■ 27.6-07.7 8-12 Pontons*
Tel. 311 10 80 ▲ 09-19.7 13-16 Viella

CENTRE D'ESPLAI EL DROP ■ 20-31.7 6-10 L'Esquirol
Barcelona ▲ 17-28.7 11-12 Saldes
Tel. 245 83 99

C. D'ESPLAI SAGRAT COR ■ 27.6-05.7 7-11 Sta. Coloma de Farnés
Barcelona ■ 09-17.7 12-13 Figols*
Tel. 307 14 17 ▲ 09-17.7 14-15 Figols*
● 09-19.7 16-17 Euskadi

ESPLAI SANT PANCRAC ■ 04-14.7 6-9 Carne-Igualada*
Barcelona ■ 14-24.7 10-12 Carne-Igualada*
Tel. 300 59 57 ▲ 29.6-09.7 12-14 Puigcerdà

C.E. ST. JOAN DE MATA ■ 09-16.7 8-13 Rocabrera*
Barcelona ▲ Determi. 14-17 A determinar
Tel. 346 80 79

ZONA 6: SANT-S L'HOSPITALET

C. D'ESPLAI SANT MEDIR ■ 15-26.7 8-12 Vidrà*
Barcelona ■ 26.7-02.8 13-14 Vidrà*
Tel. 431 43 82

C.E. ST. R. DE COLLBLANC
Barcelona
Tel. 333 43 30

GRUP D'ESPLAI PICAROL
Barcelona
Tel. 422 09 53

C.E. ITACA ELS VENTS ■ 30.6-09.7 8-11 St. Feliu de Boixalleu*
L'Hospitalet de Llobregat ▲ 30.6-09.7 12-16 Saldes*
Tel. 333 86 82

ESPLAI L'ESTEL DE SANT ■ 03-19.7 5-16 S. Maria de Gimenells*
Barcelona ◆ 22.6-03.7 5-11 Barcelona*
Tel. 421 13 03

CENTRE D'ESPLAI POSTA ■ 27.6-05.7 6-9 St. Cugat del Vallès*
L'Hospitalet de Llobregat ▲ 27.6-05.7 15-16 Saldes*
Tel. 332 78 98 ▲ 05-13.7 10-14 Saldes*

M.I.P. IMMAC. CONCEPCIÓ
L'Hospitalet de Llobregat
Tel. 338 02 42

C. D'ESPLAI S. BARTOMEU
Barcelona
Tel. 421 83 39

C. D'ESPLAI CERAVALLS ■ 26.6-05.7 6-14 S. Feliu de Pallerols*
L'Hospitalet de Llobregat
Tel. 334 89 06

C. D'ESPLAI EL CELLER ■ 04-11.7 8-14 La Pobla de Lillet*
L'Hospitalet de Llobregat
Tel. 337 47 75

C. D'ESPLAI GINKAMA ■ 25.6-02.7 7-14 S. Maria de Gimenells*
L'Hospitalet de Llobregat
Tel. 421 90 04

C. D'ESPLAI GORNAL ▲ 25.6-06.7 13-17 Arànsers*
L'Hospitalet de Llobregat ■ 26.6-05.7 7-13 Sta. Maria de Meià*
Tel. 263 16 27

ZONA 7: BADALONA-STA. COLOMA MONTGAT

C. D'ESPLAI CRA-CRAC
Badalona
Tel. 389 50 19

COLÒNIES CLARET ■ 14-26.7 7-12 Cervera*
Montgat ▲ 01-08.7 13-17 A determinar
Tel. 395 33 52

C.E. SANT ANTONI DE LLEFIÀ ▲ 26.6-04.7 15 Encamp
Badalona ◆ 06-18.7 7-13 Badalona
Tel. 427 54 61 ■ 20-31.7 7-13 Os de Balaguer

C. D'ESPLAI MAINADA ■ 30.6-09.7 14-16 Olost de Lluçanès*
Sta. Coloma de Gramanet ■ 30.6-09.7 7-13 Olost de Lluçanès*

CLUB ALEZEYAS ▲ 01-10.7 8-13 Viliella
Badalona
Tel. 387 19 38

C.E. ASPIRANTAT ST. JOSEP ■ 13-19.7 4-7 Hostalric*
Badalona ■ 20-26.7 8-9 Hostalric*
Tel. 384 37 15 ■ 27.7-02.8 10-11 Hostalric*
▲ Determi. 14-15 A determinar*
▲ Determi. 10-17 A determinar*

G. JOVES PQ. MONTSERRAT
Badalona
Tel. 388 16 22

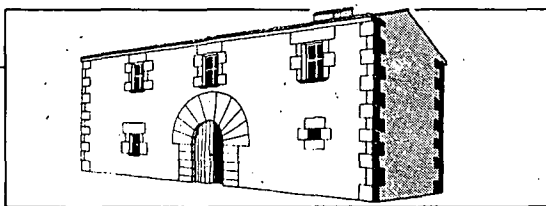
ESPLAI BON VENT ■ 27.6-04.7 8-14 La Pobla de Lillet*
Badalona
Tel. 395 42 16

C. ESPLAI AMICS DE USERA
Sant Adrià de Besòs
Telf. 381 11 06

CENTRE D'ESPLAI MIGVOLT Badalona Tel. 384 58 04	■	13-23.7	7-11	Vilada*
CENTRE D'ESPLAI ORIOL Sta. Coloma de Gramenet Tel. 386 11 82	▲ ●	29.6-06.7 10-19.7	7-11 12-15	Cornellana Berguedà-La Cerdanya

CENTRE D'ESPLAI S. PAU Badalona Tel. 398 56 59	■	25-29.6	6-15	Vallgorguina
--	---	---------	------	--------------

CENTRE D'ESPLAI PÁJARO LOCO St. Coloma de Gramenet Tel. 385 46 94				
--	--	--	--	--

ZONA 8: BAIX LLOBREGAT SUD

C.E. ARRELS DE ST. BOI Sant Boi de Llobregat Tel. 661 11 06	■	13-20.7	6-15	Colònies Cadí*
C. D'ESPLAI MONTSERRATINA Viladecans Tel. 658 58 42				
C.E. SANT PERE I SANT PAU El Prat de Llobregat Tel. 379 02 20	■ ●	21-30.7 Determini.	7-14 14-16	Puials de Cavaller* A determinar*
CENTRE D'ESPLAI QUIA El Prat de Llobregat Tel. 379 12 89	■	30.7-08.8	6-14	Cantonigròs*
C. D'ESPLAI CUC FARUC St. Boi de Llobregat Tel. 661 14 32	■	02-11.7	8-16	Guàrdia-Lada
CENTRE D'ESPLAI MADUXA St. Boi de Llobregat Tel. 661 18 40	■	06-13.7	6-18	Fogars de Montclús*
CENTRE D'ESPLAI CARGOL Sant Boi de Llobregat Tel. 661 62 30	■	11-21.7	8-14	Esponella
CENTRE D'ESPLAI MIM St. Boi de Llobregat Tel. 661 78 81	■	20-31.7	6-14	Navés

C.E. ELS QUATRE GATS Viladecans Tel. 658 58 42	■	12-18.7	7-16	Dosrius*
--	---	---------	------	----------

CENTRE D'ESPLAI L'AMISTAT Gavà Tel. 662 87 84				
---	--	--	--	--

ZONA 9: BAIX LLOBREGAT NORD

CENTRE D'ESPLAI CORBERA Corbera de Llobregat Tel. 650 04 02	■ ▲ ●	03-14.8 03-10.8 15-23.8	6-12 12-13 14-16	St. Jaume Frontanyà* Salardú* Rupit*
M. A. I. LA PALMA La Palma de Cervelló Tel. 684 11 98	■ ● ●	01-11.8 01-11.8 01-11.8	6-12 13-15 16-18	Les Lloses* A determinar A determinar
G.E. PQ. DE VALLIRANA Vallirana Tel. 660 34 88	■ ■	10-19.8 02-12.8	7-13 14-17	Moià* Alaior
C. D'ESPLAI FLOR DE NEU St. Vicenç dels Horts Tel. 656 47 90	■ ■ ▲ ● ●	01-10.8 01-10.8 01-11.8 18-27.9 16-27.8	8-11 12-14 15-18 18-25 Determini.	Sant Martí d'Albars Castellterçol Saldes Pirineu Central Puigcerdà-Montserrat
C.E. ARC DE SANT MARTÍ Torrelles de Llobregat Tel. 689 02 16				
CENTRE D'ESPLAI ST. JOSEP St. Vicenç dels Horts Tel. 656 20 06	■	13-23.7	9-14	Navés
ESPLAI SANT LLORENÇ Sant Feliu de Llobregat Tel. 685 00 48	■ ■ ▲ ● ●	03-12.7 14-23.7 03-21.7 03-12.7 Determini.	7-10 7-10 11-14 15-16 17-19	Cantonigròs S. Esteve Palautordera* A determinar A determinar A determinar
CENTRE D'ESPLAI LA LLUNA Esparreguera Tel. 777 10 98	■ ■	15-24.7 01-09.7	6-12 13-15	St. Feliu de Pallerols* Pineda de Mar*
CENTRE D'ESPLAI LA GUINEU Sta. Coloma de Cervelló Tel. 634 09 39	■	01-09.8	7-14	La Pobla de Lillet

CENTRE D'ESPLAI AMICS Esplugues de Llobregat Tel. 371 32 28	■	25.6-02.7	6-15	Vidrà
---	---	-----------	------	-------

CENTRE D'ESPLAI SANTJONI Sant Feliu de Llobregat Tel. 666 03 18	■	28.6-05.7	7-14	Tiana*
---	---	-----------	------	--------

ZONA 11: SABADELL-TERRASSA-RUBÍ

MOV. DE COLÒNIES I ESPLAI Castellar del Vallès Tel. 714 84 09	■ ■ ◆ ▲	01-12.7 15-26.7 29.6-10.7 01-10.8	7-10 11-14 7-14 14-18	Monistrol de Calders* Monistrol de Calders* Castellar del Vallès* A determinar*
C. D'ESPLAI CAN PALET Terrassa Tel. 785 44 95	■ ■ ◆	14-25.7 03-15.8 01-12.7	6-14 6-14 6-14	Arbúcies Arbúcies* Terrassa*
C. D'ESPLAI SANT VALENTÍ Terrassa Tel. 783 40 02	■ ▲	05-14.7 07-16.7	7-13 14-16	Borgonyà* Treguà

ESPLAI LA RUTLLA Rubí Tel. 699 58 78				
--	--	--	--	--

C. D'ESPLAI CA N'ANGLADA Terrassa Tel. 785 41 96	■ ▲ ◆ ◆	20-30.7 24-30.7 29.6-12.7 01-10.9	6-14 15-17 6-14 6-14	La Selva* La Selva* Terrassa* Terrassa*
--	------------------	--	-------------------------------	--

GRUP D'ESPLAI LA TREPA Sabadell Tel. 725 52 34	■	01-11.7	7-15	La Bisbal d'Empordà
--	---	---------	------	---------------------

C. D'ESPLAI LA TERANYINA Sabadell Tel. 725 75 19	■	12-25.7	8-15	Moià
--	---	---------	------	------

C. D'ESPLAI PICA-ROCA St. Cugat del Vallès Tel. 674 12 32				
---	--	--	--	--

C. D'ESPLAI CU-CUT Cerdanyola del Vallès Tel. 692 25 14				
---	--	--	--	--

CENTRE D'ESPLAI GRÀCIA Sabadell Tel. 710 18 46				
--	--	--	--	--

C. D'ESPLAI LA BRANCA Sabadell Tel. 716 14 70	■ ● ▲	13-22.7 12-19.7 Determini.	6-13 14-15 15-16	Espunyola Puigcerdà A determinar
---	-------------	----------------------------------	------------------------	--

C. D'ESPLAI L'ESQUELLOT Terrassa Tel. 783 57 68	■ ▲	01-12.7 Determini.	6-12 12-14	Arbúcies* A determinar*
---	--------	-----------------------	---------------	----------------------------

CASAL DE JOVES L'ARREL Sabadell Tel. 725 75 19				
--	--	--	--	--

C. D'ESPLAI LA COGULLADA Terrassa Tel. 788 04 67	■ ▲	06-12.7 06-12.7	6-13 14-17	Borredà* Borredà
--	--------	--------------------	---------------	---------------------

C. D'ESPLAI L'ESQUIROL Barberà del Vallès Tel. 718 01 50	■	25.6-01.7	9-14	Planoles*
--	---	-----------	------	-----------

C. D'ESPLAI LA GRESCA Sabadell Tel. 725 94 54	■ ●	26.6-06.7 10-13.9	6-16 14-16	Torre de Cabdella* Sevilla*
---	--------	----------------------	---------------	--------------------------------

ZONA 13: VALLÈS ORIENTAL

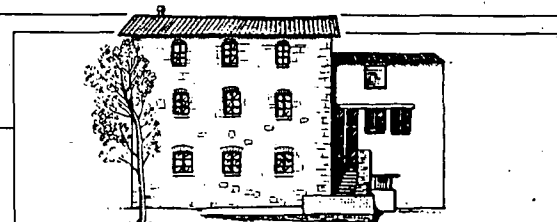
A.C. ST. ESTEVE GRANOLLERS Granollers Tel. 870 48 42	▲ ▲ ▲	02-14.7 03-14.7 08-19.7	9-11 12-13 13-15	Beget La Pobla de Lillet Caseres
--	-------------	-------------------------------	------------------------	--

CENTRE D'ESPLAI REFUGI Sta. Perpètua de la Mogoda Tel. 560 10 86				
--	--	--	--	--

PALOU-LLERONA-CORRÓ D'AVALL Les Franqueses Tel. 849 26 71	■ ■ ▲ ▲	15-26.7 28.7-09.8 01-15.8 01-15.8	6-9 10-12 13-15 15-17	St. Hilari Sacalm St. Hilari Sacalm Pirineu Vall d'Aran
--	------------------	--	--------------------------------	--

ESPLAI MONTMELÓ Montmeló Tel. 568 28 93				
---	--	--	--	--

C.E. XIVARRI MOLLET Mollet del Vallès Tel. 593 00 69				
--	--	--	--	--

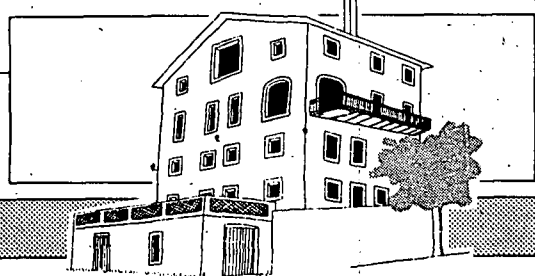
Som

• més de **40.000** persones participant, dirigint o col·laborant en les activitats de Coordinació Catalana, les seves entitats i els centres federats

CLUB D'ESPLAI LA GUINEU La Garriga Tel. 871 67 26	■	01-12.7	6-10	Gombrèn
	■	13-24.7	10-14	Gombrèn
CENTRE D'ESPLAI LLADÓ Mollet del Vallès Tel. 593 58 48				
R. D'ESPLAI SANT JOSEP La Llagosta Tel. 560 29 03	▲	10-19.7	7-14	St. Pere de Torelló*
	■	23-31.7	7-14	Viladrau*
CENTRE D'ESPLAI XIRUCA La Roca del Vallès Tel. 842 09 88				
	■	15-25.7	7-13	Gironella*
	▲	01-10.9	15-17	Vall del Bac
C.E. XIVARRI DE VIC Vic Tel. 885 08 90				
	■	02-09.8	7-14	Esponellà
CENTRE D'ESPLAI TURÓ Montcada i Reixac Tel. 564 26 37				
	■	05-09.8	5-10	A determinar
C. NTRA. SRA. DE FÀTIMA Granollers Tel. 849 20 01				
	■	22-31.7	7-12	Esponellà
C.E. BRUXES I BRUXOTS Cardedeu Tel. 842 28 68				
	■	01-09.7	7-10	St. Hilari Sacalm
	■	11-19.7	11-14	La Pobla de Lillet
	▲	20-28.7	14-17	Núria

CENTRE D'ESPLAI EL SIFON St. Esteve de Palautordera Tel. 848 11 53	■	28.6-05.7	6-15	S. Salvador de Bianya*
---	---	-----------	------	------------------------

CENTRE D'ESPLAI G.E.S.P.A. Manlleu Tel. 851 12 87				
--	--	--	--	--

ZONA 15: MARESME

C. ESPLAI PQ. PREMIÀ Premià de Mar Tel. 752 42 25	■	15-12.7	5-15	Serinyà*
C.E. VILASSAR DE DALT Vilassar de Dalt Tel. 753 03 46				
	■	01-10.8	7-14	L'Esquirol
ESPLAI ESPETEC Argentona Tel. 797 01 59				
CENTRE D'ESPLAI CAP GROS Mataró Tel. 796 29 55	▲	11-17.8	7-13	A determinar
CENTRE D'ESPLAI TU-TUÉ Mataró Tel. 798 70 14				
	■	25-30.6	6-14	Arbúcies

ZONA 16: PENEDES-GARRAF-ANOIA

C.E. ELS CARGOLS St. Pau de l'Ordal Tel. 899 30 14	■	08-22.8	7-15	A determinar*
CENTRE D'ESPLAI LA GELTRÚ Vilanova i la Geltrú Tel. 893 05 85				
	■	27.7-02.8	5-7	Espinelves*
	■	16-25.7	8-10	Joanetes*
	■	25.7-03.8	11-13	St. Feliu de Pallerosls*
	▲	16-25.7	14-15	Garrotxa*
CENTRE D'ESPLAI ELS XULIUS St. Pere de Ribes Tel. 896 01 94				
	■	17-25.7	13-15	La Roca de Muntanyola*
	■	20-25.7	5-7	La Roca de Muntanyola*
	■	06-13.8	10-12	Sta. Pau*
	■	07-13.8	8-9	Sta. Pau*

G.E.P. VILAFRANCA Vilafrauca del Penedès Tel. 892 06 46
--

C.E. CENTRE PARROQUIAL St. Pere de Ribes Tel. 896 01 97
--

CENTRE D'ESPLAI AL LOT Piera Tel. 778 90 58
--

ESPLAI LA CAPSA Vilanova i la Geltrú Tel. 893 32 18
--

CENTRE D'ESPLAI EL MOVI St. Martí de Tous Tel. 809 62 63	■	09-16.8	7-14	Mieres*
---	---	---------	------	---------

El **Servei Colònies de Vacances** fa una oferta centralitzada de les places obertes que ofereixen més de 40 centres del M. C. E. C. en les seves colònies i campaments. Per inscriure un infant en qualsevol d'aquestes activitats poden adreçar-se a:

Servei Colònies de Vacances
Numància, 149-151
(Entre Diagonal i Travessera de Les Corts)
08029 BARCELONA
Telèfon: **93-430 16 06**
F.A.X.: 93-419 62 68

Servei Colònies de Vacances de Girona

EL GIRONÈS

C.E. EL CARME-CATEDRAL Girona Tel. 20 12 25	▲	09-16.8	12-13	Albanyà
	●	23.7-03.08	14-17	C. Vallcirera-Planoles
C.E. DEL PONT MAJOR Girona Tel. 21 90 16				
	■	25-31.7	Determ.	Agullana
C. D'ESPLAI ST. FELIU Girona Tel. 20 14 07				
	■	03-16.8	Determ.	St. Martí de Llémena
C.E. STA. SUSANNA Girona Tel. 20 25 45				
	■	01-10.7	Determ.	Foixà
	■	11-22.7	Determ.	Foixà
	▲	24-31.7	Determ.	Les Planes d'Hostoles
C.I.J. ARRELS MARISTES Girona Tel. 23 22 11				
	■	14-26.7	Determ.	Les Lloses
	■	14-26.7	Determ.	St. Jaume de Frontanyà
	◆	01-31.7	Determ.	Girona
	▲	14-26.7	Determ.	Pedraforca
	▲	14-26.7	Determ.	Bagà
	●	14-26.7	Determ.	Castellar-Serra Cadí
C.E. SANT GREGORI Sant Gregori Tel. 42 81 56				
	■	15-26.8	Determ.	Puigpardines
	■	26-31.8	Determ.	Puigpardines
	◆	01-31.7	Determ.	Sant Gregori
CASAL PARROQUIAL Llagostera Tel. 32 04 35				
	■	06-11.7	Determ.	La Bisbal
	◆	13.7-22.8	Determ.	Llagostera
C.E. I AGRUPACIÓ CULTURAL Fornells de la Selva Tel. 47 61 07				
	■	17-23.8	Determ.	St. Aniol de Finestres
	◆	01-31.7	Determ.	Fornells
	▲	17-23.8	Determ.	A determinar
	●	17-23.8	Determ.	A determinar
C.E. SANT CUGAT Salt Tel. 23 46 86				
	◆	06-31.7	Determ.	Salt
P. PARES DE FAMÍLIA Sarrià de Ter Tel. 20 96 94				
	■	Determ.	Determ.	Granollers-Rocacorba
	▲	Determ.	Determ.	Bellver de Cerdanya
ACOLLIMENT I AMISTAT Sant Esteve de Llémena Tel. 44 30 51				
	■	17-23.8	Determ.	Vilopriu
C.E. VALL DE LLÉMENA				
	■	25-28.8	Determ.	Santa Cecília
GRUP DE JOVES DE ST. JOSEP Girona TEL. 20 27 48				
	■	16.6-05.7	Determ.	St. Aniol de Finestres
	■	15-22.7	Determ.	St. Aniol de Finestres
	■	23-30.7	Determ.	St. Aniol de Finestres
	Ct	09-14.7	Determ.	St. Aniol de Finestres
	●	Determ.	Determ.	Cerd.-Garrot.-Ripoll.
C.E. CN.N.SRA. DE LA PAU Girona Tel. 20 63 09				
	■	05-11.7	Determ.	St. Martí de Llémena
	■	23-29.8	Determ.	St. Martí de Llémena
	▲	19-25.7	Determ.	Albanyà
C.E.S. EUGÈNIA DE TER Girona Tel. 23 89 07				
	■	22.7-02.8	Determ.	St. Privat d'en Bas
	■	05-16.8	Determ.	St. Privat d'en Bas
	◆	01-20.8	Determ.	Girona
	●	29.6-04.7	Determ.	La Molina
CASAL D'ESTIU La Celler de Ter Tel. 42 16 64				
	◆	06-24.7	Determ.	La Celler de Ter
C. D'ESPLAI SANTA MARIA Blanes Tel. 33 05 74				
	◆	01-31.8	Determ.	Blanes
	▲	01-05.7	Determ.	A determinar
C.E. VERGE DELS SOCORS Hostalric Tel. 86 41 13				
	■	26.7-01.8	Determ.	Joanet
	◆	09.7-31.8	Determ.	Hostalric
CENTRE D'ESPLAI ESQUITX Santa Coloma de Farners Tel. 84 02 41				
	■	Determ.	Determ.	A determinar
		01-31.7	Determ.	Sta. Coloma de Farnès
C.E. SAGRADA FAMÍLIA Blanes Tel. 33 05 25				
	■	15-23.7	Determ.	Caldes de Malavella
	■	01-10.8	Determ.	Caldes de Malavella
	■	10-21.8	Determ.	Caldes de Malavella
	▲	11-13.9	Determ.	A determinar
	●	Determ.	Determ.	A determinar

LA SELVA

NO FLORIS MAT Breda Tel. 87 01 88	■	01-10.7	Determ.	Ancs
G. PQ. DE LLORET DE MAR Lloret de Mar Tel. 36 64 90	◆	01.7-31.8	Determ.	Lloret de Mar
C. D'ESPLAI CAP I CUA Lloret de Mar Tel. 36 89 84 / 36 39 67	■ ▲ ▲	22-30.6 22-30.6 22-30.6	Determ. Determ. Determ.	Espinelves Montseny Llès
C.E. SANT ESTEVE Caldes de Malavella Tel. 47 00 40	■ ●	12-19.7 09-13.8	Determ. Determ.	Sant Marçal Núria

EL PLA DE L'ESTANY

CASAL D'ESTIU SANT PERE Banyoles Tel. 57 09 81	◆	01-31.8	Determ.	Banyoles
C. D'ESPLAI CASA NOSTRA Banyoles Tel. 57 01 62	■ ■ ■	09-19.7 23.7-02.8 03-14.8	Determ. Determ. Determ.	Llagostera Cantonigròs Cantonigròs
C. D'ESPLAI SANTA MARIA Banyoles Tel. 57 04 95	■ ■ ■ ●	01-12.7 15-26.7 29.7-09.8 Determ.	Determ. Determ. Determ. Determ.	Oix Oix Oix A determinar
C. D'ESPLAI SANT PERE Cornellà de Terri Tel. 59 41 17	■ ▲	16-24.7 05-15.7	Determ. Determ.	Puigpardines A determinar

EL MARESME

C.E. SANT JOAN BAPTISTA Pineda de Mar Tel. 769 12 95	■ ■	26.7-02.8 03-14.8	Determ. 13-1	Castanyet Castanyet
C. D'ESPLAI SANTA MARIA Pineda de Mar Tel. 762 37 90	■	01-10.8	Determ.	Sant Pere del Riu
CATECOLÒNIES SANT MARTÍ Arenys de Munt Tel. 793 85 63	■ ■ ■	01-10.8 27.7-06.8 03-11.8	Determ. Determ. Determ.	Rectoria de Joanet Santa Pau St. Aniol de Finestres
C.E. ST. PERE I ST. PAU Canet de Mar Tel. 794 03 94	◆ ◆	01-29.6 01-30.8	Determ. Determ.	Canet de Mar Canet de Mar
STA. MARIA I ST. NICOLAU Calella de la Costa Tel. 769 09 90	■ ■ ◆	15-31.7 01-15.8 01.7-06.9	Determ. Determ. Determ.	Argelaguer Argelaguer Calella
C. ST. FRANCESC ESP. I MUN. Arenys de Mar Tel. 792 10 01	■ ▲ ●	Determi. 31.7-10.8 03-09.8	7-8 9-11 12-13	A determinar Sant Iluís-Maó Núria-Setcases

LA GARROTXA

C.E. I COL. ST. SALVADOR La Canya Tel. 29 07 04	■ ■ ●	27.7-02.8 06-15.8 29.6-04.7	Determ. Determ. Determ.	St. Salvador de Bianya St. Salvador de Bianya Alta Garrotxa
C. D'ESPLAI SANT VICENÇ Besalú Tel. 59 00 55	■ ◆	15-23.8 01.7-13.8	Determ. Determ.	Santa Pau Besalú

BAIX EMPORDÀ

CASAL PARROQUIAL Palamós	■	25-30.6	Determ.	A determinar
C.E. C.I.J. SANT MARTÍ Palafugell Tel. 30 07 35	■ ■ ■	26.6-05.7 03-14.8 04-11.9	Determ. Determ. Determ.	Puigpardines Puigpardines Puigpardines
C.E. BISBAL DE L'EMPORDÀ La Bisbal de l'Empordà Tel. 64 00 96	■ ■ ◆ ●	21-30.7 31.7-09.8 29.6-09.7 Determi.	Determ. Determ. Determ. Determ.	Santa Pau Santa Pau La Bisbal d'Empordà A determinar
C.E. INTERPARROQUIAL Sant Feliu de Guíxols Tel. 32 29 46	■ ▲	21-27.6 Determi.	8-11 12-14	Puigpardines Puigpardines
CENTRE QUERMANY DE PALS Pals Tel. 63 61 07	■ ▲ ●	Determi. Determi. Determi.	Determ. Determ. Determ.	Puigpardines Garrotxa A determinar
C. D'ESPLAI SANT GENÍS Albons Tel. 78 80 19	■ ◆ ◆ ◆ ◆ ▲ ● ●	05-12.7 Determi. 15.7-15.8 01.7-31.8 01.7-31.8 14-26.7 05-12.7 14.5-27.6	Determ. Determ. Determ. Determ. Determ. Determ. Determ. Determ.	Caldes de Malavella Vilopriu Albons Viladamat Verges Espinavell Les Gavarres Viladamat

C.E. SANT JULIA Peratallada	■ ◆ ◆ ▲	09-19.7 01-31.7 01-14.8 29.6-05.7	Determ. Determ. Determ. Determ.	Santa Pau Corçà Parlavà A determinar
--------------------------------	------------------	--	--	---

ALT EMPORDÀ

C. I COL. ST. PERE Figueres Tel. 50 03 25	■ ■ ■	21-28.6 28.6-05.7 05-12.7	Determ. Determ. Determ.	Sta. Eugènia Agullana Sta. Eugènia Agullana Sta. Eugènia Agullana
C.E. SANTA MARIA Roses Tel. 25 63 91	■	02-12.8	Determ.	Joanetes

Servei Colònies de Vacances de Lleida

EL SEGRIÀ

EQUIP DE CAMPAMENTS Lleida Tel. 26 62 77	▲ ▲ ▲	01-15.7 15-29.7 29.7-11.8	6-16 6-16 6-16	Erill-La Vall Erill-La Vall Erill-La Vall
ESPLAI SANT JAUME Lleida Tel. 26 12 47	■	12-23.7	6-14	Vilaller
COLÒNIES L'ANUNCIATA Lleida Tel. 27 33 99	■	Determi.	8-14	Vilaller
G.E. STA. M ^a MAGDALENA Lleida Tel. 23 40 54	■	20.6-01.7	6-14	Algayó
ESPLAI ESPURNES Lleida Tel. 28 13 08	■	01-12.8	7-16	Les Avellanes
ESPLAI EPIS Lleida Tel. 26 31 00	■ ■ ● ▲	27.6-11.7 11-25.7 16-25.7 05-11.8	6-9 9-12 13-14 15-18	Vilaller Vilaller Aiguestortes Llavorsí
ESPLAI TRIPIJOC Lleida Tel. 26 66 39 / 26 80 38	■	03-14.8	8-14	Llesp
M. INFANTIL I PARROQUIAL Bell-Lloc d'Urgell Tel. 71 70 45	■	21.7-02.8	7-14	Villanua

LES GARRIGUES

COLONIES L'ESTEL NOU Juneda Tel. 15 00 34 / 15 00 59	■	16-29.7	9-13	Senet
--	---	---------	------	-------

Servei Colònies de Vacances i Grups d'Esplai de Solsona

EL BERGUEDA

GRUP D'ESPLAI FENT CAMÍ Berga Tel. 821 18 31	■	07-16.8	7-14	Gombreny*
G. HORTIZÓ DE BERGUEDA La Vall d'Aren Tel. 821 20 72	■	01-25.8	6-65	Sils
G. DE COLÒNIES A BORREDÀ Berga Tel. 821 09 61	■ ■ ■ ●	02-07.7 09-18.7 20-31.7 17-26.8	6-8 9-11 12-14 15-17	Borredà Borredà Borredà V. d'Aran-D. de l'Ebre
CENTRE D'ESPLAI D'AVIÀ Avià Tel. 823 00 95 / 823 00 74	■ ■	19-24.7 25.7-02.8	5-10 11-14	Castellar de N'Hug* Castellar de N'Hug*
GRUP D'ESPLAI BASTARENY Bagà Tel. 824 41 25	■	01-11.7	6-14	La Pobla de Lillet*
G. COL. BISBAT DE SOLSONA Solsona Tel. 821 01 28	■ ■	21.7-02.8 21.7-02.8	7-10 11-14	St. Mateu de Fumanya* St. Mateu de Fumanya*

L'URGELL

AC. VACANCES DE CÀRITES	◆	01-31.7	4-12	Telladell*
Tàrraga	◆	Determi.	4-14	Cervera*
Tel 31 25 01	◆	Determi.	5-11	Cardona*
	◆	Determi.	4-14	Solsona*
	◆	Determi.	4-12	Torà*

COLÒNIA SANT ELOI	▲	19.7-02.8	7-10	Gerri de la Sal*
Tàrraga	▲	02-16.8	11-15	Gerri de la Sal*
Tel. 31 18 16				

GRUP INFANTIL CARMELITÀ	■	09-24.8	7-13	Pont de Suert*
Tàrraga	●	17-28.8	15-17	Girona-Barcelona*
Tel. 31 30 90 / 31 03 38				

LA SEGARRA

G. COL. GUÀRDIA-LADA	■	11-23.8	7-13	Guàrdia-Lada*
Cervera				
Tel. 53 00 03 / 53 07 10				

EL SEGRIÀ

COLÒNIES SANT JAUME	■	21-31.7	7-11	Port de Coniols*
Mollerussa				
Tel 60 11 17 / 418 05 89				

Servei Colònies de Vacances de Tarragona

TARRAGONÈS

ESPLAI CLUB VADSELL	■	06-13.8	7-60	Torrelles de Llobregat
Tarragona				

C. D'ESPLAI SESCELADES	■	18-25.7	7-15	Vall d'Aran*
Tarragona				
Tel. 21 70 77				

ESPLAI SANT PAU	■	Determi.	6-7	Vallclara*
Tarragona	■	01-12.7	8-9	Priorat*
Tel. 21 01 01	■	01-11.7	10-13	Oliola*
	■	13-19.7	14-16	Camprodon*

LA PUNXA	■	04-12.7	7-14	Mont-Roig*
Tarragona				
Tel 23 73 12				

GRUP FENT CAMÍ LA SALLE	■	06-15.7	12-14	St. Salvador de Bianya
Tarragona				
Tel. 21 86 00				

ESPLAI LA FLORESTA	▲	09-26.7	13-16	El Pirineu*
Tarragona	■	19-26.7	7-12	Querol*
Tel. 54 99 41				

C. L'AMIC DE CAMP CLAR	▲	20-26.7	13-15	Vimbodí
Tarragona	▲	13-19.7	11-12	Vimbodí
	▲	06-12.7	9-10	Vimbodí
	▲	29.6-05.7	7-8	Vimbodí

ESPLAI SANT FRUCTUÓS	■	20-30.6	8-12	Vallfogona de Riucorb
Tarragona				
Tel. 21 11 01				

ESPLAI L'ESCLOP	■	24-30.6	8-12	Llesp*
Vila-Seca				
Tel. 39 38 38				

ESPLAI STA. M. DEL MAR	■	01-12.9	17-28	A determinar*
Salou				

ESPLAI PARR. DEL MORELL	■	08-18.7	9-13	Gerri de la Sal
El Morell				

EL BAIX CAMP

ESPLAI SOL I VISTA	◆	Determi.	8-14	Reus (Sol i Vista)*
Reus	◆	Determi.	8-1	Reus*
	■	Determi.	7-11	Mallorca*
	■	Determi.	12-14	Mallorca*
	▲	15-26.7	11-13	Ulldemolins*

ESPLAI L'ALBADA	●	15-26.7	11-12	Ports de Beseit
Reus	▲	03-12.7	7-12	Capafonts
Tel. 31 62 03				

ESPLAI XALOC	■	01-09.8	6-9	Querol*
Reus				
Tel. 31 28 75				

G. COLÒNIES ELS BRIVALLS	■	22-30.8	8-11	A determinar*
Mont-Roig del Camp				

E. F. CASAL RIUDOMENC	■	09-16.8	7-14	El Miracle
Riudoms				
Tel. 85 07 64				

L'ALZINA RODONA	■	03-12.8	8-12	Pobla de Cèrvoles
Vilaplana				
Tel. 81 52 69				

GRUP DE COLÒNIES ROURE	▲	Determi.	7-9	A determinar
La Selva del Camp				
Tel. 84 42 64				

EL PRIORAT

ES. I COL CORNUDELLA	■	24.6-04.7	13-18	Espot*
Cornudella	■	01-09.8	8-14	Vallclara*
Tel 82 10 56				

ALT CAMP

ESPLAI PUIG-RODÓ	■	Determi.	7-14	A determinar
Bràfim				
Tel. 62 03 60				

ESPLAI ESQUIROLS	■	20-27.7	14-20	Núria
Valls	■	06-13.7	7-13	Vilopriu
Tel. 60 03 49				

G. ESPLAI LA BALDUFÀ	■	Determi.	8-15	Farena
Picamoixons				
Tel. 60 29 14				

COL. ST. MARTÍ DE MALDÀ	▲	26.6-02.7	Determi.	Vallverd
Sant Martí de Maldà	■	13-16.7	4-5	Vallfogona de Riucorb
Tel. 33 00 38	■	03-12.6	6-13	Alfàr

Servei Colònies de Vacances de l'Urgell

L'ALT URGELL

C.E. ELS ISARDS	■	01-12.7	7-14	La Nou
La Seu d'Urgell				
Tel. 973/35 01 25				

C.C. L'ESPUNYOLA	■	08-19.7	7-14	Barruera
Oliana				
Tel. 973/47 05 09				

L'URGELL

E. SIÓ-CEC CASTELLSERRAT	■	13-26.7	7-14	Martinet
Agramunt				
Tel. 973/39 09 68				

ATENEU POPULAR	■	02-16.8	7-14	Sta. Maria de Meià
La Fuliola				
Tel. 973/57 00 98				

LA NOGUERA

AMICS DE L'ESCALADA	■	27.7-09.8	7-14	Martinet
Ponts				
Te. 973/46 00 86				

L'ALBADA-CEC VALLFOGONA	■	06-19.7	7-14	Sta. Maria de Meià
Balaguer				
Tel. 973/44 53 42				

G.E. FARIGOLA	■	10-23.8	7-14	Martinet
Belcaire d'Urgell				
Tel. 973/58 61 03				

AMICS DE NATURA SALGARS	▲	05-19.7	7-14	Montsonís
Montsonís				
Tel. 973/ 40 01 42				

PALLARS JUSSÀ

COLÒNIES MARE JANER	■	10-19.7	6-8	Cervera
La Pobla de Segur	■	10-19.7	9-11	Llívia
Tel. 973/68 02 00	■	10-19.7	12-14	Talarn

ANDORRA

AINA	■	18-31.7	7-14	Canillo
Canillo	■	29.7-09.8	14-16	Canillo
Tel. 973/8/ 51 434	■	01-14.8	7-14	Canillo
	■	04-17.7	7-14	Canillo
	▲	01-12.7	14-16	St. Julià de Lòria

Servei Diocesà de Colònies de Tortosa

Baix Ebre

G.E. SANT MARTÍ	■	01-10.7	8-13	Tàrrus*
Xerta	■	13-23.7	8-13	Nonastre*
Tel. 47 31 03				

G.E. BLANQUERNA	■	31.7-09.8	7-13	Alt Emposta*
Tortosa	◆	29.6-10.7	6-12	Tortosa*
Tel. 50 40 73	◆	13-24.7	6-12	Tortosa*

La formació dels educadors en el lleure

Cursos d'estiu

ESCOLA DE L'ESPLAI DE BARCELONA

Numància, 149-151
08029 Barcelona
Telf. (93) 410 16 02

Horari Secretaria:
De dilluns a divendres de 10 a 1 del
matí i de 3 a 8 de la tarda.
Dissabtes de 9 a 2 del matí.

MONITORS

1.- JUNY-JULIOL (DIARI) BARCELONA

Dies: 29, 30, juny

1, 2, 3, 4(*), 6, 7, 8, 9, 10, 11(*) juliol

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

2.- JULIOL 1a. QUINZENA (DIARI) BARCELONA

Dies: 6, 7, 8, 9, 10, 11(*) juliol

13, 14, 15, 16, 17, 18(*) juliol

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

3.- AGOST INTENSIU LA RUCA

Dies: 21 al 31 d'agost

Sortida: Dia 21 a les 8'45 h. de l'Escola

Tornada: Dia 31 a les 14 h. a l'Escola

Lloc: Casa de Colònies La Ruca

4.- SETEMBRE INTENSIU LA RUCA

Dies: 31 d'agost al 10 setembre

Sortida: Dia 31 a les 8'45 h. de l'Escola

Tornada: Dia 10 a les 14 h. a l'Escola

Lloc: Casa de Colònies La Ruca

5.- SETEMBRE 1a. QUINZENA (DIARI) BARCELONA

Dies: 1, 2, 3, 4, 7 setembre

8, 9, 10, 14, 15, 16 setembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

6.- SETEMBRE (TARDES) BARCELONA

Dies: 2, 3, 4, (5/6), 7, 8, 9, 10, 14 setembre

15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 25, 28, 29 setembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 16 a 20'30 h.

7.- SETEMBRE 2a. QUINZENA (DIARI) BARCELONA

Dies: 14, 15, 16, 17, 18, 29 (*) setembre

21, 22, 23, 28, 29, 30 (*) setembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matins

8.- SETEMBRE 2a. QUINZENA (DIARI) GRANOLLERS

Dies: 12, 13*, 14+, 15+, 16+, 17+, 18+, 19, 20*, 21+, 22+, 23+, 24+, 25+, 26, 27, 28+, 29+ setembre

Lloc: Locals de la Parròquia de Fàtima. C/ Joan Maragall, 7. Granollers

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

* només matí

+ només tarda

Per matricular-se cal tenir 18 anys.

DIRECTORS

Directors 1a. part

1.- JUNY-JULIOL (DIARI) BARCELONA

Dies: 29, 30 de juny

1, 2, 3, 6, 7, 8 de juliol

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

2.- AGOST INTENSIU LA RUCA

Dies: 24 al 31 d'agost

Sortida: Dia 24 a les 8'45 h. de l'Escola

Tornada: Dia 31 a les 14 h. a l'Escola

Lloc: Casa de Colònies La Ruca

3.- SETEMBRE (TARDES) BARCELONA

Dies: 2, 3, 4, 7, 8, 9 setembre

10, 14, 15, 16, 17, 18, 21 setembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Directors 2a. Part i ESPECIAL

per a mestres o pedagogs

1.- JUNY-JULIOL (TARDES) BARCELONA

Dies: 29, 30 juny

1, 2, 3, 4(*), (6, 7 només especial), 8, 9 juliol

10, 11(*), 13, 14, 15 juliol

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 16 a 20'30 h.

Dia 4 i dia 11, de 9 a 13'30 h.

2.- AGOST INTENSIU LA RUCA

Dies: 24 al 31 d'agost (especial cal completar dues sessions)

Sortida: Dia 24 a les 8'45 h. de l'Escola

Tornada: Dia 31 a les 14 h. a l'Escola

Lloc: Casa de Colònies La Ruca

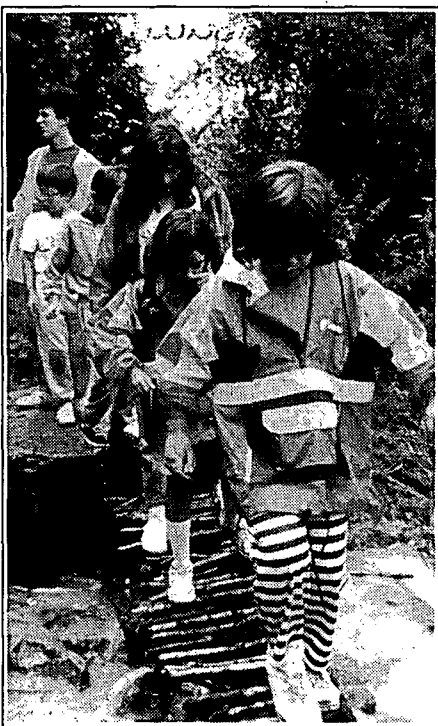
3.- SETEMBRE (TARDES) BARCELONA

Dies: 2, 3, 4, 7, 8, 9, (10, 14 només l'especial) setembre

15, 16, 17, 18, 21, 22, 23 setembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Nota: Per matricular-se dels cursos de Directors cal tenir el títol de Monitor o 23 anys i experiència en el món de l'educació en el lleure, o ser professor d'EGB o pedagog.

Els cursos de directors I i II cal completar-los, respectivament, amb 2 crèdits de formació. El curs de directors especial per a mestres o pedagogs cal completar-lo amb 4 crèdits de formació.

PREUS:

Monitors

Curs: 18.800.- ptes. (Descompte del 50% per a monitors del MCEC)

Estada: 19.600.- ptes. (només per a cursos intensius en casa de colònies)

Directors I o II

Curs: 16.900.- ptes. (Descompte del 50% per a monitors del MCEC) Aquest preu inclou el monogràfic que caldrà triar en el moment de formalitzar la matrícula.

Estada: 13.700.- ptes. (només per a cursos intensius en casa de colònies)

Directors especial

Curs: 31.000.- ptes. (Descompte del 50% per a monitors del MCEC). Aquest preu inclou el monogràfic que caldrà triar en el moment de formalitzar la matrícula.

Estada: 13.700.- ptes. (només per a cursos intensius en casa de colònies)

Nova titulació universitària...

Noves sortides professionals...

EDUCACIÓ SOCIAL

La Fundació Pere Tarrés col·labora amb la Facultat de Psicologia i Pedagogia Blanquerna de la Universitat Ramon Llull per tal d'oferir aquesta nova carrera el proper curs acadèmic (92-93)

Educador de carrer, en centres de menors i en escoles de natura; animador d'activitats extraescolars, i en residències de tercera edat; organitzador d'activitats culturals, d'animació o educatives a les presons; treball en l'administració pública en àrees o departaments de joventut, cultura, educació i benestar social... Aquestes són algunes de les sortides que ofereix la nova diplomatura universitària en Educació Social, una titulació homologada i oficial de 1r. cicle, amb tres anys de durada.

Per a més informació cal adreçar-se al c/ Numància, 149-151, de Barcelona. Tel. (93) 410 16 02.

ESCOLA DE L'ESPLAI DE GIRONA

Portal Nou, 27
17004 Girona
Telf. (972) 22 02 14

Horari Secretaria:
Dilluns i dimecres de 6 a 8 h. del vespre.
Dissabtes de 10 a 1 del matí.

MONITORS

1.- SETEMBRE INTENSIU

Dies: 12 al 22 de setembre

Lloc: Casa de colònies de Vilopriu

Termini d'inscripció: dissabte 29 d'agost

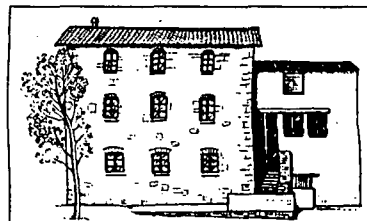
Preu

- Matrícula:

12.000.- ptes. (animadors/monitors dels centres federats)

13.500.- ptes. (monitors de centres no federats)

- Estada i manutenció: 15.500.- ptes.

ESCOLA DE L'ESPLAI DE LLEIDA

Plaça Sant Josep, 2
25002 Lleida
Telf. (973) 26 93 07

CURS MONITORS 061

Intensiu, del 2 al 12 de juliol

Lloc: Casa de Colònies de la Morera de Montsant

Preu matrícula: 27.000.- ptes. (inclou l'estada)

22.000.- ptes. (Monitors de la comarca del Priorat)

CURS MONITORS 062

Intensiu, del 17 al 27 d'agost

Lloc: Casa de Colònies Verge Blanca (Alta Ribagorça)

Preu matrícula: 12.500.- ptes. (+ estada)

11.200.- ptes. (Monitors del SCV)

CURS DIRECTORS 007

Intensiu 2a. part, del 17 al 27 d'agost

Lloc: Lleida

Preu matrícula: 9.000.- ptes.

CURS ANIMACIÓ SÒCIO-CULTURAL:

MODUL 7: EDUCACIÓ PERMANENT I ASC

Dies: 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 13, i 14 de juliol

Horari: de 2/4 de 6 a 2/4 de 9 de la tarda

Lloc: Lleida

Preu matrícula: 7.000.- ptes.

6.300.- ptes. (Monitors de l'SCV)

ESCOLA DE L'ESPLAI DE TARRAGONA

Méndez Núñez, 14 bis, 2on. Apartat 325
43080 Tarragona
Telf. (977) 23 23 33

Horari Secretaria:
Tardes de dilluns a divendres de 2/4 de 4 a 2/4 de 9.

MONITORS

TARRAGONA - DIARI

Dies: de l'1 al 14 de juliol

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: matí de 9'30 a 13'30 h., tarda de 16 a 20 h.

Preu: 15.000.- ptes.

Cal completar el curs amb un crèdit de monogràfics.

TORTOSA - DIARI

Dies: de l'1 al 14 de juliol

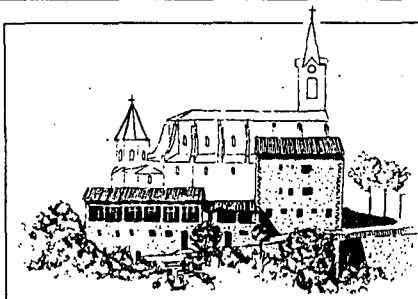
Lloc: Seminari Diocesà

Horari: matí de 9'30 a 13'30 h., tarda de 16 a 20 h.

Preu: 15.000.- ptes.

Cal completar el curs amb un crèdit de monogràfic.

Organitzat en col·laboració amb el Servei Diocesà de colònies de Tortosa.

LITÚRGIA / CULTURA

SUPLEMENT DE CATALUNYA CRISTIANA

Nº
62

L'ESGLÉSIA CELEBRA

➤ a cura de PIETAT CAMPMAJÓ

21 de juny. Diumenge. El Cos i la Sang de Crist. Lectures: Primera Gn 14:18-20; Salm 109; segona 1 C 11:23-26; tercera Lc 9:11b-17.

22 de juny. Dilluns de la XII setmana de durant l'any. Lectures: Primera 2 R 17:5-8.13.15a-18; Salm 59; segona Mt 7:1-5.

23 de juny. Dimarts de la XII setmana de durant l'any. Lectures: Primera 2 R 19:9b-11.14-21.31-35a.36; Salm 47; segona Mt 7:12-14.

24 de juny. Dimecres. El Naixement de Sant Joan Baptista. Lectures: Primera Is 49:1-6; Salm 138; segona Fets 13:22-26; tercera Lc 1:57-66.80.

25 de juny. Dijous de la XII setmana durant l'any. Lectures: Primera 2 R 24:8-16; Salm 78; segona Mt 7:21-29.

26 de juny. Divendres. El Sagrat Cor de Jesús. Lectures: Primera Ez 34:11-16; Salm 22; segona Rm 5:5b-11; tercera Lc 15:3-7.

27 de juny. Dissabte de la XII setmana de durant l'any. Lectures: Primera Lm 2:2.10-14.18-19; Salm 73; segona Mt 8:5-17.

28 de juny. Diumenge XIII de durant l'any. Lectures: Primera 1 R 19:16b.19-21; Salm 15; segona Galates 5:1.13-18; tercera Lc 9:51-62.

Litúrgia de les Hores
Setmana 4

Diumenge: El Cos i la Sang de Crist. Solemnitat.

Dilluns: De fèria.

Dimarts: De fèria.

Dimecres: El Naixement de Sant Joan Baptista. Solemnitat.

Dijous: De fèria.

Divendres: El Sagrat Cor de Jesús. Solemnitat.

Dissabte: De fèria. Vespres I de demà.

Diumenge: Tot propi.

Edita: *Fundació Catalunya Cristiana*

18 de juny de 1992

CALENDARI

Diumenge, 21 de juny. Santíssim Corpus Christi. Sts. Lluís Gonçaga, S.J.; Sant Ramon, b. i Sta. Demètria, vg. mr.

El sol surt a les 4,17 i es pon a les 19,28. —Hora solar.
Festa major a Camprodon.

Dilluns, 22 de juny. Sts. Paulí de Nola, b.; Joan Fisher i Tomàs Moro, mrs.

Dimarts, 23 de juny. Sts. Zenon i Zenas, mrs.; Jacob, patr. i Sta. Agripina, vg. mr.

Dimecres, 24 de juny. La Nativitat de Sant Joan Baptista. Sts. Orenci i sis germans, mrs.

Festa major a Alins, Arties, Boí, Campdevànol, Hospitalet de Llobregat, Les, Montgat, Palamós, St. Hilari Sacalm, Valls, Vilada i Vilassar de Mar.

Dijous, 25 de juny. Sts. Guillem ab.; Pròsper, b.; Adelbert, cfr. i Sta. Eva, monja.

Divendres, 26 de juny. El Sagrat Cor de Jesús. Sts. Joan i Pau, germs. mrs.; Pelai, nen, mr. i Sta. Perseveranda, vg.

Dissabte, 27 de juny. El Puríssim Cor de Maria. Ntra. Sra. del Perpetu Socors. Sts. Ciril d'Alexandria, b. dr. i Ladislau, rei.

Mercat a Girona, Igualada, Ripoll i Vilafranca del Penedès.

D'ACÍ I D'ALLÀ

La burra de Balaam

➤ PERE CAMPÀS BONAY *Monestir de L'Estany*

He somrigut a soles llegint que André Gide, que tenia per ateu, diu al jove Natanael que referent a l'existència de Déu, a vegades som més obtusos que la burra de Balaam, la qual es va aturar, tossuda, veient que Déu li barrava el pas, cosa que el profeta que la cavalcava, no veia. Es posà a pegar-la amb el bastó fins que Déu obrí els ulls al profeta que no veia el que la burra veia.

He tingut, i tots tenim, etapes de la vida en què som més burros que la burra de Balaam.

HOMES I INSTITUCIONS

Sant Bernat de Menthon

Patró dels muntanyencs

Aquest Sant de vida exemplar i austera, fou un ardiaca nascut a la Savoia italiana —segle XI— enamorat de les coses de Déu, de la naturalesa i de la ciència.

És tingut com a patró de muntanyencs i esquiadors, per tal com sempre va viure a les muntanyes dels Alps i que en la seva paraula s'hi reflectia l'esperit del Senyor, allunyant supersticions i temors dels que vivien en les valls i contrades alpines, enfront els naturals fenòmens d'aquells cims. El seu bon cor, va inspirar-lo a fundar un Hospital o refugi al Gran Sant Bernat, coll de muntanya a 2.467 metres d'alçària, per acollir caminants i peregrins que s'atrevien a creuar aquells indrets arriscats, camí de Roma.

El pietós ardiaca es féu estimar per la seva generositat, afavorint tothom qui acudia a l'hostatgeria del Refugi, on s'hi concedia generosament aixopluc i aliments sense cap mena de dispendi per part dels qui ho necessitaven.

Per altra banda, s'hi insinistraven, en un departament per a bestiar, els gossos coneguts com a Sant Bernat, pels qui es perdien en mig d'aquelles solituds, extraviats entre la neu i la tempesta.

Tots coneixem la raça dels sant-bernat, uns gossos d'aspecte tranquil que ens contemplen pacífics amb uns ulls serens plens de bonhomia, valents, ardits i forts.

Fou canonitzat aquest Sant l'any 1681, rebent l'amor i l'estimació d'alpinistes i muntanyencs; dels quals fou nomenat Patró,

l'any 1923.

La seva festa se celebra el dia 15 de juny i tot i que la calor ja és amb nosaltres, evoquem la cançó que havíem cantat tot baixant del Pirineu:

*Oh Sant Bernat, escolta!
Fa falta neu i molta,
l'hivern és un temps breu
dóna'ns un any de neu.
Voldríem estar dies
per blanques llunyanies,
esquí als peus són ales
per les vessants i planes,
del sol pel torb brillant
ens fan el cor més gran.*

Recordem amb afecte la imatge de Sant Bernat, en la seva bonica capella del Montseny, situada en un prat acollidor que domina l'hermosa panoràmica dels voltants.

➤ Pietat Campmajó

Des del segle IV fins als nostres dies, l'Església de ritu romà cita tres noms en la pregària eucarística: Abel, Abraham, i Melquisedec. Fins l'any 1967, en què foren introduïdes les pregàries eucarístiques II, III i IV, això ho feia cada vegada que celebrava l'Eucaristia amb l'única Pregària eucarística fins aleshores en ús, i que roman encara en el Missal com la Pregària eucarística I, o Cànon romà.

El text on aquests tres noms apareixen forma part de la continuació de l'anamnesi, amb l'ofrena del sacrifici de l'Església, i és una petició humil al Pare perquè vulgui acceptar aquesta ofrena.

El text diu així:

"Digneu-vos a mirar complagut aquesta ofrena; i accepteu-la, com us dignàreu a acceptar els presents d'Abel, el just, el sacrifici d'Abraham, el nostre pare en la fe, i l'oblació pura que us oferí Melquisedec, el vostre gran sacerdot".

La iconografia cristiana dels primers segles ens mostra aquestes tres referències bíbliques amb una relativa freqüència. És normal, atesa la repetició del Cànon romà. Una de les representacions més clàssiques és la de sant Apolinar in classe, a Ravenna. Però també en els nostres dies trobem esglésies amb pintures que es refereixen a aquests tres personatges bíblics, en la seva relació amb l'Eucaristia.

Enguany, la figura de Melquisedec ocupa la primera lectura i el salm de la solemnitat del Cos i de la Sang del Senyor, i cada diumenge, al primer salm de Vespres, cantem les paraules del salm 109, comentades per la carta als Hebreus (cap. 7), i referides al sacerdoti de Jesucrist: "Els sacerdots per sempre, com ho fou Melquisedec".

L'OFRENA DE CRIST I DE L'ESGLÉSIA

El text citat de la Pregària eucarística I es refereix a una ofrena. Què és el que oferim? Ho diu abans: "Ofereim a la vostra majestat, dels béns que vós mateix ens doneu, la víctima pura, santa i immaculada, el pa de la vida eterna i el calze de la salvació".

L'ofrena, el sacrifici, de l'Església és Jesucrist, perquè no hi ha altra ofrena que pugui donar al Pare "tot honor i tota glòria" (vegeu l'article anterior). Però

Crist ha "adaptat" el seu únic i irrepetible sacrifici personal a la condició de l'Església de tots els temps,

VIURE EN L'ESGLÉSIA

> a cura del Dr. PERE TENA

Abel, Abraham i Melquisedec

per tal que l'Església el pogués oferir incessantment, unint-se a aquesta ofrena en tant que l'Església està unida a Jesucrist. Aquesta "adaptació" és el fet sacramental: sota les aparences del pa i del vi que passen a ser el Cos i la Sang de Crist, donat i entregat, però gloriós pels segles, s'actualitza en cada celebració eucarística el sacrifici irrepetible i perenne del Senyor. El Concili Tridentí va explicar-ho magníficament.

L'Església sap prou bé que el sacrifici de Crist ha estat irrevocablement plaent al Pare; però en la litúrgia demana que sigui acceptat com a realitat actual, en tant que és l'ofrena que ella, l'Església, en fa en aquella celebració concreta.

Per això recorre a unes imatges bíbliques que, per una banda, parlen d'homages que sacrifiquen i ofereixen, i per l'altra són signes precursors destacats del sacrifici de Crist.

ABEL

El primer és Abel. La Gènesi ens el presenta com l'home just, després que els seus pares han estat expulsats del Paradís. Déu acceptava les seves ofrenes sinceres, i fou l'enveja del germà la que el portà a la mort. La seva sang és un clam que puja al Senyor. La seva condició de "just" després del pecat ha portat a força Pares de l'Església a considerar-lo com el primer

vestigi de l'Església dels justos. Abel és també una imatge de Crist. Jesús és el Just per excel·lència, i l'ofrena de la seva vida és plena i estimada pel Pare. Lliurat a la mort pels nostres pecats —els pecats dels seus germans—, la seva sang és segell de reconciliació entre el Pare i la humanitat, i en frueixen tots els que s'acosten a Ell: "Vosaltres... us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança, a la seva sang purificadora, que parla més favorablement que la d'Abel" (Hebreus 12, 23-24).

ABRAHAM, EL NOSTRE PARE EN LA FE

L'al·lusió a Abraham es refereix a l'ofrena del seu fill Isaac. L'actitud del pare dels creients és el "tipus" de l'obediència i de la fe en la Paraula de Déu. El sacrifici d'Abraham és, alhora, una de les imatges més clàssiques del misteri pasqual de Crist, a la qual la litúrgia es refereix cada any en la catequesi de la Vetlla Pasqual.

Abraham representa l'inici de la història dels creients, com Abel representa al primer just. Jesús és, com diu sant Mateu, fill de David, fill d'Abraham.

Però, d'alguna manera, segons la catequesi dels Pares, Abraham és també una imatge del Pare del cel "que no va plànyer el seu propi Fill i el va entregar per tots nosaltres" (Romans 8,32).

L'Església demana, en la pregària eucarística, poder tenir les actituds espirituals d'Abraham en la seva fe i obediència i generositat, i així percebre novament el do de l'Esperit com a resposta de l'acceptació divina.

MELQUISEDEC

La referència a Melquisedec com a sacerdot i rei està llargament explicada al capítol 7 de la carta als Hebreus. Però en la primera lectura del Corpus d'enguany se'ns dona el text on aquest personatge històric apareix per única vegada. La seva ofrena és de pa i vi, amb la benedicció al Déu Altíssim.

Melquisedec no és del poble dels creients, però beneeix Abraham, el pare dels creients. Els Pares de l'Església hi han vist una imatge de Crist, Fill de Déu fet home entre els homes, que sobrepassa tota distinció de pobles i d'estadis històrics; que és rei i sacerdot alhora, i que pren el pa i el vi, en el sopar, per lliurar el seu sacrifici a l'Església.

LECTURES BÍBLIQUES

Cicle litúrgic "C" / CORPUS

Primera lectura

"Portà pa i vi"

Aquest flash de la història d'Abram ha servit com a punt de partida per una catequesi sobre Jesucrist i l'eucaristia. Jesucrist, segons la carta als Hebreus, té una bona prefiguració en Melquisedec, rei de pau i de justícia (això significa el seu nom). D'altra banda, si beneix Abram vol dir que és superior a ell; així també Jesucrist és més que Abram. Finalment, aquest "rei de pau i de justícia" ofereix pa i vi per celebrar una victòria i dona gràcies a Déu. I això és el que el variable Melquisedec—Jesús—va fer en el cenacle, i ens manà que féssim: oferir el pa de vida i el calze de la salvació per celebrar la victòria de la seva mort, i el seu triomf.

LECTURA DEL LLIBRE DEL GÈNESI (14:18-20)

En aquests dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi, com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: "Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneixi Abram. Beneït sigui el Déu altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris". I Abram li donà el delme de tot el botí.

Salm responsorial

"Ets sacerdot per sempre, com ho fou Melquisedec"

Melquisedec, rei de Salem (Jerusalem), és un precursor llunyà de tots els reis fills de David. Jesús és el Fill de David, el seu regne no té fi, i el seu sacerdoti no s'estingeix, perquè viu per sempre davant del Pare, intercedint per nosaltres.

SALM 109: 1,2,3,4 (R.: 4bc)

Oracle del Senyor el meu Senyor:

"Seu a la meua dreta,
i espera que faci dels enemics
l'escabell dels teus peus.

R.: "Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió
el poder del teu ceptre.
Impera enmig dels enemics. R.

"Ja eres príncep el dia que vas néixer,
tens la glòria sagrada des del si de la mare,
des del principi jo t'he engendrat". R.

El Senyor no es desdiu del que jurà:

"Ets sacerdot per sempre,
Com ho fou Melquisedec". R.

Segona lectura

"Cada vegada que en mengueu i en beveu, anuncieu la mort del Senyor"

La narració més antiga de la institució de l'eucaristia. Un testimoni corprendor de com Pau va rebre, en la seva conversió, de la comunitat primitiva, aquesta tradició que "ve del Senyor Jesús". L'Eucaristia és el bé comú de l'Església, el banquet en el qual oferim i participem de la mort sacrificial de Crist.

LECTURA DE LA PRIMERA CARTA DE SANT PAU ALS CRISTIANS DE CORINT (11:23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor: Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial". Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: "Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial". Així, doncs, cada vegada que mengueu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

Tercera lectura

"Tothom en menjà tant com volgué"

La multiplicació dels pans i dels peixos, en el desert, és un signe profètic de l'eucaristia. De tota l'escena, el leccionari destaca l'abundor del menjar i la llibertat per menjar-ne. Així és realment en l'eucaristia: és un banquet esplèndid (ningú no pot donar el que Jesús ens dona! el pa de vida eterna, a la taula del regne), i només falta acostar-s'hi!

EVANGELI SEGONS SANT LLUC (9:11b-17)

Un dia Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: "Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als poblets o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat". Jesús els digué: "Doneu-los menjar vosaltres mateixos". Ells respongueren: "Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada? Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: "Feu-los seure en grups de cinquanta". Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

Eucaristia, urgència d'acollir i compartir

(Lc 9:11b-17)

Qui és Jesús?

La pregunta no es troba en la perícopa que llegim avui. En certa manera, però, cal tenir-la present, puix la narració de la multiplicació dels pans i els peixos en sant Lluc no deixa de ser una resposta a la pregunta d'un Herodes intrigat per tot el que passava entorn de Jesús: **Qu'és?** L'evangelista anota: **I tenia ganes de veure Jesús** (vv. 7-9). Fem una lectura eclesial a nivell de celebració litúrgica d'avui: la comunitat reunida per a la celebració eucarística es pregunta —s'hauria de preguntar amb consciència viva—: **Qui és el Jesús de l'eucaristia?** Què és la missa? El relat que llegim avui ens en dona la resposta. Jesús és el qui acull la multitud i és prou poderós per alimentar-la fins a la sacietat —i encara en sobra per als altres— amb la seva paraula i amb el seu pa. Hi ha un rerefons d'exigència de conversió —de canvi de mentalitat i de capteniment— dels deixebles —de l'Església— en aquest relat, emmarcat al començament del c. 9. Uns deixebles eufòrics per l'èxit de la missió (vv. 1-10), intenten marcar distàncies entre el grup dels íntims i "la gent" (v. 12). No han entès la primera lliçó del Mestre: l'acolliment. Jesús és el qui acull la gent que el busca i sobretot el segueix. Tant se val el motiu perquè el busquen. Qui té mal busca remei. Jesús és el remei de la ignorància —els parlava del Regne de Déu—, el remei de la salut malmesa, del cos o de l'esperit —curava els qui en tenien necessitat—, el remei de la fam —tothom menjà tant com volgué—. Signes tots de l'època messiànica. Així, aquells deixebles que, en començar el relat, es mostraven distants de les multituds i gelosos de la proximitat de Jesús, incapaços de compartir-lo i de compartir els seus béns amb els altres, van descobrir la verdadera identitat del Mestre i les exigències del seguiment. Herodes es preguntava: **Qui és Jesús?** I volia veure'l. Les multituds, sense potser fer-se explícitament la pregunta, seguint Jesús es donaven la resposta. Era necessari que els deixebles passessin també aquest examen. **I vosaltres, qui dieu que sóc?**, els preguntà Jesús mateix, després de la multiplicació dels pans. I Pere, recollint el parer dels altres, fa de veu que confessa: **El Messies, l'Ungit de Déu** (vv. 18-20). Falta la darrera prova de l'examen: la nostra. I nosaltres, l'Església, els qui avui ens hem reunit per celebrar l'eucaristia, qui diem que és Jesús? Què és per nosaltres l'eucaristia?

Urgència d'acolliment

Que és per on s'entra a la comunió. Sense acollir Jesús tal com és no pot haver-hi comunió amb ell. I Jesús ens diu —tal com ho recorda sant Pau als de Corint (1C 11:23-26)—: **Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.** Jesús és el que ha ofert la seva vida per la multitud, dintre de la qual, i no pas ni al damunt ni a fora, hi som nosaltres. Entrar en comunió amb ell és entrar en comunió també amb aquesta multitud. Comunió d'ofertament per ella. Oferir-li la vida, certament, però un cop la nostra vida és amagada en Déu juntament amb el Crist (Cf. Col 3:1-4). Vet aquí la dimensió del manament: **Feu això per celebrar el meu memorial.** No és simplement un precepte ritual i menys encara ritualista. És una

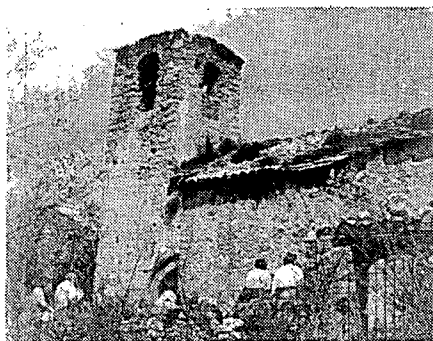
prescripció sacrificial, de comunió viva amb Jesús i la multitud salvada: **Cada vegada que mengueu aquest pa i beueu aquest calze, anuncieu la mort del Senyor fins que torni** (1C 11:26). L'eucaristia —la missa, doncs, la comunió— és exigència d'acolliment de la humanitat en la situació real que es trobi per transformar-la, assaciar-la de Crist, fins que ell torni. Quan en el relat de la multiplicació dels pans i els peixos, sant Lluc, reporta la petició dels deixebles "sugerint" que Jesús acomiadi la gent perquè s'autoabasteixin de queviures, perquè aquí és un lloc despoblat (v. 12), el Mestre els fa adquirir consciència que de lloc solitari res, al costat de la gent, hi són ells. Cal simplement acollir el poble: **¿Aprendrem la lliçó de l'acolliment com exigència de la comunió, els qui avui som a missa en lloc d'acomiar la gent perquè vagin a passar la nit de la seva desamparança a les masies del voltant?** Diem que a missa sovint som pocs, però massa sovint ens sobra la gent. Jesús els acollí, els parlava del Regne de Déu i curava els qui en tenien necessitat (v. 11).

Urgència de compartir

Doneu-los menjar vosaltres mateixos, diu Jesús als deixebles. Ens ho diu avui a tots els qui celebrem el memorial de la seva mort. L'exigència d'acolliment que suposa l'eucaristia es converteix en urgència de compartir. Compartir amb el poble la persona i la salvació de Jesús. És la dimensió evangelitzadora de la vida del cristià. No ens podem quedar la fe per viure-la i gaudir-la en la intimitat. L'hem de dir —confessar— enmig del món. I la confessió més genuïna de la fe, la que tothom entén i és eficaç, es diu caritat. Compartir els nostres béns amb els necessitats. Els béns econòmics, també els de la intel·ligència, els de la fortalesa i l'esperança, i fins i tot els del bon humor, que ajuda a viure. L'eucaristia és urgència de caritat, de compartir. No pot combregar amb el cos de Crist qui no és capaç de combregar amb les necessitats i carències dels germans. Contra aquesta exigència s'alça el nostre egoisme. **¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?** (v. 13). Jesús parla de donar. Nosaltres parlem de comprar. Ja és molt, però la comunió demana més: compartir. Posar allò que tenim, poc o molt, al servei de les necessitats dels altres, posar-nos-hi nosaltres mateixos. Del tot. És veritat que moltes vegades no tenim gaire cosa. **Només tenim cinc pans i dos peixos.** Però quan es comparteix de debò, amb esperit de caritat cristiana —després de complir amb tota justícia— es fa el miracle: N'hi ha per tots. És el miracle de l'eucaristia, que és exigència i urgència de compartir. Sant Lluc reproduïx en el seu relat l'esquema de la celebració eucarística. Proclamació de la Paraula de Déu, pregària eucarística —amb les mateixes paraules que a 22:19— i distribució dels fruits de la caritat. **Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els benéi, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent** (v. 16). Hi havia cinc pans, cinc mil homes asseguts en grups de cinquanta: és la xifra de l'Esperit, pentecosta. L'Esperit de Jesús que ens uneix en la caritat de pensament, de paraula i de capteniment. Eucaristia celebrada i viscuda en compromís d'amor.

Francesc Cima i Garrigó

Dibuixos d'Emili Badiella

**CONVERSES AMB L'ERMITÀ
DE SANT MIQUEL DE TURBIANS**

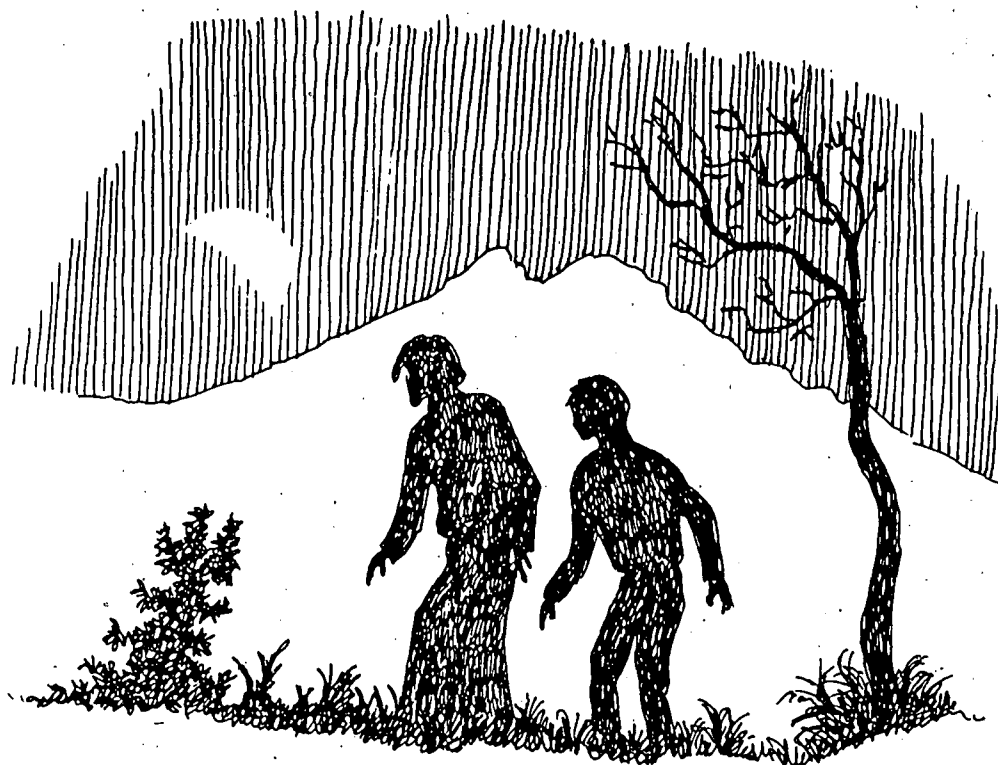
5. POBRE NOSTRE SENYOR!

En preguntar-li per què ho deia, em respongué:
—Fill, hi ha coses que Déu no les vol, malgrat que les hagi de tolerar, ja que tot passa davant els seus ulls! Però si a mi, que només estimo una mica els homes, algunes coses ja m'entristeixen...

com no han de ser també doloroses als ulls de Déu que ens estima infinitament... i d'un a un!

I avançant-se a la meva pregunta, digué:

—I no em diguis que Déu no pot sofrir... Com nosaltres, no! Però, per donar sentit al dolor humà—que sempre neix

del pecat— prengué una naturalesa humana en la Persona del seu Fill unigènit, i en Ell i amb Ell, podem dir que Déu va sofrir...

Va sofrir quasi infinitament, encara que només fos a Getsemaní...

Que ja seria prou...!

Ja s'havia engrescat i com per a ell tot sol exclamà:

—Oh, quan descobrirem l'Amor que Déu ens té...!

—Germà Ramon—vaig fer jo—, si Déu ja ho sabia, podia estalviar-se tot això i no crear-nos...!

—Fill, penses amb molta lògica, però molt humana! Aquesta hauria estat la manera de solucionar el problema, deixant de plantejar-se'l... Però, Déu és Déu! I de totes les opcions que tenia, no escollí "la teva", sinó aquesta que vivim ara...

Del mal el Senyor en traurà bé...!

Ell tot ho pot! I tot ho sap!

El final serà bo!

A Déu tot li surt bé!

En comptes d'eludir el mal... preferí ofegar-lo amb abundància de bé...!

El BÉ de la seva Providència, plena d'Amor per a nosaltres...

Ja diu sant Pau: *"On abundà el pecat, sobreabundà la Gràcia!"*

Déu fa el que vol...! I ELL TOT HO FA BÉ!

Un dia sabrem i veurem ben clar, quantes i quantes meravelles ha fet per a tots nosaltres l'Amor de Déu...!

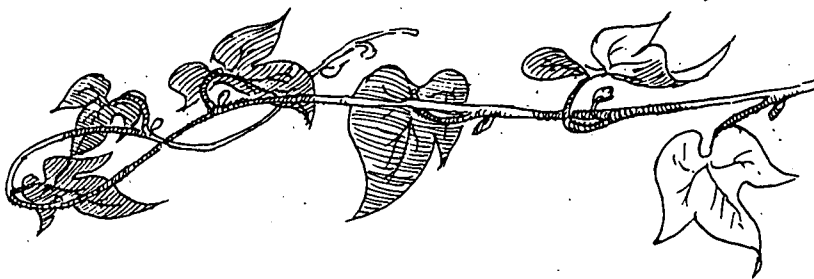
I canviant de to, com si baixés de les altures, afegí:

—Nosaltres, ara, des del nostre temps que passa, podem exclamar: *Pobre Nostre Senyor!* Perquè som uns fills que no tots li hem sortit bé...

Pensa que si Déu pogués ser infeliç, seria el pecat l'única cosa que podria fer-li perdre l'alegria...!

Restà una bona estona callat i després repetí:

—*Pobre Nostre Senyor!*

6. MÉS COSES DE L'ERMITÀ

s passava llargues estones a la capella.

Quan resava la Litúrgia de les Hores, tardava molt a girar les pàgines del llibre.

Hom s'adonava que si tenia molta pressa a començar, no en tenia pas tanta per acabar l'Hora.

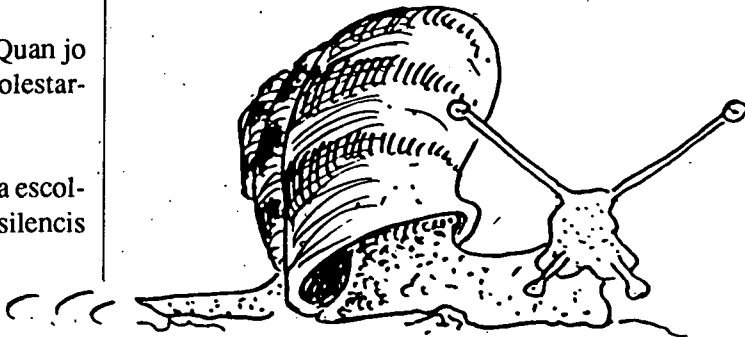
Sempre que estava sol, resava en veu alta. Quan jo entrava a la capella, abaixava la veu... Per no molestar-me, com em digué un dia.

Algunes vegades, abans d'entrar, em parava a escoltar-lo. Resava molt pausadament, amb llargs silencis que a voltes comprenies, i a vegades no.

Ell s'ho sabia!

Era el primer que feia en llevar-se. Assegut en un banc de la capella o agenollat sobre una fusta, posada sobre les lloses.

La seva conversa era inefable.

Moltes vegades, quan et parlava, no sabies si en tenia ganes o si el cansava...

Normalment sols parlava quan li preguntaves...

Responia senzillament, però també amb més detalls dels que t'esperaves. I si el tema el considerava important, en parlava extensament.

Això, sí...! Fos quina fos la pregunta que li fessis... la resposta sempre anava cap a "les coses de dalt..."

El segon dia de la meua estada a Sant Miquel de Turbians, li vaig preguntar si el sol també el despertava com a mi. Amb senzillesa respongué:

—No, noi, més aviat sóc jo qui el desperto!

Efectivament, pel que m'havia dit, tant a l'estiu com a l'hivern, es llevava abans de la sortida del sol.

Precisament per això li vaig preguntar si a l'hivern dormia més que a l'estiu, i em digué planerament: —Sí, perquè Déu ho vol.

A la meua estranyada mirada, hi respongué, mentre se n'anava:

—Ha fet les nits més llargues...!

De respostes com aquesta en vaig rebre moltes. Ja us les aniré contant.

Oh, dies meravellosos els que vaig passar a Sant Miquel de Turbians, amb l'ermità!

continuarà

Suplement infantil de Catalunya Cristiana

N.º 621

Xerinola al carrer

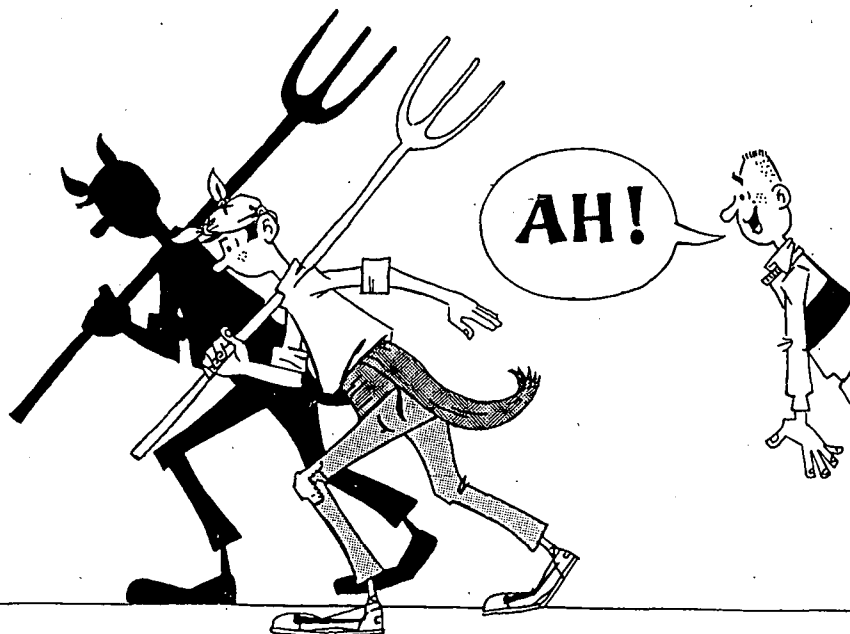
S'acosta la Festa de Sant Joan. Els nois i noies del meu barri ja anem escopetejats d'ací d'allà buscant andròmines i trastos per cremar. Espero que les persones grans compraran força coques i bon xarel·lo. A mi m'agrada veure la gent contenta i riallera.

Sovint vas pel carrer, mires la gent, i tothom està seriós i capficat. Puges a l'autobús, igual; al metro, igual. Arribes a casa, el pare i la mare estan amoïnats. Arribes a l'escola: treballs, avaluacions, pors, etc. Renoi!

Peraixò, quan les persones, totes plegades, petits i grans ens disposem a fer xerinola, estic content de debò. M'agrada veure alegres les persones; sentir-los riure i fer gat-zara, veure'ls agermanats en la festa. És com si, tots plegats, ens poséssim d'acord que no ens hem de deixar vèncer per la tristesa, ni per la por, ni per les dificultats.

Ah!, felicito a tots els Eixerits que porten el nom de "Joan". Per molts anys! Que tinguin una bona diada. Que no es facin mal amb els petards. Que no els empatxi la coca.

EN PAU

Nº 57

JOAN

EN PITU CALSAPEU

Més que amics

Com que sóc culé de tota la vida, havia pensat aprofitar l'avinentesa per parlar una estona de les victòries del Barça a la Lliga i a la Copa d'Europa. Volia parlar-vos a tots els que vau suar a la Plaça Sant Jaume, més atapaïts que en una llauna de sardines, i als que us vau quedar afònics a Canaletes, als que vau anar a Wembley i als que va patir sense fer turisme, als que vau anar al Camp Nou i als que us vau rosegar les ungles al sofà de casa. Volia paladejar una estona el "aquest any sí", i el "aquest any també". Volia parlar-vos d'aquella companyonia que porta el futbol, dir allò tan maco que el Barça ens ha unit a tots, grans i petits, d'esquerres i de dretes, de parla castellana i catalanoparlants. Però llavors m'ha vingut al cap la imatge de tota una colla de trinxeraires amb el cap rapat atonyinant un noi de pell fosca. I això que figurava que tots celebraven el mateix, que tots sentien el mateix...

L'esport és diversió, l'esport és amistat, l'esport és solidaritat, l'esport és elegància, l'esport és participar

i és jugar net. De tot això ve la paraula esportivitat. Tot això és el que volia el baró de Coubertain pels seus Jocs Olímpics, que d'aquí a molt poc se celebraran a casa nostra. Però de tot això, no ens en recordem tant com caldria. La violència als camps de futbol és a l'ordre del dia. Violència que, no ens equivoquem, també esperona l'actitud d'aquells que són incapaços de mostrar la seva esportivitat felicitant el campió. Violència que només nosaltres podem acabar.

Estracta de ser, no solament els millors, no solament més que un club, es tracta de ser només el que s'és: afeccionats a l'esport i allò que l'esport significa. Es tracta de gaudir-ne plegats i de donar-nos la mà un cop ha acabat el partit. I per això no solament vull felicitar els barcelonistes, vull felicitar també els seguidors del Figueres, pel bon paper que han fet aquest any, i també els pericos, que han deixat de patir. I vull felicitar tots aquells que fan de l'esport una manera de fer nous amics.

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Lluç, capítol 9, versets de l'11 al 17 (Lc 9:11b-17).

Reflexionem: 1. El relat evangèlic d'avui és una extraordinària catequesi sobre allò que l'Eucaristia és i significa per a nosaltres. En primer lloc, Jesús amb la seva paraula prepara els oients a acollir el do de Déu. Els "parlava" i els "curava". La gent s'adonava de la bondat de Jesús, i Jesús els estimava de debò. ¿Oï que és veritat que també nosaltres quan escoltem i llegim les paraules de Jesús, les trobem fermes i boniques de debò?

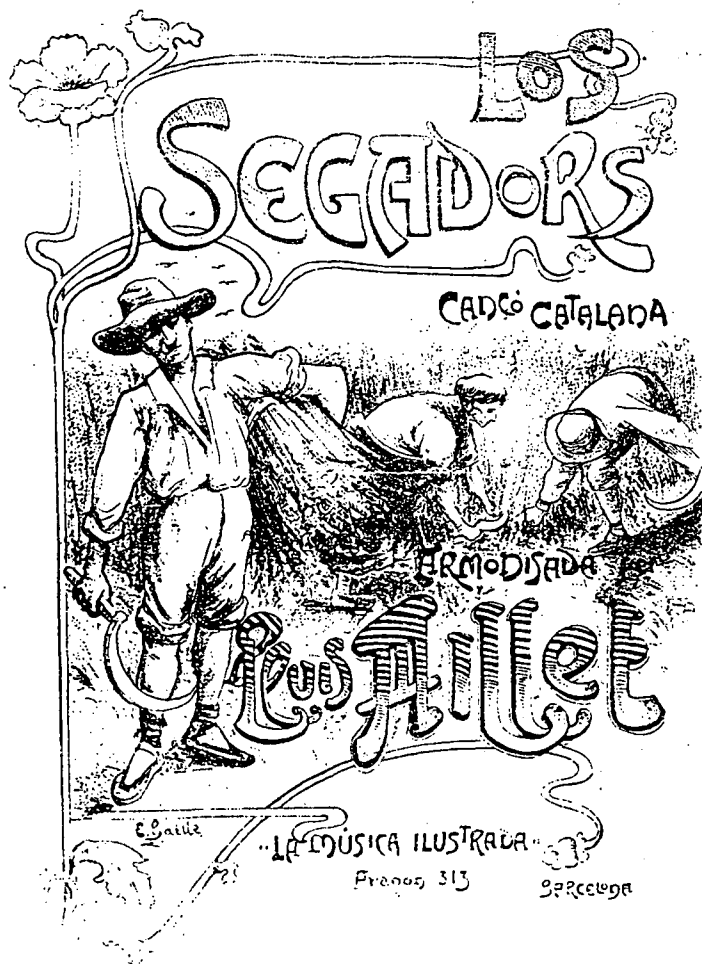
2. Es trobaven en un lloc despoblat. Els Apòstols volien enviar la gent cap a casa. Jesús vol "donar-los menjar" per fer camí. Així com el cos necessita alimentar-se, també l'esperit. La persona té fam de veritat, d'amor, de pau. Aquests pans i peixos que Jesús multiplica, són signe de l'Eucaristia que serà l'aliment de tot creient en Jesús que el vulgui estimar i seguir-lo fidelment.

3. "Els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè el servissin a la gent". Fins i tot les mateixes paraules recorden les de la institució de l'Eucaristia. Només Déu pot satisfer la fam i set del cor de la persona, i envigorir-nos i donar suport a la nostra feblesa mentre fem camí cap a la festa eterna del seu Regne.

JESÚS ENS PARLA

Les nostres coses:

Els Segadors

"Pel juny la falç al puny" diu l'adagi. Perquè el juny és a gairebé tot Catalunya el mes de les meses, quan el blat ja és de color d'or, quan ha arribat l'hora de la sega. Al volt d'aquestes dates, com les més importants de tot l'any agrícola, girava fins no fa gaire la vida dels nostres pagesos. Perquè del blat se'n fa el pa —el nostre pa de cada dia— base de l'alimentació dels pobles mediterranis, i de la bona o la mala collita en depenia la fam o el benestar.

La sega, —com la verema— donava lloc a grans concentracions de treballadors del camp que sovint anaven de poble en poble, començant per les comarques més caloroses —les de la plana i de vora mar— i acabant per les muntanya, més fredes. Així, per exemple, a Castellar de N'Hug el blat no és segador fins a les darreries d'agost.

El bon segador era molt apreciat i feia figura

d'home treballador i d'empenta, valent i agosorat.

I fou un juny, en temps de sega, que els segadors encapçalaren l'alçament dels catalans enfront de les ofenses rebudes del rei castellà Felip IV, del seu "favorito" Conde-Duque de Olivares i de les seves tropes allotjades als nostres pobles. El dia de Corpus de l'any 1640 els segadors es van concentrar a Barcelona al crit de "Visca la Terra!". Fou el començament d'una guerra terrible que va durar dinou anys. Una cançó popular rememora aquesta guerra que els historiadors anomenen "Guerra dels segadors".

El canonge Pau Claris, president de la Generalitat, es posà al front dels sublevats amb un discurs que acabà dient: "Mori jo! Mori jo infamement i respiri i visqui l'afligida Catalunya!".

Per això "Els segadors" és avui l'himne de Catalunya i Pau Claris un dels nostres herois nacionals.

BABAR

i els seus amics a casa

Quina animació que hi ha fora al pati!

Ah!ur prova els nous.

-Mira, Flora, com vaig de ràpid!

Però Flora ni se'l mira, no vol perdre el
compte saltant a .

Pom i Alexander estan jugant a bàsquet
amb la de Zèfir.

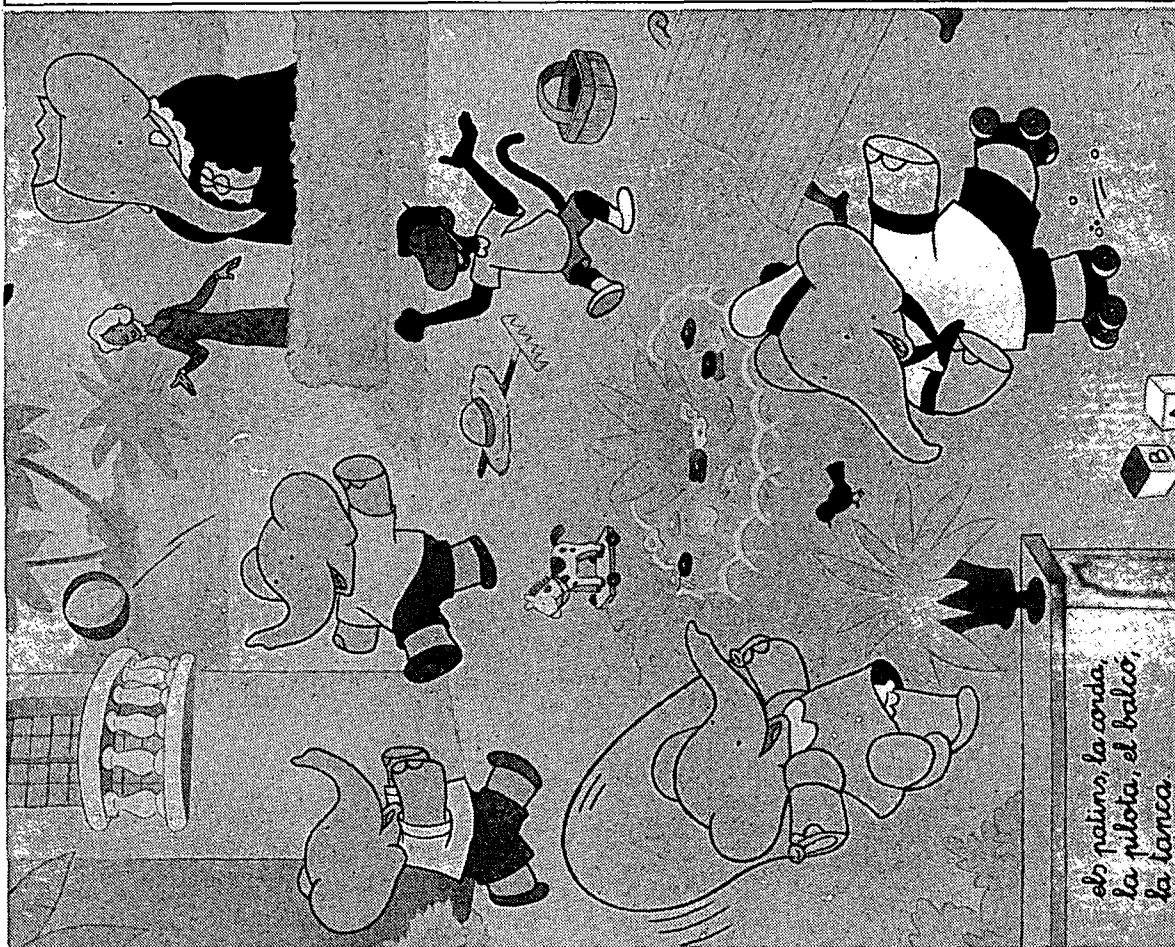
-Ara veureu com ho faig! -cria Alexander.

I envia la pilota al .

Pera la , la vella senyora els

pregunta: - Qui ve al jardí amb mi ?

Basat en els personatges creats per Jean i Laurent de Brunhoff

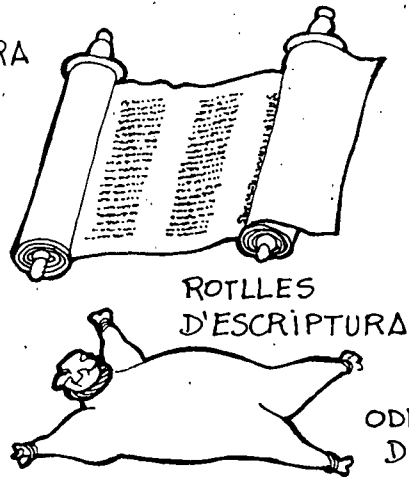
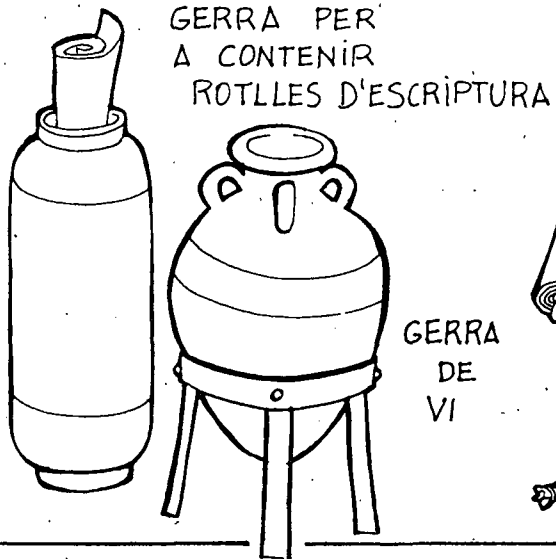

els patins, la corda,
la pilota, el balcó,
la tanca.

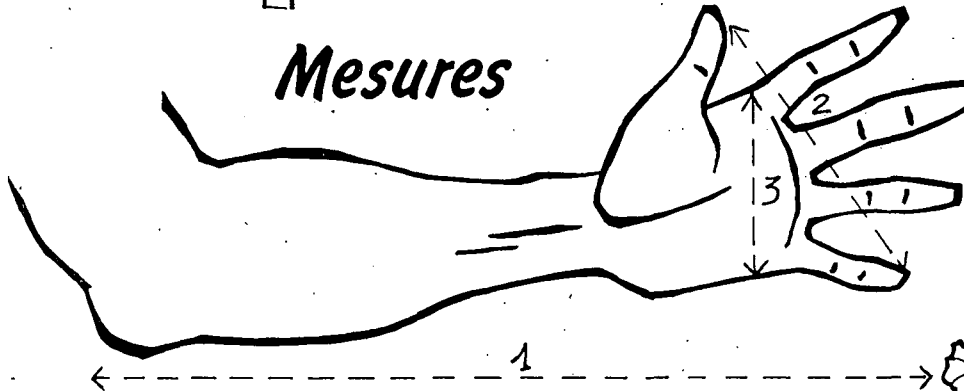
BABAR TORNA DE LA MA D'EDICIONS BEASCOA

Objectes

EN TEMPS
DE
JESÚS

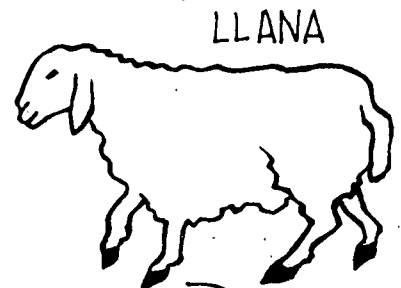
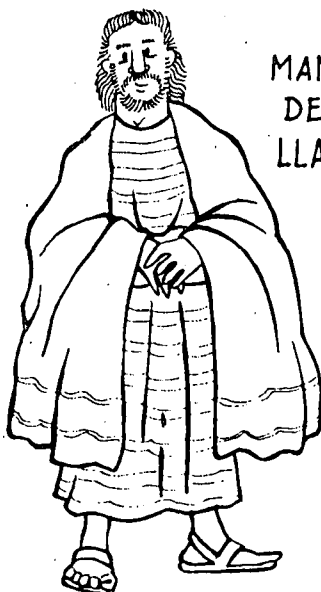

Mesures

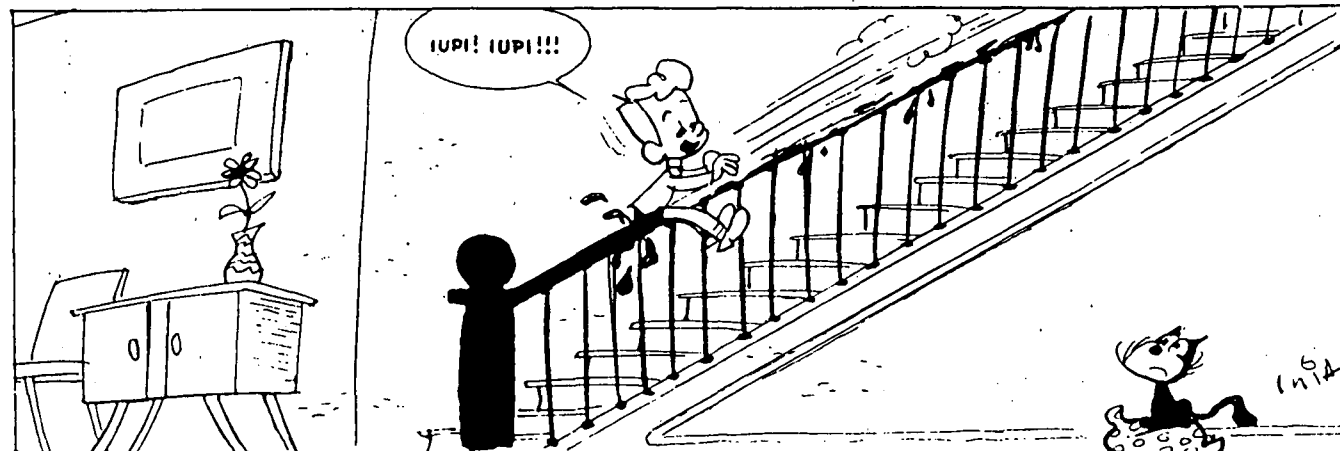
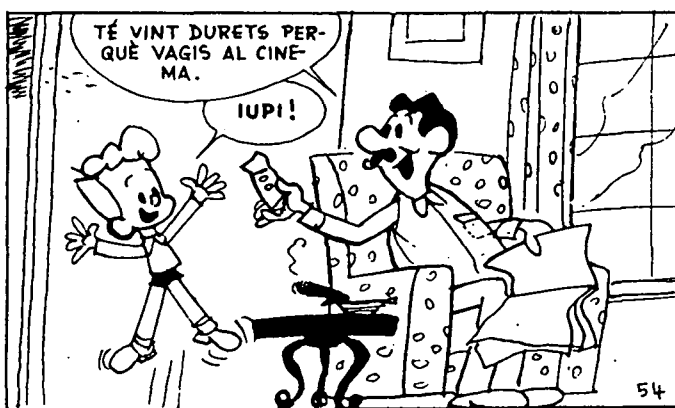
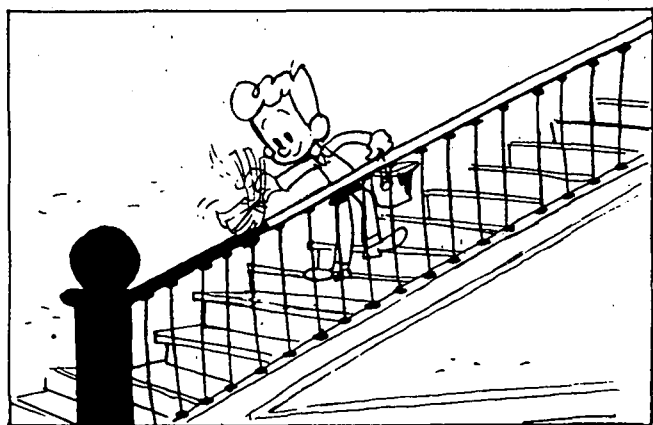
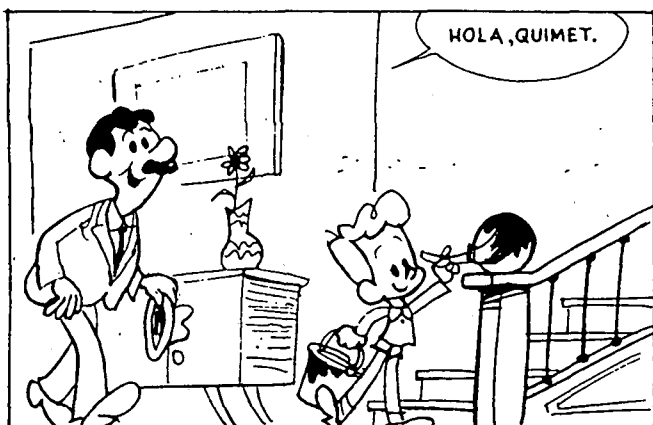
1. Cùbit
2. Pam
3. Pam menor

Vestit

SANDALIES
DE
PELL

EN QUIMET TRAPELLA

-Ai! Roc, tu i les teves fotografies
ens deixareu baldats. Quan
no bades se t'encalla la mà-
quina i quan no, se'ns ender-
roca la torre.

-Bé, ja veig que més val que ho deixi córrer... Jo que
volia presentar-la en un concurs!
-Espera, Roc! Tu deixa'ns fer
a nosaltres.

-Nois, us felicito.
Podré treure uns
bons plans!

-Ara que me n'adono!, aquesta
és la màquina descarregada!
m'he con fós!

-Això ja és massa, Roc!
-que ens prens el pel o què?
-Aquesta no te la perdonem!

